

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนโคโค
เทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอขุนหิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย (สันตยานนท์)

29A5738600

ค

294.3144

พ-ก

2556

Title: การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนโคโค
เทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอขุนหิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้
เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

294.3144
294.3144
เลขทะเบียน 5738600
เลขเรียกหนังสือ พ. ก. 294.3144
วันที่ 10 มี.ค. 57

 294.3144
29A5738600 พ-ก
2556
Title: การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้
เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระมหาพิชัยศิษฐ์ วิชโย (สันตानนท์)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

b15335

**LIVING A LIFE ACCORDING TO MORAL CONDUCTS OF PEOPLE
IN TAI-KHONG COMMUNITY , MUEANG TAKHAM
MUNICIPALITY, PHUNPHIN DISTRICT,
SURATTHANI PROVINCE**

PHRAMAHA PICHASIT VICHAYO (SANTANON)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF SOCIOLOGY
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY**

B.E.2556 [2013]

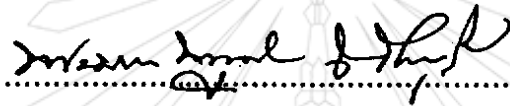
สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง
เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อนักศึกษา : พระมหาพิชัยศิษฐ์ วิชโย (สันดานนท์)
สาขาวิชา : สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอภาส อ่อนทองกลาง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : รองศาสตราจารย์ สมเกียรติ ตันสกุล

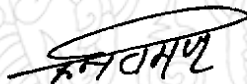
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

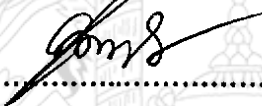
(พระมหาบุญศรี ญาณวฑฺฒโน (ผศ.ดร.))

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว)

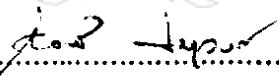
อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โอภาส อ่อนทองกลาง)

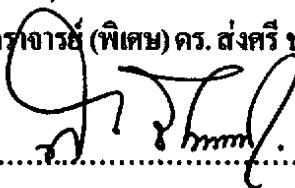
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์สมเกียรติ ตันสกุล)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สંગศรี ชมภูวงค์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thesis Title : Living a life according to moral conducts of people in Taikhong community, mueang takham municipality, phunphin district, suratthani province

Student's Name : Phramaha Pichaisit Vichayo (Santanon)

Department : Sociology

Advisor : Asst. Prof. Dr. Ophas Onthonglang

Co-Advisor : Assoc. Prof. Somkiat Tanskun

Accepted by Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P.S. Nāṇavuddho
..... Acting Dean of Graduate School
(Phramaha Boonsri Nāṇavuddho (Asst. Prof. Dr.))

Thesis Committee

Nuthongkaew K.
..... Chairman
(Asst. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

Obha. Dr.
..... Advisor
(Lt. Jg. Asst. Prof. Dr. Anant Chaisamutr)

S.S.
..... Co-Advisor
(Assoc. Prof. Somkiat Tanskun)

S. Chomphuwong
..... Member
(Asst. (Emeritus) Prof. Dr. Songsri Chomphuwong)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. (Emeritus) Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อนักศึกษา	: พระมหาพิชัยศิษฐ์ วิชโย (สันตทานนท์)
สาขาวิชา	: สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอภาส อ่อนทองหลาง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: รองศาสตราจารย์ สมเกียรติ ต้นสกุล
ปีการศึกษา	: 2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาคำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 315 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าสถิติ Z-test และ F-test รวมถึงการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้ Scheffe's method

ผลการวิจัย พบว่า

1) การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด บมร.

ผู้ใดพบอยู่ที่อื่น ไม่สมควร

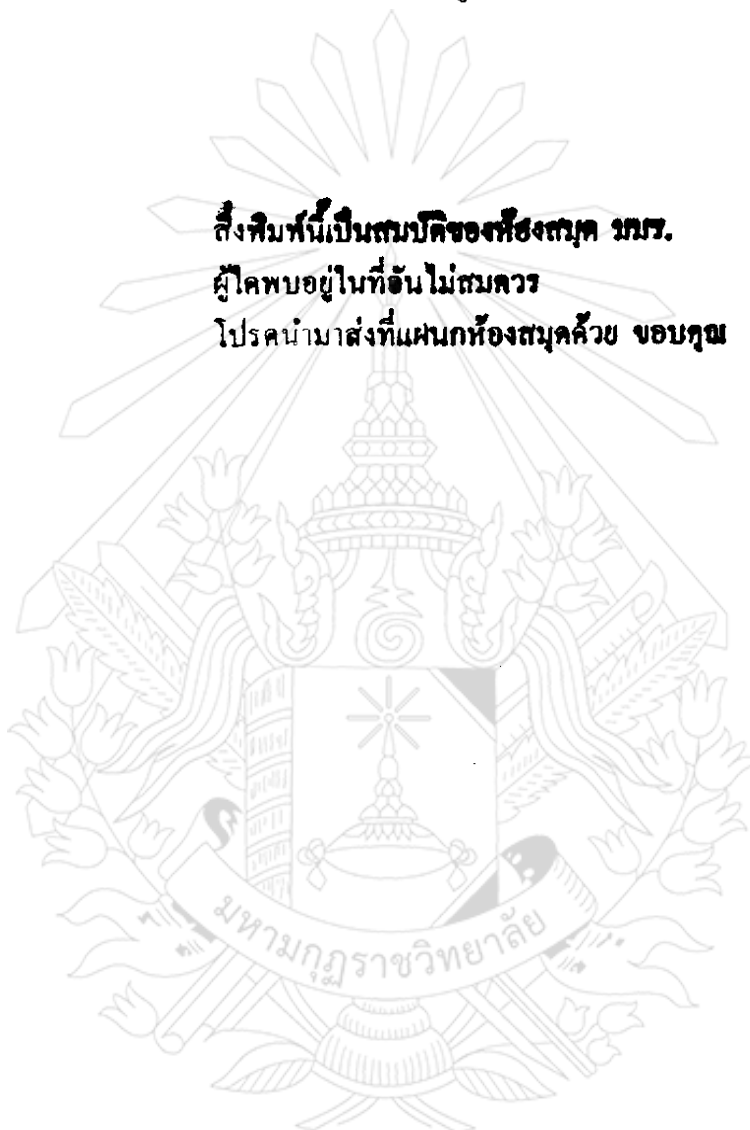
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบทุก

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัญหา พบว่าประชาชนบางคนไม่เคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงยังมีการเบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด แนวทางแก้ไขปัญหา พบว่าควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักในเรื่องการเคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึง ไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

Thesis Title : **Living a life according to moral conducts of people in Taikhong community, mueang takham municipality, phunphin district, suratthani province**

Student's Name : **Phramaha Pichaisit Vichayo (Santanon)**

Department : **Sociology**

Advisor : **Asst. Prof. Dr. Ophas Onthonglang**

Co-Advisor : **Assoc. Prof. Somkiat Tanskun**

Academic Year : **B.E. 2555 (2012)**

ABSTRACT

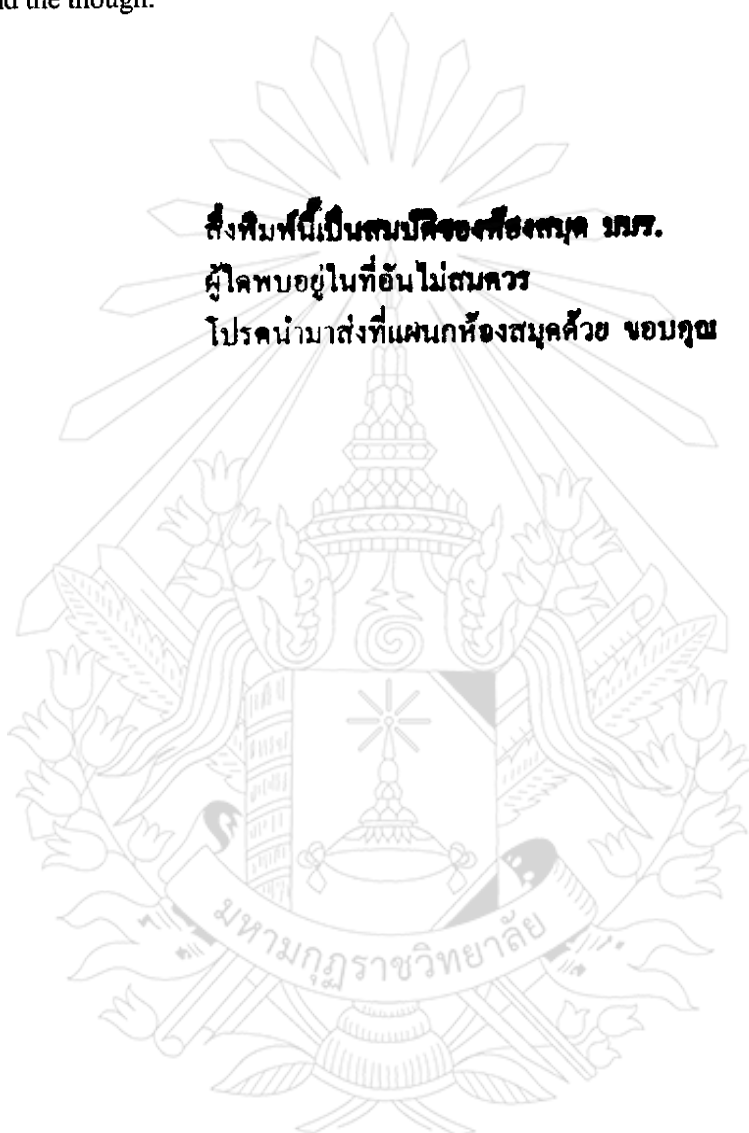
The objectives of this thesis paper were as follows: 1) to study the quality of life on the ethical principles of the people in Taikhong Municipality. 2) to compare the quality of life on the ethical principles of the people in Taikhong community, based on the differences of sex, age, level of education, occupation, and monthly income, and 3) to know the suggestions on the problems and the ways to solve the problems of improving the quality of life according to the ethical principles of the people in Taikhong community.

In this study the people who lived in Taikhong community were selected as the sampling group amounted 315 persons. The tool used in collecting data was a set of questionnaire and data analysis was done by a computer software program. Statistics utilized in data analysis were : Percentage, Standard deviation, testing of hypothesis by the use of statistical value of z-test and F-test, followed by the method of Schaffe for each of a pair comparison.

The results of the research were found as follows

- 1) The improving of quality of life of the people in Taikhong community as a whole was in the middle level, while considered in each aspect found that the sacrifice had the highest mean, second to this was the responsibility and the effort had the lowest mean.
- 2) The results of comparison in the improving in the improving of quality of life found that the differences of sex, age, level of education, occupation and monthly income had statistical significant difference at .001.

3) The suggestions on the problems and the ways to solve the problems of the improving of quality of life were as follow : some of the people don't respect in the liberty and rights of the other, include still have exploiting others of statement and the though. The ways to revise were : should the people respect in the liberty and rights of the other, include still have exploiting others of statement and the though.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากบุคคลหลายฝ่ายที่ได้ช่วยเหลือในครั้งนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี เป็นสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณพระมหาบุญศรี วัฒนะวุฒ โส (ผศ.ดร.) ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่ายิ่งแก่ศิษย์

ขอเจริญพรขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอภาส อ่อนทองกลาง และรองศาสตราจารย์สมเกียรติ ต้นสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้แนวคิด ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมาผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอเจริญพรขอบพระคุณ นางพรชนก คูบัวเทิง นางสาวกาญจน์นภา ศรีเชื้อ และนายไกรพล สาธารณะ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สุดท้ายขอเจริญพรขอบพระคุณ ประธานชุมชนได้โค้ง และประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันจะพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตา บุษบาแค่บิตา มารดา คุณครู อาจารย์ และผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน

พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย (สันตทานนท์)

ตั้งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สารบัญ

	หน้า	
บทคัดย่อภาษาไทย	ก	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค	
กิตติกรรมประกาศ	จ	
สารบัญ	ฉ	
สารบัญตาราง	ณ	
สารบัญแผนภูมิ	ธ	
บทที่ 1	บทนำ	1
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3	สมมติฐานของการวิจัย	2
1.4	ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6	คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1	ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
2.2	แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	9
2.3	ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักจริยธรรม	15
2.4	แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม	23
2.5	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม	53
2.6	แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาลเมืองท่าข้าม	59
2.7	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
2.8	สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	68

		๗
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	70
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	70
3.2	เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	71
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
3.4	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	72
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	74
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	74
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	75
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.2	ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ตอนที่ 1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	81
ตอนที่ 2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	84
ตอนที่ 3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน	90
ตอนที่ 4	ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน	99

	ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทาง แก้ไขปัญหาคีรติดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	152
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	156
	5.1 สรุปผลการวิจัย	157
	5.2 อภิปรายผล	161
	5.3 ข้อเสนอแนะ	171
	5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	171
	5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	174
บรรณานุกรม		175
ภาคผนวก		183
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	184
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	186
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	190
	ภาคผนวก ง ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ที่ดำเนินการวิจัย	192
	ภาคผนวก จ แบบสอบถาม และค่า IOC	200
ประวัติผู้วิจัย		211

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	81
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	81
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	82
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	82
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	83
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม	84
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย	85
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ	86
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ	87
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูกตเวที	88
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร	89
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย จำแนกตามเพศ	90

ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมจำแนกตามอายุ	91
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา	93
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมจำแนกตามอาชีพ	95
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	97
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามเพศ	99
ตารางที่ 4.18	แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน	99
ตารางที่ 4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามเพศ	100
ตารางที่ 4.20	แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีเพศต่างกัน	100
ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบจำแนกตามเพศ	101

- ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชน
ในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านความรับผิดชอบที่มีเพศต่างกัน 101
- ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละจำแนกตามเพศ 102
- ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชน
ในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านความเสียสละที่มีเพศต่างกัน 102
- ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่า
ข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูทวดที่ จำแนก
ตามเพศ 103
- ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชน
ในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านความกตัญญูทวดที่มีเพศต่างกัน 103
- ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่า
ข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนก
ตามเพศ 104
- ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชน
ในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีเพศต่างกัน 104
- ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามอายุ 105
- ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน 105

- ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน 106
- ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามอายุ 107
- ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอายุต่างกัน 107
- ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอายุต่างกัน 108
- ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามอายุ 109
- ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีอายุต่างกัน 109
- ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ จำแนกตามอายุ 110
- ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีอายุต่างกัน 110
- ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีอายุต่างกัน 111

- ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวทีจำแนกตามอายุ 112
- ตารางที่ 4.41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที ที่มีอายุต่างกัน 112
- ตารางที่ 4.42 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที ที่มีอายุต่างกัน 113
- ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามอายุ 114
- ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอายุต่างกัน 114
- ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอายุต่างกัน 115
- ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา 116
- ตารางที่ 4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 116
- ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 117

- ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามระดับการศึกษา 118
- ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 118
- ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 119
- ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามระดับการศึกษา 120
- ตารางที่ 4.53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 120
- ตารางที่ 4.54 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 121
- ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ จำแนกตามระดับการศึกษา 122
- ตารางที่ 4.56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 122

ตารางที่ 4.57	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	123
ตารางที่ 4.58	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูตเวที จำแนกตามระดับการศึกษา	124
ตารางที่ 4.59	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูตเวที ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	124
ตารางที่ 4.60	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูตเวที ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	125
ตารางที่ 4.61	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามระดับการศึกษา	126
ตารางที่ 4.62	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	126
ตารางที่ 4.63	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	127
ตารางที่ 4.64	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามอาชีพ	128

- ตารางที่ 4.65 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน 128
- ตารางที่ 4.66 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน 129
- ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตาม
อาชีพ 130
- ตารางที่ 4.68 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอาชีพต่างกัน 130
- ตารางที่ 4.69 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอาชีพ
ต่างกัน 131
- ตารางที่ 4.70 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ 132
- ตารางที่ 4.71 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีอาชีพต่างกัน 132
- ตารางที่ 4.72 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีอาชีพต่างกัน 133
- ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ จำแนกตามอาชีพ 134

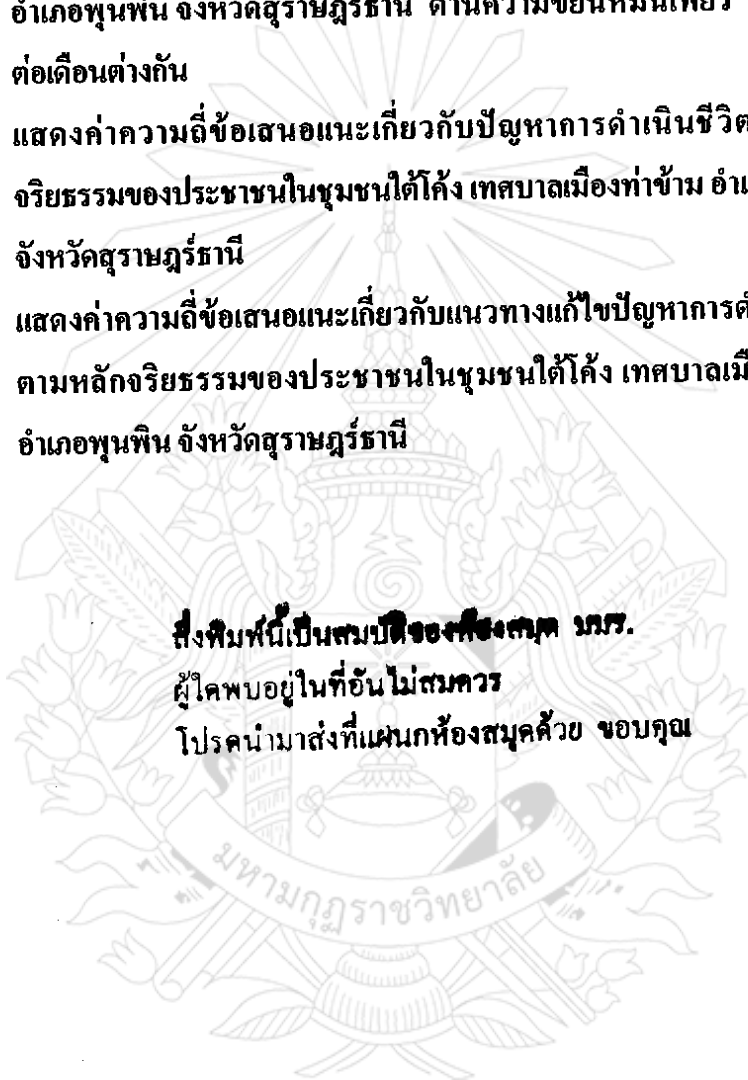
- ตารางที่ 4.74 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีอาชีพต่างกัน 134
- ตารางที่ 4.75 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีอาชีพต่างกัน 135
- ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที จำแนกตาม
อาชีพ 136
- ตารางที่ 4.77 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที ที่มีอาชีพต่างกัน 136
- ตารางที่ 4.78 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที ที่มีอาชีพ
ต่างกัน 137
- ตารางที่ 4.79 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่า
ข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนก
ตามอาชีพ 138
- ตารางที่ 4.80 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอายุต่างกัน 138
- ตารางที่ 4.81 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนิน
ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอาชีพ
ต่างกัน 139

ตารางที่ 4.82	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	140
ตารางที่ 4.83	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	140
ตารางที่ 4.84	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	141
ตารางที่ 4.85	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	142
ตารางที่ 4.86	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	142
ตารางที่ 4.87	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	143
ตารางที่ 4.88	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	144
ตารางที่ 4.89	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	144

ตารางที่ 4.90	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	145
ตารางที่ 4.91	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ จำแนกตามรายได้ต่อเดือนต่างกัน	146
ตารางที่ 4.92	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	146
ตารางที่ 4.93	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	147
ตารางที่ 4.94	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูทวดที่ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	148
ตารางที่ 4.95	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูทวดที่ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	148
ตารางที่ 4.96	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูทวดที่ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	149
ตารางที่ 4.97	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	150

ตารางที่ 4.98	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัด สุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	150
ตารางที่ 4.99	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายได้ของการดำเนิน ชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีรายได้ ต่อเดือนต่างกัน	151
ตารางที่ 4.100	แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลัก จริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	152
ตารางที่ 4.1010	แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิต ตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	154

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของ **รศ.ดร. นภร.**
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุน

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจของไทยในแต่ละยุคที่ผ่านมาได้ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจไทยเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามาอิทธิพลโดยในยุคก่อนมีสนธิสัญญาบาวริง ไทยยังมีระบบเศรษฐกิจแบบพอยังชีพ เพราะมีการผลิตเพื่อบริโภค และส่งส่วยให้แก่เจ้านาย เมื่อมีการเปิดประตูการค้าระหว่างประเทศหลังทำสนธิสัญญาบาวริง ทำให้เศรษฐกิจไทยค่อยๆ เปลี่ยนแปลงเป็นระบบทุนนิยม ทรัพยากรของชาติถูกจัดสรรไปใช้ในการผลิตเพื่อส่งออก และผลจากการที่สินค้าอุตสาหกรรมจากต่างประเทศเข้ามาทำลายอุตสาหกรรมในครัวเรือน ระบบเศรษฐกิจไทยก็เริ่มมีลักษณะแบบพึ่งพิงต่างประเทศ โดยเฉพาะการพึ่งพิงการส่งออก” การพัฒนาสมัยใหม่ ที่มีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2504 ได้สร้างปัญหาความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมแก่ผู้คนจำนวนมาก อันเกิดจากความเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ในอดีตได้ถูกทำลายลง เกิดปัญหาชุมชนล่มสลาย ทรัพยากรหมดไป ผู้ที่อ่อนแอ ผู้ที่ด้อยโอกาสชาติที่พึ่งมีจำนวนมากขึ้น จากปรากฏการณ์ปัญหาทางสังคมที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ ณ ขณะนี้ มิได้เป็นวิกฤติทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นวิกฤติชาติที่ผสมผสานกับความล้มเหลวในการบริหารธุรกิจความล้มเหลวทางระบบการเมืองการบริหารราชการแผ่นดิน ความล้มเหลวทางการศึกษา วัฒนธรรม การล่มสลายของครอบครัว ภาคเกษตรกรรม และสังคมชนบท ตลอดจนวิกฤติทางด้านจิตสำนึก และจิตวิญญาณปัจเจกชน ปัญหา และปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นมานั้น เนื่องจากครอบครัวขาดความอบอุ่น ชุมชนสังคมไม่เข้มแข็ง ขาดค่านิยมแห่งการยึดมั่นและยกย่องบุคคลที่ทำคุณความดี การเสียสละเพื่อส่วนรวม เพราะการพัฒนาที่ผ่านมาเป็นการเดินตามชาติตะวันตกเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ ไม่ได้มองที่รากฐานทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนชาติ ทำให้ค่านิยมของคนในสังคมไทยไปติดอยู่กับการนับถือผู้มีเงิน ผู้มีอำนาจ และความต้อการมีชีวิตที่สุขสบาย ด้วยการแสวงหาความสุข และความร่ำรวยจากการแข่งขัน เอารอดเอาเปรียบ ทูจริตคอร์รัปชั่นให้กับตนเอง โดยจิตใจปราศจากการนึกถึงบาปบุญคุณโทษ ความเดือดร้อนของผู้อื่น การพัฒนาที่ผ่านมาจึงกลายเป็นการพัฒนาที่เศรษฐกิจดี สังคมมีปัญหา พัฒนาไม่ยั่งยืน

ชุมชนได้ไค้เป็นชุมชนย่านการค้าแหล่งธุรกิจและสถานที่ราชการ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพบ้านเรือนเป็นตึกแถว ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัวรับราชการและเกษตรกรรม ประชาชนจึงต้องเร่งรีบแข่งขันกันประกอบอาชีพเพื่อความอยู่รอด บางครั้งจนถึงวิถีชีวิตที่มีแต่ความเสียดสละสမ်ครสมานสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน การที่มนุษย์เราสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยปัจจัย 4 เพียงอย่างเดียวย่อมเป็นไปได้ไม่ได้ มนุษย์เราเมื่อมีความพร้อมทางด้านวัตถุซึ่งเป็นความสุขทางกาย สิ่งที่มีความต้องการเพิ่มก็คือความสุขทางใจ การที่เราจะมีความสุขทางใจได้นั้นจะต้องมีเครื่องมือ ก็คือหลักแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นธรรมที่ทำให้สังคมมีความสุข การที่สังคมจะมีความสุขสงบสุขร่มเย็นจึงต้องให้ประชาชนเข้าถึงหลักธรรมในเมื่อชุมชนได้ไค้เป็นชุมชนที่อาศัยอยู่ในย่านการค้าการค้ารงชีวิตของประชาชนเพื่อให้สอดคล้องกับการนำหลักธรรมไปประยุกต์ปฏิบัติการค้ารงชีวิตจึงจำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนมีหลักธรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตลอดจนสมาชิกชุมชนนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร รวมทั้งปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารจัดการชุมชนอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาในอนาคต ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาคนในชุมชนให้รู้จักการนำหลักธรรมทางด้านจริยธรรมไปใช้ในการการค้ารงชีวิต

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุช

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมแตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมแตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมแตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมแตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,491 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี ใน 5 ด้าน ดังนี้

- ด้านความมีระเบียบวินัย
- ด้านความรับผิดชอบ
- ด้านความเสียสละ
- ด้านความกตัญญูกตเวที
- ด้านความซันหมั่นเพียร

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่ชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพูนพิน จังหวัคสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

จริยธรรม หมายถึง สิ่งที่ต้องประพฤติให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์สากลในสังคม ทั้งกาย วาจา และใจ เพื่อบรรลุถึงสภาพแห่งชีวิตที่พึงประสงค์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม รวมถึงเป็นมาตรฐานหรือแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เพื่อให้คนในสังคมนั้นมีความสุข และมีความพอใจ

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม หมายถึง การที่ประชาชนนำหลักจริยธรรมซึ่งเป็นธรรมที่ดึงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้วยการแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติงานแล้วเกิดความสบายใจและมีชีวิตที่สงบร่มเย็นเกิดความสงบสุขในสังคม ในด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความกตัญญูกตเวที และด้านความขยันหมั่นเพียรด้านความขยันหมั่นเพียร

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้านความมีระเบียบวินัย หมายถึง การควบคุมประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง เหมาะสมตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคม และศีลธรรม

ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพยายาม ด้วยความพากเพียรและความละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยรู้จักหน้าที่ของตนเองและยอมรับผลการกระทำของตนเอง

ด้านความเสียสละ หมายถึง การให้ หรือการสละประโยชน์ส่วนตนให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญา

ด้านความกตัญญูกตเวที หมายถึง การกระทำอันเกิดจาก ความระลึกถึงบุญคุณเพื่อมุ่งตอบแทนต่อผู้มีพระคุณนั้น ได้แก่ แสดงความเคารพนับถือ ยกย่องเชิดชู ผู้มีพระคุณ ไม่ละทิ้งผู้มีพระคุณ ในคราวที่ผู้มีพระคุณเดือดร้อนลำบาก ไม่ประพฤติเหี้ยม โหดต่อสัตว์ที่มีบุญคุณ รักษาและสงวนทรัพย์สินการธรรมชาติ

ด้านความขยันหมั่นเพียร หมายถึง การแสดงให้เห็นว่า มีความมานะอดทน บากบั่น ไม่ย่อท้อ ประกอบความดี เอาใจใส่ต่องานด้วยความกระตือรือร้น มุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จตามที่ต้องการ ได้แก่ มีความมุ่งมั่นทำงาน ไม่ย่อท้อ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ที่จะพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญ

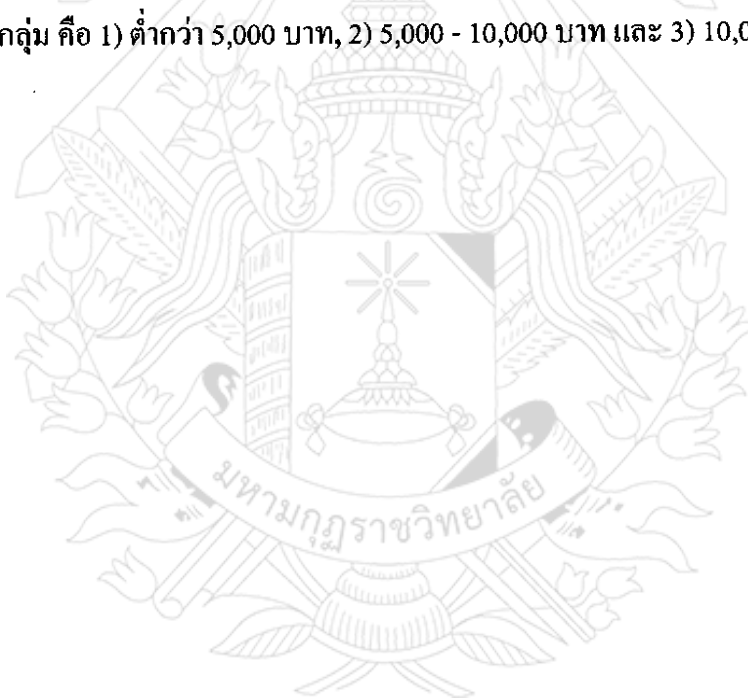
เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ 1) ต่ำกว่า 30 ปี, 2) 30-45 ปี และ 3) 46 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ประถมศึกษา, 2) มัธยมศึกษา /อาชีวศึกษา และ 3) ปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป, 2) ค้าขาย /ธุรกิจส่วนตัว และ 3) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท, 2) 5,000 - 10,000 บาท และ 3) 10,001 บาทขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้งเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดกรอบในการวิจัยโดยนำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักจริยธรรม
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาลเมืองท่าข้าม
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ทฤษฎีดุลยภาพ (Balance theory) ของไฮเดอร์เสนอว่าเจตคติของคนเราที่มีต่อสิ่งของหรือบุคคลจะมีได้เชิงบวกและเชิงลบ และอาจไม่ประจวบกัน ดังนั้นเขาจึงเสนอข้อคิดว่าเจตคติของเราจึงอาจจะอยู่ในสภาวะสมดุลกัน หรือขาดดุลกัน ไฮเดอร์ ยังกล่าวต่อไปอีกว่าคนเรามักจะมีแนวโน้มที่จะวิงวาดดุลยภาพในระบบเจตคติซึ่งหมายถึงสภาวะการณ์ที่มีความสัมพันธ์ของทุกอย่างในระบบเจตคติมีความสอดคล้องกันอย่างไรจึงทำให้แรงกดดันเพื่อการเปลี่ยนแปลง สรุปแล้วทฤษฎีของไฮเดอร์กล่าวไว้ว่า มนุษย์เรามีแนวโน้มที่จะไปปรับเจตคติที่ขัดแย้งกันหรือเข้าหากันไม่ได้ ทฤษฎีของไฮเดอร์ทำให้เกิดทฤษฎีอื่นเกี่ยวเนื่องกันหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีความเข้ากันได้ (Congruity theory) ของออสกู๊ด และเทนเนนบาอุม ซึ่งมีหลักสำคัญก็คือว่า ทำให้ทำนายทิศทางและปริมาณของการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติได้มากกว่า ทฤษฎีนี้ได้กล่าวไว้ว่า ยกตัวอย่างเช่น ยิ่งเจตคติใดมีความหนักแน่นสูง มันก็จะเปลี่ยนไม่มากเมื่อเจอเจตคติที่มีน้ำหนักไปในทางตรงกันข้าม ยกตัวอย่างเช่น ความ

เชื่อที่มีอยู่มากแต่เดิม เมื่อมาเจอความคิดใหม่ที่ตรงข้ามก็ยังไม่ค่อยเปลี่ยนเว้นเสียแต่ของใหม่จะดีกว่า'

ทฤษฎีไร้ความสอดคล้อง (dissonance theory) ของลีออน เฟสติงเกอร์ หลักการใหญ่ ๆ ของทฤษฎีนี้ก็คือว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะวิ่งหาความสอดคล้องกันของเจตคติ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจจะเกิดขึ้นได้ ในขณะที่มนุษย์พยายามวิ่งหาความสอดคล้อง ของระบบเจตคติ และวิ่งหนีจากสถานะที่ระบบเจตคติขาดความสอดคล้องกัน หรือกล่าวในอีกนัยหนึ่งก็คือ มีความขัดแย้งกันในใจ เฟสติงเกอร์และนักวิชาการอื่น ได้ทำการทดลองต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อคิดของทฤษฎีนี้ เฟสติงเกอร์ได้เสนอข้อคิดต่างๆ ไปว่า ยิ่งใช้ความรุนแรงน้อยหรือความพยายามในการสร้างพฤติกรรมโดยวิธีละม่อม ก็ยิ่งทำให้เกิดมีการทำตามมากขึ้น ทั้งนี้เขาได้ทำการทดลองเด็กซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มๆ โดยแบ่งเป็นพวกที่ได้รับการบอกกล่าวอย่างอ่อนว่า ไม่ควรเล่นกับของเล่นซึ่งนำเล่นมาก ส่วนอีกพวกถูกขู่อย่างแรง หลายอาทิตย์ต่อมาเด็กสองกลุ่มนี้ถูกปล่อยให้อยู่กับของเล่นอย่างอิสระ ปรากฏว่าพวกถูกกล่าวเตือนอย่างอ่อนๆ เล่นน้อยกว่าพวกถูกขู่แรงๆ²

ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรม (KAP)ทฤษฎีนี้ เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) ความคิดเห็น (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสารอันอาจมีผลกระทบต่อสังคมต่อไป จากการรับสารนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงทั้งสามประเภทนี้ จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง กล่าวคือ เมื่อผู้รับสารได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้น ก็จะส่งผลทำให้เกิดความคิดเห็น และขั้นสุดท้าย คือการก่อให้เกิดการกระทำ ทฤษฎีนี้อธิบาย การสื่อสาร หรือสื่อมวลชน ว่า เป็นตัวแปรต้นที่สามารถเป็นตัวนำการพัฒนาเข้าสู่ชุมชนได้ ด้วยการอาศัย KAP เป็นตัวแปรตามในการวัดความสำเร็จของการสื่อสารเพื่อการพัฒนา³

จะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการนำข่าวสารต่างๆ ไปเผยแพร่เพื่อให้ประชาชนในสังคมได้รับทราบฯ ขณะนี้ในสังคมมีปัญหาอะไร เมื่อประชาชนได้รับทราบข่าวสารนั้น ๆ ย่อมก่อให้เกิดความคิดเห็น และเกิดพฤติกรรมต่อไป ซึ่งมีลักษณะ สัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่เป็นที่ยอมรับกันว่า การสื่อสารที่บทบาทสำคัญ ในการดำเนิน โครงการต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามที่

² นพมาศ ธีรเวคิน, จิตวิทยาสังคมกับชีวิต, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542), หน้า 95.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 97.

⁴ สุรพงษ์ โสนะเสถียร, การโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533), หน้า 118.

ตั้งเป้าหมายไว้ การที่คนเดินเท้ามีพฤติกรรมปฏิบัติตาม กฎจราจร ใต้ก็ต้องอาศัย การสื่อสารเป็น เครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ สร้างความคิดเห็น ที่ดีและเกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไป ในทางที่เหมาะสม โดยผ่านสื่อชนิดต่างๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมายซึ่งต้องประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้ จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็น โครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่าง ความจำ (ข้อมูล) กับสภาพจิตวิทยาด้วยเหตุนี้ ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรความคิดเห็นแล้ว นำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตาม ความรู้ก็อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้ และผลกระทบที่ผู้รับสาร เឹង ความรู้ในทฤษฎีการสื่อสารนั้นอาจปรากฏได้จากสาเหตุ 5 ประการ คือ

1. การตอบข้อสงสัย (Ambiguity Resolution) การสื่อสารมักจะสร้างความสับสนให้ สมาชิกในสังคม ผู้รับสาร จึงมักแสวงหา สารสนเทศ โดยการอาศัยสื่อ ทั้งหลายเพื่อตอบข้อสงสัย และความสับสนของตน

2. การสร้างทัศนคติ (Attitude Formation) ผลกระทบเชิงความรู้ ต่อ การปลูกฝังทัศนคติ นั้น ส่วนมากนิยมใช้กับสารสนเทศที่เป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างความคิดเห็นให้คนยอมรับ การแพร่ นวัตกรรมนั้นๆ (ในฐานะความรู้)

3. การกำหนดวาระ (Agenda setting) เป็นผลกระทบเชิงความรู้ที่สื่อกระจายออกไปเพื่อให้ ประชาชนตระหนักและผูกพันกับประเด็นวาระที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับภูมิหลัง ของปัจเจกชน และค่านิยมของสังคมแล้ว ผู้รับสารก็จะเลือกสารสนเทศนั้น

4. การพอกพูนระบบความเชื่อ (Expansion of Belief System) การสื่อสารสังคมมักจะกระจาย ความเชื่อค่านิยม และอุดมการณ์ด้านต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน จึงทำให้ผู้รับสาร รับทราบระบบความ เชื่อถือหลากหลายและลึกซึ้งไว้ใน ความเชื่อของตนมากขึ้นไปเรื่อย ๆ

5. การรู้แจ้งต่อค่านิยม (Value Clarification) ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยมและอุดมการณ์ เป็นภาวะปกติของสังคม สื่อมวลชนที่นำเสนอข้อเท็จจริงในประเด็นเหล่านี้ ย่อมทำให้ประชาชน ผู้รับสารเข้าใจถึงค่านิยมเหล่านั้นแจ่มชัดขึ้น⁴

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึกรู้สีกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีต่อสิ่ง โดยได้รับแรงจูงใจ ตามที่ได้ถูกสั่งสอนอบรม มาเป็นระยะเวลาานพอสมควรหรือ ได้รับ ประสบการณ์มาแล้วแสดงออกมาในลักษณะต่างๆ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.2.1 ความหมายของความคิดเห็น (Meaning of Opinion)

ในเรื่องความคิดเห็นได้มีนักวิชาการและผู้วิจัยหลายท่านให้ได้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม และอีกความหมายหนึ่งก็คือ ทรศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหา หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง⁵

พจนานุกรมของ Webster ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของการตัดสินใจ หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งใด เป็นการประเมินสถานการณ์ หรือประเมินค่าตามความเชื่อ หรือความรู้สึกโดยความเชื่อถือ มีน้ำหนักมากกว่าความประทับใจ แต่น้อยกว่าความรู้อันแท้จริง”⁶

Mailer, N.R.F. ได้กล่าวว่า “ความคิดเห็น (Opinion) เป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่ง และเป็นการแปลความหมายข้อเท็จจริง (Fact) อีกส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วจะพบเสมอเมื่อบุคคลได้เกิดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งแล้วบุคคลนั้นมักจะขออ้างถึงการแสดงผล (Justification) เพื่อสนับสนุนหรือปกป้องความคิดเห็นนั้น แต่การแสดงผลดังกล่าวเป็นเพียงผลที่เกิดจากความคิดเห็นเท่านั้น มิได้ชี้ให้เห็นทัศนคติที่แท้จริงแต่อย่างใด และเขากล่าวว่า ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง เขายังชี้ให้เห็นลักษณะของการแปลความหมายดังกล่าวขึ้นอยู่กับอิทธิพลของทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น เขาสรุปว่าความคิดเห็นชี้ให้เห็นถึงทัศนคติ และเราทราบทัศนคติได้จากการแสดงความคิดเห็นของเขาในเรื่องนั้นๆ”⁷

⁵ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2524, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2524), หน้า 246.

⁶อดิศักดิ์ ชื่นชู, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวิธีเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ : ศึกษากรณีประชาชนในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2542, หน้า 11.

⁷กัญญาวดี วิสัย, “ความคิดเห็นของนายจ้างที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสวัสดิการสถานประกอบการ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, หน้า 42.

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่ง และการแปรความหมายของข้อเท็จจริงอีกส่วนหนึ่ง และยังพบว่า เมื่อบุคคลใดเกิดมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นมักมีข้ออ้างหรือการแสดงผลเพื่อสนับสนุนหรือปกป้องความคิดเห็นแต่การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวเป็นผลที่เกิดจากความคิดเห็นเท่านั้น ไม่ได้ชี้ให้เห็นถึงทัศนคติที่แท้จริงแต่อย่างใด และมีความคิดเห็นบางอย่างก็เป็นผลของการแปรความหมายข้อเท็จจริงโดยลักษณะของการแปรความหมายดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น⁹

Engle and Shellgrove ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมาเป็นคำพูด เป็นการสรุปหรือการลงความคิดเห็น โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นเพียงความเชื่อที่บุคคลมีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่งในสิ่งแวดล้อมต่างๆ จึงแตกต่างจากทัศนคติในแง่ที่ว่า ความคิดเห็นเป็นความอิสระจากอารมณ์ หรือไม่มีอารมณ์แอบแฝงอยู่ และส่วนประกอบด้านความรู้จะมีความสำคัญอย่างเด่นชัดในความคิดเห็น โดยความรู้จะอยู่ในรูปของข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมนั้นๆ¹⁰

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้น มักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก¹¹

โสภา ชูพิกุลชัย สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งๆ แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้ง บางอย่างเป็นความคาดหวัง บางอย่างคาดคะเนไม่ได้เป็นเพียงความชอบเท่านั้นสามารถแสดงออกในรูปแบบของคำพูดได้¹²

สมยศ อักษร ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับ

⁹เรื่องเดียวกัน.

⁹Engle, T.L.and L.Shellgrove, **Psychology : Principle and Application**, (New York : Hacourt Brace and World.Inc, 1969), p. 15.

¹⁰ณรงค์ ศรีสวัสดิ์, การวิเคราะห์การปลูกป่าพินทางด้านสังคมศาสตร์, (คณะสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526), อัดสำเนา.

¹¹ประภาเพ็ญ สุวรรณ, **ทัศนคติการจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520), หน้า 25.

¹²โสภา ชูพิกุลชัย, **ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุครีพไพศาล, 2523), หน้า 218.

กับจิตใจ ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคน สภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้ ความคิดเห็นจึงไม่ถาวรและมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย ในบางสถานการณ์ความคิดเห็นอาจอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อย¹³

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งแสดงออกถึงความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันมีพื้นฐานมาจากความเชื่อทัศนคติ ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม รวมถึงพฤติกรรมระหว่างบุคคลมาเป็นเกณฑ์ก่อนการตัดสินใจแสดงออกมาในรูปของภาษาเขียน ภาษาพูด ในลักษณะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยหรือเฉยๆ ก็ได้

2.2.2 ความสำคัญของความคิดเห็น

Feidman ได้กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน¹⁴

Best ได้กล่าวว่า ในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่างๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การสอบถาม ชักถาม บันทึกลง และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง Best ได้เสนอแนะว่า “วิธีง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นนั้นได้ หรือในการวางแผนนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้ จะทำให้ผู้บริหารเห็นควรจะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป¹⁵

¹³ สมยศ อักษร, “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณต่อระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2546, หน้า 13.

¹⁴ Feidman, M.P., *Psychogy in Industrial environment*, (London : Butter worth and co.ltd., 1971), p 26.

¹⁵ ราชบัณฑิตยสถาน, *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524*, อ้างแล้ว, หน้า 246

2.2.3 ประเภทของความคิดเห็น

Remmer ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุดเชิงลบสุดเป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชาทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดเห็นจากสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจในทางไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย¹⁶

Foster ได้กล่าวว่า แนวความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุอยู่ 2 ประการ¹⁷ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือประสบการณ์ความคิดเห็นเกิดขึ้น บุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคยอาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงและจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่ายหรืออ่านหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นของจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน

2.2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

Oskamp ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ซึ่งมีประเด็นที่สอดคล้องและแตกต่างในบางประเด็น ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Gene and physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะพูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาเจตคติหรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้แก่ปัจจัยทางร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือ บุคคลที่ได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือ ได้พบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้

¹⁶ธีรนาฏ จตุรธำรง, “จรรยาบรรณของวิทยากร”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2543, หน้า 35.

¹⁷กัญญาวดี วิสัย, “ความคิดเห็นของนายจ้างที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสวัสดิการสถานประกอบกิจการ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 40.

ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบเนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคล เมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับ สื่อต่างๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็น มีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ¹⁸

อนึ่ง บุญกาวิน ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านพันธุกรรมและสรีระ คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่างๆ คุณภาพของสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติของบุคคลต่อเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้กลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะมีผลต่อความคิดเห็น

¹⁸ สิริกัญญา เหล่างาม, “ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อการกระทำระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในการบริหารของกรมคุมประพฤติ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, หน้า 40.

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใด ก็จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือ สังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับ ทั้งนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่แต่ละบุคคลได้รับแตกต่างกันก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน¹⁹

2.2.5 การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้และรู้จักกันอย่างแพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's Method) เป็นวิธีที่สร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเป็นเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal Appearing Intervals)

2. วิธีกัตต์แมน (Guttman Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดในแนวทางเดียวกันและสามารถจัดอันดับต่ำสุดหรือสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S - D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดโดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม (Bipolar Adjective) เช่น ดี - เลว ชัย - ชี้อภัย เป็นต้น

4. วิธีแบบลิเคอร์ท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัด ความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายที่มีชื่อว่า มาตรวัดรวม ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นในทางที่ชอบหรือไม่ชอบโดยการสร้างข้อความขึ้นให้มีลักษณะเป็นบวกและลบพอกัน จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความ แล้วกำหนดคำตอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ 5 คำตอบ หรือ 7 คำตอบ ก็ได้ แต่ส่วนมากใช้ 5 คำตอบ

¹⁹อนเนก บุญกาวิณ, “องค์การบริหารส่วนจังหวัดในความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2546, หน้า 24.

ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเห็นด้วย (Positive) หรือคัดค้าน (Negative)²⁰

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะการยอมรับหรือปฏิเสธขึ้นอยู่กับสภาพ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ซึ่งทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นเป็นประโยชน์ในการกำหนดแบบแผนการวางแผนนโยบายต่างๆ ให้เป็นไปตามนโยบายหรือลัทธิหรือนโยบาย เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างเรียบร้อย

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักจริยธรรม

2.3.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา (Cognitive-Developmental Theory)

ทฤษฎีนี้โคลเบอร์ก เป็นผู้เสนอโดยมีทัศนะว่า พัฒนาการของจริยธรรมเป็นผลของการพัฒนาการทางปัญญา จริยธรรม คือ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้อง เกิดจากการคิดไตร่ตรองตามเหตุผล ซึ่งต้องอาศัยวุฒิภาวะทางปัญญา โคลเบอร์กจึงนำทฤษฎีพัฒนาทางปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) มาเป็นหลักในการสร้างทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม²¹

ตามทฤษฎีของเพียเจต์ พัฒนาการทางปัญญาของมนุษย์มีการพัฒนาไปเป็นลำดับขั้นตามอายุ เริ่มจากขั้นที่ยังไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วจะพัฒนาไปตามลำดับขั้นจนสามารถคิดอย่างมีเหตุผลเป็นนามธรรมได้

โคลเบอร์ก ได้แบ่งขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ ออกเป็น 6 ขั้น ซึ่ง 6 ขั้นนี้ โคลเบอร์กได้มาจากการวิเคราะห์ ลักษณะของคำตอบของเยาวชนอเมริกัน อายุ 10-16 ปี โคลเบอร์กได้แบ่งขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมทั้ง 6 ขั้นนี้ ตามอายุของผู้ใช้เหตุผลนั้น และโคลเบอร์กยังได้ศึกษา พบว่าพัฒนาการทางจริยธรรมประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. โครงสร้าง (Structure) หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้อย่างในการตัดสินใจต่อเนื้อหาของความเชื่อถือที่เขาผู้นั้นมีลักษณะเป็นสากล และเป็นไปตามลักษณะของการพัฒนาการ

²⁰อุไรรัช ชลารัตน์, “ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีธานี”, วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี), 2549, หน้า 11.

²¹อภา ยังประคษฐ์, “การศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมแนวโน้มพฤติกรรมและศักยภาพพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2529, หน้า 11.

2. เนื้อหา (Content) หมายถึง แบบแผนของประสบการณ์ ซึ่งเป็นไปตามการเรียนรู้เนื้อหา จะบอกว่าสิ่งที่เขาเชื่อถือคืออะไรมีลักษณะแปรเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรม ซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละคน

โคลเบอร์ก ได้ศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก อายุ 10 – 16 ปี ในการให้เหตุผลเพื่อเลือกทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ในสภาพการณ์สมมุติทางจริยธรรมที่มีลักษณะเหมือนหนีเสือปะกระเซ้ (Hypothetical Moral Dilemmas) 9 เรื่อง เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดต่อมาได้มีการคัดแปลงกฎเกณฑ์การสัมภาษณ์ จนได้เนื้อหาข้อมูลเพียงพอที่จะสรุปเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมได้ โคลเบอร์ก เชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นที่ 6 ซึ่งเป็นเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงสุดของโคลเบอร์กนั้น เป็นเหตุผลเชิงจริยธรรมบริสุทธิ์ไม่เข้าข้างตนเองและเป็นอุดมคติใช้ได้ในทุกวัฒนธรรม เนื่องจากขั้นพัฒนาการทางจริยธรรม คือ โครงสร้างของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งจะบอกถึงวิธีที่บุคคลคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเชื่อ และชนิดของเหตุผลที่เขาเลือกใช้ซึ่งต่างจากเนื้อหาที่เป็นแบบแผนประสบการณ์ เป็นไปตามหลักการเรียนรู้และความเชื่อจะแปรไปตามประสบการณ์ที่ได้จากวัฒนธรรม โคลเบอร์กจึงมีความเชื่อเกี่ยวกับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรม คือ โครงสร้างของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งจะบอกถึงวิธีที่บุคคลคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเชื่อ และชนิดของเหตุผลที่เขาเลือกใช้ซึ่งแตกต่างจากเนื้อหาซึ่งเป็นแบบแผนประสบการณ์ เป็นไปตามหลักการเรียนรู้และความเชื่อจะแปรไปตามประสบการณ์ที่ได้จากวัฒนธรรม โคลเบอร์กจึงมีความเชื่อเกี่ยวกับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรม (Concept of Stage) ว่ามีลักษณะ ดังนี้

1. ขั้นพัฒนาการมีลักษณะเป็นโครงสร้างทางความคิด หรือเป็นความคิดที่จัดระบบอย่างมีระเบียบแล้ว แต่ละคนจะมีความคงที่ในการพัฒนาการขั้นนั้นๆ มีข้อค้นพบว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของความคิดแต่ละคนอยู่ในขั้นใดขั้นหนึ่ง ส่วนที่เหลือจะอยู่ในขั้นที่ใกล้เคียงกัน คือ ต่ำกว่า หรือสูงกว่า 1 ขั้น
2. ขั้นพัฒนาการเป็นไปตามลำดับขั้นในทุกสภาพการณ์ จริยธรรมจะมีการพัฒนาเป็นขั้นเป็นตอนไปตามลำดับ มีความก้าวหน้าไปที่ละขั้น ไม่มีการถดถอย และไม่ข้ามขั้น ผลการศึกษาระยะยาวชี้ให้เห็นว่า การทดสอบซ้ำทุกครั้งของแต่ละคนจะอยู่ขั้นเดียวกับที่ได้ทดสอบแล้ว
3. ขั้นพัฒนาการจะเกิดบูรณาการให้สมบูรณ์ขึ้นก็ต่อเมื่อมีความคิดในขั้นที่ต่ำกว่าและมีแนวโน้มที่จะชอบความคิดในขั้นที่สูงกว่าโคลเบอร์ก พบว่าวัยรุ่นสามารถเข้าใจข้อความที่อยู่ในระดับเดียวกับเขา หรือต่ำกว่าระดับของเขา แต่ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่สูงกว่าขั้นของเขาเกินกว่า 1 ขั้น ได้เลย²²

²²Kohlberg, L. "Development of Moral Character and Moral Ideology", In *Review of Child Development search*. Eds. M.L. Hoffman, Vol.1 Hartford,(Connecticut Printers), 1964, pp. 383-432, p. 405.

ตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก ชั้นพัฒนาการทางจริยธรรมต่างๆ เหล่านี้ของมนุษย์ จะมีความเชื่อพื้นฐาน ดังนี้

1. พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล จะพัฒนาไปตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นต่ำสุดไปยังขั้นสูงสุด และจะก้าวหน้าไปที่ละขั้น ไม่มีการย้อนกลับ หรือข้ามขั้น

2. ชั้นพัฒนาการมีลักษณะเป็นโครงสร้างทางความคิดที่ได้จัดระบบระเบียบแล้วแต่ทุกคนจะมีความคงที่ในพัฒนาการนั้นๆ กล่าวคือ มากกว่า ร้อยละ 50 ของความคิดของแต่ละคนจะอยู่ในขั้นใดขั้นหนึ่ง ส่วนที่เหลือจะอยู่ในขั้นใกล้เคียงกัน คือ ต่ำกว่าหรือสูงกว่าขั้นนั้น

3. พัฒนาการทางจริยธรรมนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิดเชิงตรรกะ (Logical Thinking Capacity) และความสามารถในการรับรู้ทางสังคม (Social Perception Capacity) ของแต่ละบุคคล กล่าวคือ จริยธรรมแต่ละขั้นเป็นผลจากการคิดไตร่ตรอง และข้อมูลที่น่าเข้ามาคิดนั้นเป็นส่วนหนึ่งเป็นความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ อีกส่วนหนึ่งมาจากผู้ที่มีชั้นจริยธรรมสูงกว่าตนเอง ก็จะเกิดความขัดแย้งกันขึ้นภายในตนเองและเกิดความไม่สมดุลขึ้น ส่งผลให้ต้องมีการปรับและจัดระบบระเบียบทางความคิดใหม่ ผลจากการจัดระบบระเบียบทางความคิดใหม่นี้ ทำให้บุคคลมีความเข้าใจเกิดขึ้น ซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาขั้นของจริยธรรมสูงขึ้นอีกขั้นหนึ่ง

สรุปได้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของโคลเบอร์กนี้ เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงโครงสร้างของจริยธรรมโดยเชื่อว่า จริยธรรมจะพัฒนาเป็นขั้นๆ ขึ้นไปจะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้ และมนุษย์ทุกคนไม่จำเป็นจะต้องพัฒนาจริยธรรม ไปจนถึงขั้นสุดท้ายแต่อาจหยุดชะงักอยู่ในขั้นใดขั้นหนึ่งที่ต่ำกว่านี้ได้

2.3.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายวิธีการและกระบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมทำให้เกิดการยอมรับลักษณะและกฎเกณฑ์ทางสังคมเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรงและหลักการเชื่อมโยง (Principle of Reinforcement and Association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม แบนดูรา²³ เป็นผู้นำคนสำคัญในทฤษฎีนี้ โดยกล่าวว่าจริยธรรม คือ กฎสำหรับประเมินพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ แบนดูรา เชื่อว่าในปัจจุบันการศึกษาพฤติกรรมควรลดความสำคัญลงหรือความสำคัญของการควบคุมที่มาจากภายใน แต่ควรมุ่งศึกษาถึงการควบคุมจากภายนอก เพราะพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์นั้น มีส่วนในการการตัดสินใจพฤติกรรมครั้งต่อไปของมนุษย์ด้วย แบนดูรา กล่าวว่า นอกจากปฏิกิริยาโต้ตอบตามธรรมชาติ (Elementary Reflexes)

²³Bandura, Albert. *Learning Theory*, (New Jersey : Prentice Hall, 1977), p. 71.

ของมนุษย์ที่มีมาตั้งแต่เกิดแล้ว พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์นั้นเกิดจากการเรียนรู้ เช่น เด็กจะรับรู้เสียงเบื้องต้นต่าง ๆ แล้วจะค่อย ๆ เกิดการเรียนรู้ โดยรวมเสียงต่างๆ เป็นคำพูดและเป็นประโยค การเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมนี้มี 2 ประเภท ได้แก่

1. การเรียนรู้จากผลการตอบสนอง (Learning by Responds Consequences) บุคคลเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ตนได้รับ โดยเขาจะเรียนรู้ว่าพฤติกรรมใดที่ทำแล้วได้รับผลทางบวกหรือได้รับรางวัล และพฤติกรรมใดที่ทำแล้วได้รับผลทางลบหรือถูกลงโทษบุคคลนั้นก็就会เลือกกระทำพฤติกรรมที่ได้รับรางวัล และไม่กระทำพฤติกรรมที่ได้รับการลงโทษ ตัวอย่างเช่น เด็กเรียนรู้ว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่ตนแย่งของเล่นจากน้องจะถูกแม่ตีทุกครั้ง แต่ถ้าตนช่วยแม่เลี้ยงน้องก็จะได้รับการชมเชยหรือได้รับรางวัล การเรียนรู้นี้จะทำให้เด็กชอบช่วยพ่อแม่เพราะจะได้รับสิ่งที่ทำให้ตนพึงพอใจ เป็นต้น

2. การเรียนรู้จากตัวแบบ (Learning through Modeling) การเรียนจากประสบการณ์ตรงนั้นมีความจำกัดเพราะสิ่งที่เรียนรู้มีมากเกินกว่าที่เวลาและโอกาสของบุคคลจะอำนวย ทั้งผลของการกระทำบางอย่างก็เป็นอันตราย ดังนั้น มนุษย์จึงเรียนรู้และเลียนแบบจากการสังเกตตัวแบบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์อ้อม การเรียนรู้โดยวิธีนี้มนุษย์จะสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นตามมาจากพฤติกรรมของบุคคลอื่น และนอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากการได้ยินได้ฟังคำบอกเล่า การอ่านข่าวสารและรายงานการบันทึกของผู้อื่น การเรียนรู้จากการสังเกต (Observational Learning) นี้ ประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 4 กระบวนการ ดังนี้

2.1 กระบวนการใส่ใจ (Attentions Processes) การเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบเริ่มเกิดขึ้นจากความสนใจ ใส่ใจรับรู้พฤติกรรมของตัวแบบ ความใส่ใจในตัวแบบ อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ

2.1.1 ความคล้ายคลึงในบุคลิกลักษณะสถานภาพหรืออื่นๆ ของผู้สังเกตกับตัวแบบ

2.1.2 ความนิยมชมชอบในตัวแบบหรือความพอใจในพฤติกรรมที่ตัวแบบ

2.1.3 ลักษณะพฤติกรรมของตัวแบบ ได้แก่ ความยากง่าย ความชัดเจน หรือความซับซ้อนของพฤติกรรม

2.1.4 ความสามารถของผู้สังเกตในด้านการรับรู้ การรวบรวม และการแบ่งความหมายของพฤติกรรมที่ตนพบเห็น ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้สังเกต

2.1.5 รูปแบบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ของผู้สังเกต และตัวแบบ

2.2 กระบวนการจำ (Retention Processes) เมื่อผู้สังเกตเกิดความใส่ใจในพฤติกรรมของตัวแบบแล้วจะจดจำไว้ โดยที่ผู้สังเกตจะต้องทบทวนพฤติกรรมและประสบการณ์ต่างๆ จากตัวแบบอย่างมีระบบ แล้วจึงลอกเลียนหรือสะสมประสบการณ์ตนไว้ ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบมโนภาพ

เลขทะเบียน 5738600
 เลขเรียกหนังสือ พ.ศ. ๖๖.๖๖
 วันที่ 10 มี.ค. ๖7

(Image) และภาษา (Verbal) บางพฤติกรรมจะจำด้วยโมภาพ ซึ่งภาพที่เห็นนี้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของผู้สังเกต โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะที่ยังขาดทักษะทางภาษา ความจำเหล่านี้จะถาวรมากขึ้นถ้าประสบการณ์ใหม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของบุคคลนั้น

2.3 กระบวนการแสดงออก(Motor Reproduction Processes) เป็นกระบวนการคัดแปลงสัญลักษณ์อื่น ได้แก่ ภาพ หรือภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่เหมาะสม กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับระบบของร่างกาย และจิตใจ การแสดงพฤติกรรมในครั้งแรกๆ อาจยังไม่ถูกต้องทีเดียว เพียงแต่แสดงได้ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของตัวแบบเท่านั้น จากนั้นผู้สังเกตจะค่อยๆ ปรับแก้ไขพฤติกรรมของตนจนกระทั่งได้รับผลเป็นที่พอใจ

2.4 กระบวนการจูงใจ(Motivational Processes) ผู้สังเกตจะไม่แสดงพฤติกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาเรียนรู้ แต่ผู้สังเกตจะประเมินคุณค่าของพฤติกรรมและเลียนแบบเฉพาะพฤติกรรมที่คนสนใจ พอใจ และเห็นคุณค่ามากกว่า นอกจากนั้น ผู้สังเกตจะเลียนแบบพฤติกรรมที่ตัวแบบกระทำแล้วได้รับรางวัลหรือแรงเสริม

สรุปได้ว่า กระบวนการของการเรียนรู้จากการสังเกตนี้ จะเริ่มขึ้นเมื่อผู้สังเกตจะเลือกเลียนแบบเฉพาะพฤติกรรมที่คนสนใจ พอใจเห็นคุณค่าและได้รับการเสริมแรง ตลอดจนสามารถปฏิบัติได้ กระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตนี้

แบนดูรา ได้สรุปอิทธิพลของตัวแบบ ซึ่งมีผลให้ผู้สังเกตเกิดการตอบสนองคือ

1. ทำให้ผู้สังเกตแสดงพฤติกรรมใหม่ๆ ที่เขายังไม่เคยแสดงมาก่อน
2. กระตุ้นหรือระงับพฤติกรรมของผู้สังเกต ที่มีอยู่ก่อนให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ขึ้นอยู่กับผลที่ตามมาของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับหลังการกระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งถ้าตัวแบบกระทำแล้วได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากสังคมหรือที่แบนดูรา เรียกว่า การเสริมแรงแบบโดยสาร หรือการเสริมแรงแก่ผู้สังเกตโดยผ่านทางตัวแบบ (Vicarious Reinforcement)ซึ่งจะเป็นผลกระตุ้นให้ผู้สังเกตเพิ่มการกระทำนั้นขึ้น ในทางตรงข้ามผู้สังเกตจะลดหรือระงับพฤติกรรมที่พบว่าตัวแบบกระทำแล้วได้รับการลงโทษ

3. ช่วยให้ผู้สังเกตแสดงพฤติกรรมที่เขาไม่แน่ใจว่าจะแสดงออก แต่ยังมีได้แสดงออกง่ายขึ้น²⁴

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
 ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
 โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

²⁴อาภา ยังประดิษฐ์, "การศึกษากฎพฤติกรรมจริยธรรมแนวโน้มนำพฤติกรรมและศักยภาพพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติกรพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร", วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, อ้างแล้ว, หน้า 18.

2.3.3 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

นักจิตวิทยาคนสำคัญในกลุ่มนี้ คือ ฟรอยด์ ซึ่งเชื่อว่า จริยธรรมเป็นส่วนเดียวกับซูเปอร์อีโก้ หรือมโนธรรม (Super Ego or Conscience) ซึ่งเด็กได้รับจากพ่อแม่ หรือผู้ใกล้ชิด ด้วยกระบวนการถอดแบบ (Identification) ทำให้เด็กรับเอาบุคลิกภาพ ค่านิยม และมาตรฐานของสังคมไว้ ซูเปอร์อีโก้จะทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ให้เข้ากับกฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานความประพฤติที่ถูกต้องตามที่กำหนดโดยสังคม ดังนั้น เมื่อความประพฤติของตนไม่สอดคล้องกับค่านิยม หรือมาตรฐานที่ตนยึดถือ ซูเปอร์อีโก้จะกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งในใจ จนเกิดความวิตกกังวล จนต้องเก็บกดหรือระงับการกระทำที่ไม่ถูก ไม่ดี ไม่ควร เพื่อจะได้ลดความรู้สึกที่เกิดขึ้นมาดังกล่าว ลักษณะที่สำคัญของทฤษฎีนี้อีกประการหนึ่ง คือ การเปลี่ยนแปลงระดับจริยธรรมในวัยผู้ใหญ่ขึ้นเนื่องมาจากการผันแปรของสังคม สถานการณ์ในชีวิตจะมีผลกระทบที่รุนแรงน้อยกว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นในวัยทารกและวัยเด็กเล็ก²⁵

2.3.4 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมสำหรับคนไทยเป็นทฤษฎีที่แสดงถึงสาเหตุของพฤติกรรมของคนดี และคนเก่ง ว่าพฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุทางจิตใจอะไรบ้าง ทฤษฎีนี้สร้างจากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องดังกล่าวของคนไทย อายุ 6-60 ปี จำนวนรวมหลายพันคนในประเทศไทยในช่วงระยะเวลา 20 ปี โดยเป็นความรู้ใหม่ที่เพิ่งเกิดมาไม่นาน และได้มีการนำเสนอหลายครั้งของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณ ซึ่งแสดงถึงการสร้างทฤษฎี การแผ่ขยายทฤษฎี การตรวจสอบข้อทำนายจากทฤษฎีและการทำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคนไทยประเภทต่างๆ เป็นลำดับมา ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม มีเนื้อความว่า ถ้าเปรียบพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผลมะม่วง การที่จะได้มะม่วงดี ผลใหญ่ หวานอร่อย บนต้นนี้ ลำต้นและรากจะต้องสมบูรณ์ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ เปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้จริยธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรมลักษณะทางจิตใจ 5 ประการนี้ คือ

1. ทศนคติ คุณธรรม ค่านิยม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมหรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนรวม และหลักสากล มากกว่าการเห็นแก่ตัว
3. ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และสามารถควบคุมตนให้ออกได้ รอได้อย่างเหมาะสม
4. ความเชื่ออำนาจในตน ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษและ

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 10.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความมุ่งมั่นบากบั่น ฝ่าฟันอุปสรรค จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ลักษณะทางจิตทั้ง 5 ประการนี้ ถ้ามีมากในบุคคลใดนั้นจะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นก็ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้ นอกจากลักษณะจิต 5 ประการ ที่ลำดับของต้นไม้จริยธรรมแล้วพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ คือ

1. สติปัญญา คือ ความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุเมื่อเป็นผู้ใหญ่ มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้

2. ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง การเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และ

3. มีสุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์²⁶

ลักษณะของจิตที่เป็นพื้นฐานนี้ เปรียบเสมือนรากสำคัญของต้นไม้ที่จะชอนไชหาอาหารมาเลี้ยงลำต้น ซึ่งจะต้องมีความสมบูรณ์ ลักษณะพื้นฐานทางจิต 3 ประการนี้ เป็นสาเหตุสำคัญของการพัฒนาลักษณะทางจิต 5 ประการที่ลำดับและพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง ซึ่งเป็นผลไม่บนต้นบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานทางจิตทั้งสามประการนี้สูง เหมาะสมกับอายุ เปรียบเสมือนคนที่เป็นบัวเหนือน้ำในพุทธศาสนา เหมาะสมที่จะได้รับการพัฒนาลักษณะทางจิตที่ลำดับและพฤติกรรมที่เปรียบเสมือนผลไม่บนต้นต่อไป ส่วนผู้ที่มีลักษณะพื้นฐานทางจิตสูงเพียงสองประการ ประการเดียวหรือต่ำทั้งสามประการ จะเป็นคนประเภทบัวใต้น้ำไปจนถึงประเภทมโคลนอยู่กันบึง²⁷

วิธีการใช้ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เป็นเครื่องกำหนดสิ่งที่จะต้องพัฒนานั้นทำได้ 4 ประการต่อไปนี้

1. การกำหนดเอกลักษณ์ทางจิตใจของคนไทยใช้ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมเป็นกรอบในการกำหนดลักษณะทางจิต และพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับคนดีและคนเก่ง ที่ควรมีลักษณะทั้งหมด 9 ประการ ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมด้วย ในคนที่เป็นผู้ใหญ่แต่ละคน จิตลักษณะ 9 ประการเป็นจิตลักษณะที่สำคัญและเป็นแก่นของจิตใจของคนไทย จิตลักษณะส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่

²⁶ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมการวิจัยและพัฒนาบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543), หน้า 58.

²⁷ สกล เทียงแท้, การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและการพัฒนา, (ราชบุรี : สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2541), หน้า 51.

นำปรารถนาต่างมากมาย ถ้าพัฒนาจิตใจเหล่านี้จะทำให้เกิดผลต่อพฤติกรรมทั้งหลาย ส่วนจิตลักษณะในทฤษฎีนี้ที่ต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะแต่ละพฤติกรรม ก็คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนา คุณธรรม และค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น นอกจากนั้นความเชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิต ยังอาจเป็นลักษณะที่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ในบางกรณีด้วย

ประโยชน์ของทฤษฎีต้นไม้ในประเด็นนี้ คือ ได้มีการกำหนดลักษณะทางจิตและพฤติกรรมเป็นจำนวนไม่มากนัก (9 ด้าน) และถ้าพัฒนาจิตลักษณะเหล่านี้แล้ว ส่วนใหญ่จะเกิดผลต่อพฤติกรรมหลายด้านในหลายกาลเทศะ ทฤษฎีนี้จึงชี้ทางลัดโดยตรงในการพัฒนาบุคคลนั่นเอง

2. การกำหนดจิตลักษณะที่บกพร่องควรพัฒนา เมื่อทราบว่าคนดีและคนเก่งต้องมีจิตลักษณะ 8 ประการ เพื่อการเกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาแล้ว ก็นำเยาวชนหรือผู้ใหญ่ ที่ควรรับการพัฒนามาพิจารณาว่าเขาน่าจะมีจิตลักษณะใดบ้างที่เหมาะสมอยู่แล้ว และมีลักษณะใดบ้างที่มีน้อยใน 8 ประการ ดังกล่าว เช่น มีการวิจัยว่าข้าราชการใหม่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความสามารถในการควบคุมตนเองที่อาจพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ ส่วนข้าราชการระดับกลาง ควรได้รับการส่งเสริมความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นสูง ส่วนเด็กวัยรุ่นนั้นควรพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตและความสามารถควบคุมตนเอง สุขภาพจิตที่ดีและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาทกัน เพื่อป้องกันการทะเลาะวิวาทกันในนักเรียนอาชีวะชาย²⁸

เมื่อนักพัฒนาใช้ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมเป็นตัวตั้ง เอาลักษณะทางจิตใจของผู้ที่จะรับการพัฒนาซึ่งจะมีอยู่เดิมเป็นตัวลบ ก็จะได้จิตลักษณะที่ยังขาดไปในผู้ที่จะรับการพัฒนาจิตลักษณะที่ขาดไปเท่านั้นที่ควรจะมีการพัฒนาต่อไป ไม่ควรไปพัฒนาจิตลักษณะเดิมที่เหมาะสมแล้วซ้ำอีก เพราะ จะทำให้สิ้นเปลืองเวลาและทรัพยากรโดยใช่เหตุ

3. ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม จะช่วยให้ทราบว่าควรพัฒนาจิตลักษณะใดก่อน ตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนั้น จุดเริ่มต้นของการพัฒนาคนให้เป็นคนดีและคนเก่ง คือ การเริ่มที่รากของต้นไม้จริยธรรมซึ่งเป็นการสร้างพื้นฐานทางจิตใจเป็นเบื้องต้น

4. ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมจะช่วยบอกว่าผู้ที่เข้ารับการพัฒนานั้นควรมีความพร้อมทางจิตใจที่ก้ำกึ่ง อะไรบ้าง การพัฒนาจึงจะให้ผลได้อย่างจริงจัง ตามปกติแล้วการพัฒนาจิตใจหรือพฤติกรรมของมนุษย์มักทำทีละด้าน แต่ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมได้บอกไว้ว่าบุคคลต้องมีจิตลักษณะหลายด้านในปริมาณมาก หรือพัฒนาไปสู่ขั้นสูงพร้อมกัน เมื่อบุคคลนี้มารับการพัฒนาเฉพาะด้านที่ยังขาดอยู่ ก็จะเป็นการเติมจิตใจที่ครบเครื่องครบองค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ต้องการได้

²⁸ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม การวิจัยและพัฒนาบุคคล, อ้างแล้ว, หน้า

สรุปได้ว่า การที่จะพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรมสูงจะต้องเริ่มที่การพัฒนาเขาให้มีความเฉลียวฉลาด มีสุขภาพจิตดีและมีประสบการณ์ทางสังคมสูงเสียก่อนการพัฒนาขั้นต่อไปก็จะเป็นไปได้และง่ายขึ้นด้วยทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมได้กำหนดจิตลักษณะ 8 ด้าน ที่บุคคลควรจะมีเพื่อให้เกิดพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมร่วมกับการวิจัยเพื่อตรวจสอบอาการสามารถบอกได้ว่า บุคคลที่ยังมีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งน้อยนั้น เป็นเพราะขาดจิตลักษณะใดบ้างที่สมควรจะพัฒนา ต่อมาทฤษฎีนี้จะบอกว่า ควรจะเริ่มพิจารณาและพัฒนาจิตใจลักษณะ 3 ประการที่รากของต้นไม้เป็นอันดับแรก ก่อนพัฒนาจิตลักษณะที่ลำต้นท้ายสุดทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมจะบอกได้ว่า การพัฒนาจิตลักษณะด้านเดียวหรือบางด้านเท่านั้น จะทำให้เกิดผลต่อ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม

2.4.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ หรือคเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะการกระทำในสิ่งที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคมการศึกษาด้านอื่นๆ ของจริยธรรมจึงเป็นเพียงเพื่อให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ ของบุคคลเท่านั้น²⁹

กรมวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไว้ว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมหมายถึง พฤติกรรมการกระทำที่บุคคลตัดสินใจกระทำถูกหรือผิด ในสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ ทั้งนี้ จะขึ้นกับอิทธิพลของความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงาม และความพึงพอใจที่จะนำจริยธรรมมาเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ³⁰

พรทิพย์ สิริวรรณบุศย์ ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีลักษณะความคิดพื้นฐาน คือ

²⁹ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, 2522), หน้า 3.

³⁰ กองงานวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533), (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533), หน้า 183.

1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม เป็นพฤติกรรมเจตนาเป็นพฤติกรรมที่ผ่านการบวนการตัดสินใจของผู้กระทำว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องของตน เป็นพฤติกรรมที่ดี และควรกระทำในสภาพหนึ่งๆ

2. การตัดสินใจของมนุษย์นั้น เป็นกระบวนการทางสติปัญญา เกิดจากความคิดไตร่ตรอง ความรู้สึกและเหตุผลของตนเอง กระบวนการนี้เรียกว่า “การไตร่ตรองทางจริยธรรม”

3. การไตร่ตรองทางจริยธรรม เป็นกระบวนการใช้เหตุผลตรรกบท กระบวนการในการใช้เหตุผลมีข้ออ้าง 2 ประการคือ

ก. ความเชื่อของตนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ดีที่สุดและสมควรในสภาพหนึ่ง

ข. การรับสภาพการณ์ที่แวดล้อมตนในขณะนั้นว่าเป็นอย่างไร³¹

อารมณ สุคมี ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรม เป็นสิ่งที่สังคมให้ความสนใจมากที่สุด ดังนั้น นักวิชาการจึงได้ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อจุดประสงค์ที่จะหาทางควบคุมพฤติกรรมนั้น คือ ส่งเสริมให้เกิดการทำดีให้มาก และป้องกันหรือจัดการทำชั่วให้น้อยลง³²

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สังคมจะต้องให้ความสนใจมากที่สุด ดังนั้น นักวิชาการจึงได้ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อจุดประสงค์ที่จะหาทางควบคุมพฤติกรรมนั้นคือ ส่งเสริมให้เกิดการทำดีให้มากและป้องกันหรือจัดการทำชั่วให้น้อยลง ซึ่งพฤติกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจจะศึกษานี้ เป็นจริยธรรมที่กรมวิชาการได้จัดไว้ในโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในวิชาจริยศึกษา ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย การประหยัด ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความเมตตากรุณา ความกตัญญูหาเวที ความยุติธรรม ความสามัคคี ความขยันหมั่นเพียร ความใฝ่รู้ ความอดทน ความเป็นผู้มีวัฒนธรรม และปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานและสถานศึกษา มุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานต่างๆ ซึ่งมี 27 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้มี 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยซึ่งมาตรฐานในด้านผู้เรียน เป็นมาตรฐานที่เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์มีตัวบ่งชี้ ได้แก่

³¹พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ, (กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, 2530), หน้า 10.

³²อารมณ สุคมี, “พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร), 2537, หน้า 6.

1. มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบ และหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา

2. ซื่อสัตย์สุจริต

3. มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวม

4. ประหยัด (ใช้สิ่งของและทรัพย์สินทั้งของตนเองและส่วนรวมตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า)³³

2.4.2 ความมีระเบียบวินัย

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากเด็กไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน ในกลุ่มเด็กด้วยกัน ปัญหาอาชกรเด็ก ปัญหาข่มขืนหรือเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลเนื่องมาจากการขาดศีลธรรม จริยธรรมอันดีงามที่พึงปฏิบัติ และนับวันความเสื่อมทางจิตใจของเด็กไทยก็นับวันจะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากเราปล่อยปละละเลยต่อไปโดยคนที่คนไทยไม่ช่วยกันสร้างหรือขัดเกลาจิตใจของเด็กไทยให้ตระหนักรู้และพึงปฏิบัติในกรอบของศีลธรรม จริยธรรมอันดีงามแล้วปัญหาต่างๆ คงจะเกิดมากขึ้น การสร้างให้เด็กไทยปฏิบัติตนอยู่ในกรอบการกระทำที่ถูกต้องนั้นต้องมีการพัฒนามาตั้งแต่เด็ก เพื่อฝึกให้เขาได้มีกฎเกณฑ์ในการกระทำ ตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคมที่เด็กต้องเข้าร่วมสังคมในระดับต่างๆ ที่เด็กต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมที่ตนในสังคมยอมรับว่าดีงามเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ นั่นถือว่าการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดีงามที่สังคมยอมรับนั่นเอง

ดังนั้น การที่เราจะให้เด็กเข้าใจ ตระหนักรู้และปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมยอมรับเพื่อก้าวสู่การเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ ไม่สร้างปัญหาในสังคม การสอนเรื่องระเบียบวินัยและจริยธรรม คุณธรรมอันพึงประสงค์เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมอันดีงามที่พึงปฏิบัติถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ความหมายของความมีระเบียบวินัย

การพัฒนาให้เด็กไทยของเรา มีระเบียบวินัยนั้นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความมีระเบียบวินัยเป็นคุณสมบัติอันแสดงออกถึงความเป็นคนที่มีคุณค่าและเป็น “คนดี” ที่สังคมต้องการเพราะ

³³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2549), (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545), หน้า 3.

ระเบียบวินัยเป็นส่วนหนึ่งที่เราสร้างให้คนมีจริยธรรมอันดี ซึ่งความมีระเบียบวินัยนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของระเบียบว่า “แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวทางปฏิบัติหรือคำเนิการ” และให้ความหมาย วินัยไว้ว่า หมายถึง “การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติ”³⁴

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง การควบคุมตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสุขในชีวิตตน และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม³⁵

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความหมายของวินัย คือ ข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย กฎ กติกา ระเบียบที่สังคมวางไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของตนเพราะคนต้องอยู่ร่วมกันเป็นหมู่ตั้งเล็กคือ ครอบครัวจนถึงหมู่ใหญ่ คือ ประเทศชาติ ถ้าทุกคนที่อยู่ร่วมกันปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่สังคมวางไว้ก็จะนำมาซึ่งความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงปลอดภัย³⁶

กองงานวิจัยการศึกษา กรมวิชาการยังได้ให้คำจำกัดความว่า ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การที่นักเรียนกระทำกิจกรรมต่างๆ ได้สำเร็จและสะอาดเรียบร้อยทันเวลา ด้วยความตั้งใจและมีวินัยในตนเองถูกต้องตามกฎหรือระเบียบที่วางไว้ และแสดงตนว่าเป็นผู้อยู่ในระเบียบและวัฒนธรรมอันดีงามของห้องเรียนและสังคม³⁷ นอกจากนี้

พระเมธีธรรมภรณ์ (ประยูร รมุนจิตโต) ได้ให้ความหมายของความมีระเบียบวินัย หรือศีล หมายถึง ประพฤติดีมีมารยาทงาม ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่สังคมความมีระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่

³⁴ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2539), หน้า 674.

³⁵สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, การดำเนินงานโครงการสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529), (กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยและวางแผนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526), หน้า 186.

³⁶กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533), (กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2532), หน้า 21.

³⁷กองงานวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533), อ้างแล้ว, หน้า 15.

พึงส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวของคุณ โดยเฉพาะเยาวชนของเราที่จะก้าวไปเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป³⁸

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการมีวินัยไว้ ดังนี้

1. การทำกิจกรรมร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคลร่วมกิจกรรมของกลุ่มเพื่อทำงานตามที่ตั้งใจหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
2. การยอมรับและปฏิบัติตามข้อคิดเห็นอย่างมีเหตุผล หมายถึง การที่บุคคลยอมรับฟังอย่างตั้งใจ คิด และแสดงออกอย่างมีเหตุผล
3. การช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การที่บุคคลให้ความช่วยเหลืองานหรือกิจกรรมของเพื่อนหรือครู
4. การเสียสละเพื่อส่วนรวม หมายถึง การที่บุคคลให้ความช่วยเหลืองานหรือกิจกรรมของสังคมโดยที่งานหรือกิจกรรมเหล่านั้น มิได้เป็นบทบาทและหน้าที่ของตนเองโดยตรง
5. การไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น หมายถึง การที่บุคคลแสดงการเคารพ ไม่ก้าวล่วงผู้อื่นทั้งด้าน กาย วาจา ใจ และความคิด³⁹

กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระเบียบวินัย หมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติ ปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่นมีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกอบรมให้ความรู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง⁴⁰

สรุปได้ว่า ความมีระเบียบวินัยหมายถึง การประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบข้อบังคับ กฎเกณฑ์ของสังคมหรือข้อบังคับของคนในกลุ่ม

ประเภทของความมีระเบียบวินัย

กระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งประเภทและพฤติกรรมของความมีระเบียบวินัย เป็น 2 ประเภท

³⁸พระเมธีธรรมภรณ์ (ประยูร ธรรมจิต โท), จริยธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2542), หน้า 45.

³⁹ลัดดาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ, ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัย, รายงานวิจัย ฉบับที่ 60, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน ประสารมิตร, 2539), หน้า 20.

⁴⁰กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย : การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22-27 มกราคม 2523, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523), หน้า 151.

1. การรักษาระเบียบภายนอก

1.1 การรักษาระเบียบวินัยในการบริโภค ได้แก่ การรับประทานอาหาร ให้ถูกต้องหลักอนามัยและสุขวิทยา มีมารยาทเรียบร้อยในการรับประทานอาหาร เช่น รับประทานอาหารในที่ที่ไม่สมควร รับประทานอาหารมูมาม

1.2 การรักษาระเบียบวินัยในการอุปโภค ได้แก่ การรักษาร่างกาย เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.3 การรักษาระเบียบวินัยต่อสถานที่ ได้แก่ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งในสำนักงาน สถานที่ราชการและสาธารณสถานต่างๆ เช่น ถนน แม่น้ำ รถโดยสารสวนสาธารณะ และประเพณีปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของสถานที่นั้น ๆ

1.4 การรักษาระเบียบวินัยในการปกครอง ได้แก่ การสร้างวินัยเพื่อถือหลักปฏิบัติและมีการปกครองดี มีจรรยา มีวินัยเอาใจใส่กวดขัน ปรับปรุงระเบียบให้มีมาตรฐานควรแก่ความนิยมเกียรติและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง

2. การรักษาระเบียบวินัยภายใน

ได้แก่ การแต่งและควบคุม ท่วงท่า กิริยา วาจาและใจให้หมดจดงดงามด้วยการเว้นชั่ว ประพฤติชอบทั้งต่อหน้าและลับหลัง ได้แก่ ระเบียบท่วงท่า ระเบียบกิริยา ระเบียบวาจา และระเบียบใจ

2.1 ระเบียบท่วงท่า ได้แก่ การจัดท่าทางที่ทำให้เหมาะสมแก่ฐานะและภูมิรัฐของตนไม่ดูหมิ่นผู้อื่น ไม่ทะนงตน

2.2 ระเบียบกิริยา ได้แก่ การควบคุมอาการของร่างกายที่เคลื่อนไหวออกมาให้ปรากฏแก่คนทั้งหลาย โดยควบคุมและปรับปรุงกิริยาให้งดงามเป็นระเบียบมีกิริยาดี สุภาพ อ่อนโยน ประพฤติปฏิบัติได้เหมาะสมแก่บุคคล โอกาส เวลา และสถานที่

2.3 ระเบียบวาจา ได้แก่ การพูดสมานไมตรี พูดไพเราะ พูดดี มีประโยชน์ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดต่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพื่อเจ้า

2.4 ระเบียบใจ ได้แก่ การรู้จักควบคุมจิตใจและอารมณ์ให้อยู่ในกรอบและระเบียบที่ดีงาม พนัส หันนาคินทร์ได้จัดแบ่งวินัยไว้ 3 ประเภท คือ

1. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร คือ การใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือ นักเรียนทำดีเพราะกลัวถูกลงโทษ วินัยชนิดนี้ตรงกับสุภาษิตที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” ซึ่งเมื่อนักเรียนทำดีจนเป็นนิสัยแล้วต่อไปภายหน้าจะคิดนิสัยไม่ทำชั่ว แต่ก็มีผู้ไม่เห็นด้วยโดยอ้างว่าผิดหลักประชาธิปไตย

2. วินัยแบบดำเนินงานให้สอดคล้องกับความในใจของนักเรียน แนวคิดนี้ถือว่า เมื่อนักเรียนได้ทำสิ่งที่ตนสนใจแล้วปัญหาเรื่องวินัยก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่โรงเรียนจักใช้เพื่อแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

3. วินัยที่เกิดจากความรับผิดชอบและเกียรติของตน มีจุดมุ่งหมายนักเรียนมีความประพฤติดี โดยพยายามสร้างให้นักเรียนนับถือในเกียรติของตนและรู้จักรับผิดชอบต่อการรักษาเกียรตินั้น⁴¹

ลำควน เกษตรสุนทร ได้กล่าวว่า ประเภทของวินัยสอดคล้องกันว่า หากจะแบ่งประเภท โดยแบ่งเอาผู้ประพฤติกและปฏิบัติตามวินัยเป็นสำคัญแล้วแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. วินัยสำหรับตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยตนเองเป็นผู้แนะนำตนเองเป็นคนปฏิบัติตามข้อบังคับนั้นๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้พฤติกรรมของพวกเราดำเนินไปตามทางที่เรามุ่งหมายไว้ วินัยสำหรับตนเองนี้ถือเป็นวินัยชั้นเลิศที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง การสร้างวินัยสำหรับบังคับตนเองนั้นทำได้หลายอย่าง เช่น

ก. สร้างวินัยในการนอน การตื่น การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การทำงานและการพักผ่อนให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสมในวันหนึ่งๆ

ข. สร้างวินัยเพื่อบังคับตนเองให้ทำในสิ่งที่ดีบางอย่างและละเว้นสิ่งที่เราคิดว่าเป็นความชั่วแม้จะขัดกับความนิยมในสังคม เช่น การบังคับตนเองให้เป็นคนประหยัด ไม่สูบบุหรี่และไม่ดื่มสุรา ตัดผมสั้น และแต่งกายให้ดูกระเปียบของสถานศึกษาอยู่เสมอ

ค. สร้างวินัยให้ปฏิบัติงานต่างๆ ตรงตามเวลานัดหมายเสมอ

2. วินัยสำหรับหมู่คณะ คือ การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องมือในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้สมาชิกทุกคนในหมู่นั้นปฏิบัติตามหรือควบคุมพฤติกรรมของหมู่นั้นนั้นให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่หมู่คณะตั้งไว้ เช่น วินัยในสถานศึกษา วินัยทหาร วินัยของตำรวจ วินัยของพระสงฆ์ วินัยของข้าราชการพลเรือน และวินัยครู เป็นต้น วินัยของแต่ละหมู่แต่ละคณะย่อมแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของหมู่นั้นๆ ถึงอย่างไรก็ตามวินัยของหมู่นั้นนี้จะต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างประชาธิปไตยเป็นสำคัญ คือมี

- สามัคคีธรรม

- คารวธรรม

- ปัญญาธรรม⁴²

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

⁴¹พนัส หันนาคินทร์, การสอนค่านิยมและจริยธรรม, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร, 2524), หน้า 35.

⁴²ลำควน เกษตรสุนทร, การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา, โครงการผลิตตำราเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สถาบันราชภัฏสงขลา, (สงขลา : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2535), หน้า 17.

การปลูกฝังความมีระเบียบวินัย

สมุน อมรวิวัฒน์ และคณะ ได้เสนอวิธีปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยไว้ว่า

1. สร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่จริยธรรมที่จะปลูกฝัง
2. ให้ความรู้สึกลงถึงองค์ประกอบและวิธีการปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามจริยธรรมนั้นให้มีมากปฏิบัติตามจริยธรรมนั้น และหากเป็นไปได้ก็ต้องปลูกฝังให้เป็นนิสัยประจำตัวต่อไป⁴³

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการสร้างและรักษาระเบียบวินัยไว้ว่า

1. วินัยมีสภาพอ่อนไหวเหมือนน้ำ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะแวดล้อมได้ง่าย จากแนวคิดนี้ วินัยจึงต้องให้นุ่มนวล ให้เต็มรูปทั้งในทางส่งเสริม ป้องกันและปราบปรามให้เต็มที่ ระบบเป็นวงจร และครบทุกขั้นตอน โดยมีความต่อเนื่องและจริงจังอีกทั้งจะต้องปรับสภาพแวดล้อมให้เป็นไปในทางส่งเสริมวินัยด้วย

2. วินัยเกิดขึ้นด้วยแรงจูงใจ และแรงบังคับ มีบุคลากรในการดำเนินการเกี่ยวกับวินัย วินัยเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจ จึงควรเน้นหลักในทางเสริมให้อัตนสัย (Self Discipline) มากกว่าการบังคับให้รักวินัย (Authoritarian Discipline) การสร้างวินัยหมู่ (Group Discipline) ได้ผลดีในวงงานมากกว่าสร้างนิสัยส่วนบุคคล (Individual Discipline)

3. วินัยที่ต้องการให้มีลักษณะเชิงพฤติกรรม ควรใช้กระบวนการทางพฤติกรรมเข้าช่วยการสร้างวินัย

4. วินัยเป็นผลผลิตของภาวะผู้นำ วินัยดีมาจากผู้นำดี⁴⁴

สุดจิรา ปัทมรินทร์ ได้อธิบายถึงการปลูกฝังระเบียบวินัยว่าต้องให้ได้ทั้งหลักการและการปฏิบัติ โดยมีหลักการเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัย ดังนี้

1. ความมีวินัยช่วยให้ประหยัดเวลา และทำให้งานสำเร็จด้วยความเรียบร้อย
2. ผู้มีวินัยในตนเองต้องมีความตรงต่อเวลาและหน้าที่
3. การมีวินัยในตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ฝึกฝนได้

⁴³สมุน อมรวิวัฒน์ และคณะ, “หน่วยที่ 4 หลักการสอนจริยศึกษา”, เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิคเตอร์เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2530), หน้า 79.

⁴⁴ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และประนอม รอดคำดี, ความรู้คู่คุณธรรม, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 157.

4. การมีวินัยทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
5. การขาดระเบียบวินัย ทำให้เป็นผลเสียแก่งานและตนเอง⁴⁵

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย นักเรียนต้องแสดงออกให้เห็นถึงความมีระเบียบวินัย ในการรักษาระเบียบวินัยภายนอก ได้แก่ ระเบียบวินัยในการบริโภค ระเบียบวินัยในการอุปโภค ระเบียบวินัยต่อสถานที่ ระเบียบวินัยในการปกครอง ส่วนการรักษาระเบียบวินัยภายใน ได้แก่ ระเบียบท่างที ระเบียบกิริยา ระเบียบวาจา และระเบียบใจ

2.4.3 ด้านความรับผิดชอบ

ความหมายของความรับผิดชอบ ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงความหมายของความรับผิดชอบไว้ที่น่าสนใจ ดังนี้

เฉลิม คำแก้ว ได้กล่าวว่า “ความรับผิดชอบ เป็นความในใจ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เอาใจใส่ ยอมรับผลการกระทำของตนเอง ช่วยเหลือส่วนรวมด้วยความเต็มใจ รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่ อย่างดีไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น มีความไว้วางใจตรงต่อเวลา เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ มีความละเอียดรอบคอบดูแลรักษาของส่วนรวมเสมือนของส่วนตน ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดี ทั้งพยายามปรับปรุงและปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น”⁴⁶

อุรดา สุธงษ์ ได้กล่าวว่า “ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวกับการทำงานการศึกษาเล่าเรียนการใช้จ่ายการปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งแสดงออกในลักษณะการปฏิบัติด้วยความละเอียดรอบคอบ มีความตั้งใจเอาใจใส่ขยันหมั่นเพียรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับ มีวินัยในตัวเอง มีความซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลายอมรับในสิ่งที่ตนกระทำทั้งที่เป็นผลดี

⁴⁵ สุจิตรา ปัทมธนิศร์, “ชุดการสอนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมเพื่อความรับผิดชอบและการมีวินัยวิชาจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช), 2543, หน้า 26.

⁴⁶ เฉลิม คำแก้ว, “ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยก้างราษฎรรัฐสามัคคี อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), 2530, หน้า 5.

และผลเสีย ช่วยเหลือตนเอง มีความซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลายอมรับในสิ่งที่ตนกระทำทั้งที่เป็นผลดี และผลเสีย ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น ได้ค่าใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นและสมกับฐานะ”⁴⁷

คะนิงร์คิน ลาโพธิ์ ได้กล่าวว่า “ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ทั้งต่อตนเองและสังคมด้วยความผู้หั่น ความพากเพียร พยายามและความละเอียดรอบคอบ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูกไม่ผิด ความผิดให้ผู้อื่น พร้อมทั้งพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น”⁴⁸

กองการวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับผลการกระทำของตนทั้งในด้านที่เป็นผลดี และผลเสีย ทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น⁴⁹

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองและผู้อื่น ด้วยความตั้งใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งยอมรับผลการกระทำของตนทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย ทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

ประเภทของความรับผิดชอบต่อตนเอง

เมื่อวิเคราะห์ความหมายของความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่า ความรับผิดชอบต่อตนเองของบุคคลมี 2 ส่วนคือ ความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม

ประเด็นนี้ อูปรมัยได้แบ่งประเภทของความรับผิดชอบต่อตนเองออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่

1.1 ความรับผิดชอบต่อในการรักษาสุขภาพอนามัย คือ รู้จักระวังรักษาสุขภาพ อนามัยของตนเองให้สมบูรณ์อยู่เสมอ

⁴⁷ อรุณา สุคิม, “การอบรมเลี้ยงดูกับความสามารถในการคิดหาเหตุผลเชิงตรรกศาสตร์และความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), 2533, หน้า 7.

⁴⁸ คะนิงร์คิน ลาโพธิ์, “ผลการนำกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร), 2535, หน้า 38.

⁴⁹ กรมวิชาการ, แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542), หน้า 8.

1.2 ความรับผิดชอบในด้านการจัดหาเครื่องอุปโภคและบริโภค คือ สามารถจัดหาเครื่องอุปโภคและบริโภคให้กับตนเองอย่างเหมาะสม

1.3 ความรับผิดชอบในด้านสติปัญญา และความสามารถ คือ ตั้งใจเล่าเรียนหมั่นใฝ่หาความรู้ และฝึกฝนตนเองในด้านประสพการณ์ต่าง ๆ

1.4 ความรับผิดชอบในด้านความประพฤติ คือ รู้จักประพฤติตนให้เหมาะสมละเว้นความชั่ว

1.5 ความรับผิดชอบในด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ การรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

1.6 ความรับผิดชอบในด้านเศรษฐกิจส่วนตัว คือ การรู้จักประมาณในการใช้จ่ายและรู้จักประหยัด

1.7 ความรับผิดชอบในด้านการงานคือ การทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

1.8 ความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง คือ การยอมรับผลของการกระทำของตนเองทั้งในด้านที่เป็นผลดี และผลเสีย

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่

2.1 ความรับผิดชอบต่อชุมชน ในฐานะของสมาชิกในชุมชน มีดังนี้

- ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสังคม
- ช่วยรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม
- ให้ความร่วมมือในการทำงานเพื่อส่วนรวม
- มองเห็นสิ่งที่เป็นอันตรายต่อชุมชนและช่วยแก้ไขตามความสามารถ
- คอยช่วยเหลือผู้อื่นที่อยู่ในสังคม
- ไม่ละเลยในหน้าที่ของพลเมืองดี

2.2 ความรับผิดชอบต่อบิดามารดา และครอบครัว มีดังนี้

- เคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบิดามารดา
- ช่วยเหลือภารกิจของบิดามารดาตามควรแก่โอกาส
- ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัว
- ช่วยรักษาและเชิดชูชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล

2.3 ความรับผิดชอบต่อโรงเรียนและครูอาจารย์ มีดังนี้

- ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
- เคารพเชื่อฟังครู อาจารย์
- ช่วยเหลือภารกิจของครู อาจารย์ตามโอกาส

- ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงเรียน
- ช่วยรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน
- รักษาชื่อเสียงของโรงเรียน

2.4 ความรับผิดชอบต่อเพื่อนกระทำ มีดังนี้

- ช่วยตักเตือนเมื่อเห็นเพื่อนกระทำผิด
- คอยแนะนำให้เพื่อนกระทำที่ดี
- ช่วยเหลือเพื่อนตามความเหมาะสมและถูกต้อง
- ให้อภัยเมื่อเพื่อนกระทำผิด
- พูดยกกันด้วยความไพเราะ ไม่ทะเลาะรังแกกัน
- ไม่เอาเปรียบเพื่อน⁵⁰

ผดุง ภูพัฒน์ ได้แบ่งประเภทของความรับผิดชอบไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ การที่บุคคลรับรู้ มีความรู้ความเข้าใจ สนใจ และตั้งใจในการระวังรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง มีความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนการประพฤติตนอย่างเหมาะสม การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้ดี การรู้จักประมาณตนในการใช้จ่ายและการยอมรับผลของการกระทำของตนเองทั้งผลดีและผลเสีย

2. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่พลเมือง คือ การที่บุคคลรับรู้ มีความรู้ความเข้าใจ ขาดการปฏิบัติตามระเบียบของสังคม การช่วยรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นการไม่ละเลยหน้าที่ของพลเมืองดี และมีความซื่อสัตย์

3. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว คือ ความสนใจและตั้งใจในการปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของบิดามารดา การเคารพเชื่อฟังผู้ที่อาวุโส การช่วยเหลือการทำงานในบ้านตามโอกาสอันควร การรักษาและเชิดชูเกียรติของวงศ์ตระกูล การไม่นำพาความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัว มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อบิดามารดา

4. ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน คือ การรับรู้ เข้าใจและตั้งใจปฏิบัติ ตามข้อบังคับของโรงเรียน การเคารพเชื่อฟังครูอาจารย์ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน การช่วยเหลืองานของโรงเรียนตามความสามารถและโอกาสอันเหมาะสม การไม่ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียนและการรักษาเชิดชูชื่อเสียงของโรงเรียน

⁵⁰ประคินันท์ อุปรนัย, “หน่วยที่ 6-10 การพัฒนาความรับผิดชอบของเด็ก”, เอกสารการ
สอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก, พิมพ์ครั้งที่ 2, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2530), หน้า 28.

5. ความรับผิดชอบต่อเพื่อน คือ การรับรู้และเข้าใจ เต็มใจปฏิบัติ และการช่วยเหลือเพื่อน ตามความเหมาะสม การแนะนำให้เพื่อนกระทำความดี การคอยตักเตือนเมื่อเห็นเพื่อนกระทำความผิด มีความรักและจริงใจต่อกัน การไม่เอาใจเอาเปรียบเพื่อน และการเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน⁵¹

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การขจัดปัญหาทุกชนิดที่ทำให้ตนเองเป็นทุกข์ เช่น การป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากอันตราย และ โรคภัยไข้เจ็บ การรักษาร่างกายให้แข็งแรง รวมทั้ง การรู้จักหน้าที่ของตนเอง และการปฏิบัติหน้าที่ที่ทำงานของตนเองให้ลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทันเวลาที่กำหนด และตรงต่อเวลา

2. ความรับผิดชอบต่อสังคมหรือส่วนรวม หมายถึง การรู้จักฐานะหน้าที่ความรับผิดชอบ ของตนเองที่มีต่อสังคม ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อความครัว โรงเรียน ชุมชน ประเทศชาติและ บุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม และเกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม⁵²

งานวิจัยและพัฒนาระบบกองวิชาการและแผนงาน กรมคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม ได้ แบ่งประเภทของความรับผิดชอบเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การรับรู้ฐานะและบทบาทของตนเองที่เป็นส่วน หนึ่งของสังคมจะต้องดำรงให้อยู่ในฐานะที่สามารถช่วยตนเองได้ รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก ยอมรับผล การกระทำของตนทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลที่จะต้องเกี่ยวข้องกับและมีส่วน ร่วมต่อสวัสดิภาพของสังคมที่ตนดำรงอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผูกพันเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างตั้งแต่ สังคมขนาดเล็กที่สุด ได้แก่ ครอบครัวจนถึงสังคมขนาดใหญ่ คือ ประเทศชาติ ซึ่งบุคคลมีหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติต่อสังคมดังนี้

2.1 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่พลเมือง ได้แก่ การปฏิบัติตามระเบียบของสังคม การ ช่วยเหลือผู้อื่น และการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

2.2 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ได้แก่ การเคารพเชื่อฟังผู้ปกครองการช่วยเหลืองาน บ้าน และการรักษาชื่อเสียงของครอบครัว

⁵¹ผดุง ภูพัฒน์, การสงเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความ รับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง, (กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542), หน้า 33.

⁵²กรมวิชาการ, แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข, อ้างแล้ว, หน้า 15.

2.3 ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ครูอาจารย์ ได้แก่ การตั้งใจเล่าเรียนการเชื่อฟังครู อาจารย์การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน และการรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน

2.4 ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ได้แก่ การช่วยตักเตือนแนะนำเมื่อเพื่อนทำผิด การช่วยเหลือเพื่อนการให้อภัยเมื่อเพื่อนทำผิด การไม่เอาเปรียบเพื่อน และการเคารพสิทธิซึ่งกัน และกัน⁵³

ความสำคัญของความรับผิดชอบ

ในท่ามกลางสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และผลกระทบจากการพัฒนาทางด้าน วัตถุและเทคโนโลยีขาดสมดุล ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ที่ซับซ้อนเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่ สะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมถอยทางด้านจิตใจและจริยธรรมอย่างมากเพื่อความอยู่รอดผู้คนทั้งใน ชนบทและสังคมเมืองมักมีพฤติกรรมที่กระทำเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง เอาัดเอาเปรียบ เห็นแก่ ประโยชน์ ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ขาดความรับผิดชอบ ทำให้สังคมเกิดความสับสน วุ่นวาย นักการศึกษาหลายท่านเห็นความสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและมั่นคง ต่อไป

ประคินันท์ อุปรมย์ ได้อธิบายไว้ว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของเด็กและ เยาวชน เพราะเด็กที่มีความรับผิดชอบในตนเอง จะมีความรับผิดชอบต่อสังคม จะส่งผลไปถึงการมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง การมีความสามารถในการแก้ปัญหา การมีความเชื่อมั่นในตัวเอง การมี ความมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคม และจะมีผลต่อการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี ซึ่ง ลักษณะทั้งหลายเหล่านี้เป็นลักษณะบุคลิกภาพด้านต่างๆ ของเด็กดังนั้นถ้าต้องการพัฒนาหรือ ส่งเสริมบุคลิกภาพด้านต่างๆ ของเด็ก ก็ควรมุ่งสร้างให้เด็กเป็นคนมีความรับผิดชอบเสียก่อน⁵⁴

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบไว้อีกว่า เมื่อ บุคคลมีความรับผิดชอบจะมีผลให้การทำงานทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายทันเวลา เป็นที่น่านับถือ ขอย่งสรรเสริญ ไม่ทำตนให้เป็นเหตุของความเสื่อมและความเสียหายของส่วนรวม ก่อให้เกิด ความก้าวหน้า สงบสุข และเรียบร้อยแก่สังคมนี้นั้น โดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นความสำคัญ

⁵³ ขวัญฤดี ขำช่อนศักดิ์, “การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัย มหิดล”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2542, หน้า 35.

⁵⁴ ประคินันท์ อุปรมย์, “หน่วยที่ 8 ความรับผิดชอบของเด็ก”, เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมวัยเด็ก, (นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, 2532), หน้า 45-59.

ของความรับผิดชอบในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กทุก ด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยของแต่ละบุคคลเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครอบคลุมความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนี้

1. มีสุขภาพดี เจริญเติบโตตามวัยและมีพฤติกรรมอนามัยที่เหมาะสม
2. มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
3. มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบ
4. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับสภาพและวัย
5. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
6. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมในท้องถิ่นและความเป็นไทยจากข้อคิดเห็นของนักวิชาการ นักจิตวิทยา นโยบายการจัดการศึกษา⁵⁵

แนวทางในการส่งเสริมความรับผิดชอบ

การส่งเสริมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับเด็กเพื่อให้เด็ก เติบโตเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข จะต้องส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยจัดในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูให้เด็กได้พัฒนาเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และ ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งจัดประสบการณ์ให้เด็ก สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข การส่งเสริมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต้องอาศัยหลักการที่ครอบคลุม ดังต่อไปนี้

1. หลักการฝึกความรับผิดชอบของมิตตันและแฮร์ริส มิตตันและแฮร์ริส (Mitton and Hearnis) ได้กล่าวถึงหลักการฝึกความรับผิดชอบไว้ ดังนี้

- การฝึกความรับผิดชอบควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก
 - เด็กทุกคนควรได้รับการฝึกความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของ
- คำแนะนำจากผู้ใหญ่
- เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ มีอิทธิพลต่อพัฒนาการความรับผิดชอบตาม
- ความสมควร

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพูน

⁵⁵สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือครูการจัดกิจกรรมและสื่อเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา, 2540), หน้า 41-45.

- เจตคติและพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ มีอิทธิพลต่อพัฒนาการความรับผิดชอบของเด็ก⁵⁶

2. หลักการฝึกความรับผิดชอบด้วยการให้เด็กเห็นแบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นวัยที่ชอบการเลียนแบบและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ดังนั้นการปฏิบัติต่อวัยนี้เหมาะสมเป็นการป้องกันปัญหาด้านจริยธรรมเมื่อเด็กเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้กล่าวว่า ผู้ปกครอง ครูผู้สอน รวมทั้งผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัวเด็กเป็นบุคคลสำคัญที่เด็กจะยึดถือเป็นแบบอย่าง จะช่วยพัฒนาทัศนคติต่อคุณธรรมได้ระดับหนึ่ง ประการสำคัญผู้ใหญ่ควรจัดกิจกรรมหรือเปิดโอกาสให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งจะเป็นวิธีการที่สร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก⁵⁷

3. หลักการฝึกความรับผิดชอบด้วยการให้แรงเสริมแก่เด็ก เด็กปฐมวัยที่เริ่มเรียนรู้และยอมรับในเรื่องจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โลกเบอร์ก (Kohlberg) อยู่ในขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม คือ ขั้นหลักเกี่ยวกับการลงโทษและทำเพื่อให้ได้รางวัล กล่าวคือ เด็กจะเลือกและให้คำแนะนำด้วยความรัก ความหวังดี ย่อมช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจ นอกจากนั้นจากเสริมและให้คำแนะนำด้วยความรัก ความหวังดี ย่อมช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจ นอกจากนั้นการเสริมแรงที่เป็นรูปธรรม เช่นการให้บัตรสัญลักษณ์ดีบัตรหนูทำได้ ดอกไม้คนเก่ง สิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กตัดสินใจทำในสิ่งที่ตนเองจะไม่ถูกลงโทษ หรือทำในสิ่งที่ตนเองพอใจหรือได้รับแรงเสริม ดังนั้น ผู้ปกครอง ครูผู้สอน รวมทั้งผู้ใหญ่ควรปฏิบัติ ต่อเด็กเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบด้วยการสร้างสัมพันธภาพที่ดี หรือมีความเป็นกัลยาณมิตร สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นแก่เด็ก ให้กำลังใจด้วยคำพูดน้ำเสียงสีหน้าท่าทางเกิดพฤติกรรมความรับผิดชอบจนเป็นนิสัยติดตัว อย่างไรก็ตามการให้แรงเสริมที่เป็นรูปธรรมต้องระมัดระวัง เนื่องจากอาจจะทำให้เด็กเห็นกับสิ่งของตอบแทนมากกว่าความสำคัญของความรับผิดชอบได้

- ผู้ใหญ่ต้องยึดหยุ่น ไม่เร่งรัดเด็กจนเกินไปและต้องระลึกเสมอว่า เด็กต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่

⁵⁶ ณัฐจิตต์ ลิมนวาทิพงษ์, “การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนกับที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช), 2542, หน้า 24-25.

⁵⁷ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและแนวทางป้องกัน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2536), หน้า 32.

- เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จึงควรเปิดโอกาสให้เด็กได้รับผิดชอบตามสมควร

- เจตคติและพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ มีอิทธิพลต่อพัฒนาการความรับผิดชอบของเด็ก⁵⁸

ดังนั้น การพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบจึงเป็นการพัฒนาจิตใจ สามารถใช้หลักการและทฤษฎีในการพัฒนาโดยสอดคล้องในชีวิตประจำวัน เริ่มด้วยการพัฒนาทัศนคติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคล ดังนี้

1. การพัฒนาความรู้เชิงประเมินค่า เป็นการให้ข้อมูลที่กล่าวถึงผลดี หรือผลเสียซึ่งเกิดจากการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นบทความ เทป วิทยุ โทรทัศน์หรือผู้บรรยาย การพัฒนาความรู้เชิงประเมินค่าจะได้ผลเพียงใดขึ้นอยู่กับบุคคลที่จะโน้มน้ำหนักใจ สารระเหื่อหา รูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประโยชน์ที่รองรับความต้องการของผู้เรียน และกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาอารมณ์เพื่อเปลี่ยนทัศนคติ เป็นการเสริมประสบการณ์เดิมด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ ภายใต้บรรยากาศที่ดี นอกจากนี้ควรถามเพื่อให้เด็กแสดงความรู้สึกนึกคิด และเกิดการแลกเปลี่ยนทัศนะ

3. การทำพฤติกรรมที่สนับสนุนทัศนคติที่ต้องการพัฒนา เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกด้วยการพูด วาดภาพ เขียนหรือชักจูงให้เพื่อนเกิดกำลังใจในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ การเปลี่ยนทัศนคติจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยสถานการณ์ ต่อ ไปนี้

3.1 การมีอิสระ สามารถเลือกที่กระทำหรือไม่กระทำก็ได้

3.2 การมีโอกาสค้นคว้าหาประโยชน์จากของสิ่งนั้น

3.3 การมีโอกาสพูดคุยถึงความสามารถของคนท่ามกลางผู้อื่น

3.4 การมีความพอใจที่จะสร้างความประทับใจแก่ผู้อื่น⁵⁹

ราตี ทองสวัสดิ์ ได้กล่าวว่า การพัฒนาทางจริยธรรม ความรับผิดชอบแก่เด็กสามารถทำได้ 3 แนวทาง คือ

⁵⁸ ธีรจิตต์ ลิมนานาทิพงษ์, “การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 26.

⁵⁹ อ้อมเดือน สดมณี, แนวคิดในการพัฒนาจริยธรรม, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร, 2540), หน้า 1-2.

1. การสอนโดยตรง มักเป็นการสอนให้ปฏิบัติทางกาย เช่น การแสดงความมีสัมมาคารวะ การใช้คำพูดสุภาพ ครูสอนให้เด็กปฏิบัติแล้วติดตามให้ปฏิบัติ อย่างต่อเนื่อง

2. การจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ได้แก่

2.1 สภาพแวดล้อมที่เป็นบุคคล เช่น ครู พี่เลี้ยง ตลอดจนครูอื่น ๆ ในโรงเรียนหรือพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ที่อยู่ทางบ้าน จะเป็นต้นแบบแก่เด็กได้ดี ทั้งนี้เนื่องจาก เด็กวัยนี้ชอบเลียนแบบผู้ที่อยู่ใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นที่บ้านหรือที่โรงเรียน

2.2 สภาพแวดล้อมด้านวัตถุ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทั้งในห้องและนอกห้องเรียนในห้องเรียนหมายถึง การจัดวางสิ่งของทั้งของใช้ ของเล่น ที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนนอกห้องเรียนนอกจากจะมีของเล่นหลากหลายแล้ว จะต้องมีความสะอาดความเป็นระเบียบ มีไม้ดอกไม้ประดับ รมรื่นสวยงาม มีถึงขยะ มีบริเวณให้เด็กได้รับฝึกซ้อมในการดูแลรักษา

2.3 การจัดกิจกรรมที่เอื้อให้เกิดคุณธรรมและจริยธรรมด้วยการให้เด็กได้รับการฝึกการปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน และจากการปฏิบัติกรรรมประจำวันในโรงเรียน เช่น การเคารพธงชาติ การช่วยเหลือตนเองในการรับประทานอาหาร การใช้ห้องน้ำห้องส้วม การเตรียมที่นอนและจัดเก็บ การทำตามข้อตกลงในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะการแบ่งปันของเล่นของใช้ในกิจกรรมเสรี เป็นต้น

3. แนวทางการส่งเสริมความรับผิดชอบโดยคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

3.1 ทศนคติของพ่อแม่ พ่อแม่ที่มักคิดว่าเด็กยังเล็กเกินไปที่จะทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง จึงกระทำให้หมดทุกอย่าง ผลสุดท้ายคือเด็กเกิดความรู้สึกว่าสิ่งนั้นไม่ใช่ความรับผิดชอบของตนเองหรือไม่ใช่หน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ในทางตรงกันข้ามพ่อแม่กลับเป็นฝ่ายรับผิดชอบในตัวเด็กแทน เด็กกลายเป็นคนที่เลี้ยงไม่รู้จักโต ทำอะไรด้วยตนเองไม่เป็น ไม่รู้จักรับผิดชอบในที่สุดก็ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยความสุขได้ เพราะฉะนั้น พ่อแม่ต้องเลิกคิดว่าเด็กยังเล็กเกินกว่าจะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ ควรปล่อยให้เด็กกระทำด้วยตนเองทุกอย่าง เมื่อเด็กแสดงความพร้อมที่สามารถจะกระทำได้

3.2 ความสม่ำเสมอของพ่อแม่ การฝึกความรับผิดชอบนี้ พ่อแม่ต้องมีความสม่ำเสมอ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของพ่อแม่ ถ้าวันไหนอารมณ์ดีก็ช่วยแนะนำตักเตือน แต่ถ้าวันไหนอารมณ์ไม่ดีทนรำคาญกับการทำผิดๆ ถูกๆ ของลูกไม่ได้จึงทำเสียเองเพื่อตัดความรำคาญ หรือวันไหนอารมณ์ดีลูกไม่ต้องทำอะไรเลยพ่อแม่ทำให้ทุกอย่างแต่ถ้าวันไหนอารมณ์ไม่ดีปล่อยให้เด็กทำเองไม่สนใจเด็กจะเกิดความสับสนเพราะไม่ทราบว่ามีเมื่อไหร่หรืองานใดที่ตนต้องรับผิดชอบ

3.3 แบบอย่างของพ่อแม่ แบบอย่างของพ่อแม่เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งถ้าพ่อแม่ไม่เห็นความสำคัญของความสะอาด ทั้งขณะลงบนถนน โดยขาดความรับผิดชอบ เด็กจะไม่เห็นความสำคัญของการรักษาความสะอาดเช่นกัน⁶⁰

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านหนึ่งที่ต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้แก่เด็ก ความรับผิดชอบมีพื้นฐานมาจากการที่เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้จนกระทั่งเกิดความรู้สึกที่ดีและเห็นคุณค่าของตัวเองแล้วขยายขอบเขตเป็นความสามารถในการช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น เคารพสิทธิของผู้อื่นอันเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมของเด็ก การปลูกฝังความรับผิดชอบจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยผู้ให้การปลูกฝังต้องมีทัศนคติและเห็นความสำคัญในบทบาทของตนเองเกี่ยวกับการเป็นตัวแบบที่ดีทั้งการกระทำ การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อม อีกทั้งจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการ วุฒิภาวะของเด็ก ความสม่ำเสมอ และความยืดหยุ่นในการฝึก ตลอดจนการเสริมแรงที่ถูกต้องวิธีเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้เด็กมีจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและถาวรต่อไป

2.4.4 ด้านความเสียสละ

ศาสตราจารย์ บัณฑิต ให้ความหมายของความเสียสละ หมายถึง การให้หรือสละสิ่งที่เราควรได้รับ หรือมีอยู่ให้แก่ผู้อื่น เช่น สละความสุขสบายส่วนตัวบางอย่างเพื่อผู้อื่นการบริจาคโลหิต การบริจาคดวงตา การยอมสละแม้แต่ชีวิตเพื่อความอยู่รอดของชาติบ้านเมือง⁶¹

พระเทพเวที (ประยูร ชาญโต) ให้ความหมายของความเสียสละ หมายถึง มีน้ำใจเพื่อชอบช่วยเหลือเกื้อกูล บำเพ็ญประโยชน์ สละโลก ละทิฐิมานะได้ ร่วมงานกับคนอื่นได้ ไม่ใจแคบเห็นแก่ตัวหรือเอาแต่ใจคน⁶²

คณะกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ได้ให้ความหมายของความเสียสละ หมายถึง ความตั้งใจหรือค้ำจุนสัจธรรมสัจธรรมของคน คัดความยึดถือเสียให้หมดไป อาจเป็นการ

⁶⁰ราศี ทองสวัสดิ์, “การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็ก 3-6 ขวบ”, ใน วารสารการศึกษาปฐมวัย, ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม 2540) : 19.

⁶¹ศาสตราจารย์ บัณฑิต, จริยธรรมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2525), หน้า 45.

⁶²พระเทพเวที (ประยูร ชาญโต), ธรรมบุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม (ฉบับเพิ่มเติมและปรับปรุงเพื่อช่วยทรงจำ), (กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้ง กรุ๊ป, 2531), หน้า 43.

เสียสละเงินทอง ยศศักดิ์ ตำแหน่ง อานิส รูป เสียง กลิ่น รสทุกอย่างที่เราารู้สึกว่าเป็นของเรา หวงแพนรักใคร่ยินดี ความเสียสละในที่นี้อาจหมายถึงสละวัตถุ หรือสละอารมณ์⁶³

ประกาศรี สืออำไพ ได้ให้ความหมายของความเสียสละ หมายถึง การละความเห็นแก่ตัว การให้ปันแก่คนที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา ซึ่งคิดว่าเป็นของที่น่ายินดีแก่ผู้รับก็แบ่งปันให้ ความเสียสละจะต้องเป็นไปด้วยน้ำใสใจจริง และต้องถึงพร้อมด้วยกาย วาจา และใจ ไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่หวังให้ผู้อื่นยกย่อง การให้ในลักษณะเช่นนี้ ย่อมจะทำให้ผู้ปฏิบัติมีความสุขใจรวมทั้งการรู้สึกสละทิ้งอารมณ์ร้ายในตัวเองด้วย⁶⁴

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) ให้ความหมายของความเสียสละ คือ มีน้ำใจ สามารถเสียสละความสุขสำราญความพอใจส่วนตนเพื่อผู้ครองได้ เช่น อดหลับ อดนอนพยายามกันเฝ้ายาม เฝ้าไข้ตลอดจนมีจิตใจเอื้อเฟื้อแผ่ต่อญาติมิตรสหายของผู้ครองไม่ใจแคบ⁶⁵

จันทนะ วิไลพัฒน์ ให้ความหมายของความเสียสละ หมายถึง การละความเห็นแก่ตัว การให้ปันแก่คนที่ควรให้ ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา รวมทั้งการรู้จักสละทิ้งอารมณ์ร้ายในตนเองด้วย⁶⁶

จากความหมายของความเสียสละดังกล่าวข้างต้นเป็นเหตุผลได้ว่า ความเสียสละ หมายถึง การให้ การให้ปันสิ่งที่มีอยู่หรือควรได้รับให้แก่บุคคลที่ควรให้ ไม่เอาเปรียบผู้อื่นไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งแสดงออกโดยการเสียสละกำลังกาย การเสียสละทรัพย์สิ่งของ เวลาสติปัญญา ความสุขสบาย และการเสียสละทางใจ สละอารมณ์ร้ายและยินดีให้ผู้อื่นมีความสุข

ลักษณะของพฤติกรรมการเสียสละ

พระราชวิสุทธิโมลี ได้อธิบายถึงลักษณะของการเสียสละ ไว้ว่า

1. การมีจิตเมตตา โอบอ้อมอารี เสียสละสิ่งของและแรงงานของตนเพื่อช่วยเหลือบุคคลอื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน เช่น การบริจาคเสื้อผ้า อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น

⁶³ คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม, แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย), 2535, หน้า 86.

⁶⁴ ประกาศรี สืออำไพ, พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม, อ้างแล้ว, หน้า 44.

⁶⁵ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), ธรรมบุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2540), หน้า 41.

⁶⁶ จันทนะ วิไลพัฒน์, “การพัฒนาพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อแผ่และการเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้กระบวนการสร้างค่านิยม”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช), 2542, หน้า 15.

2. การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

3. การบริจาคเพื่อช่วยเหลือสาธารณะประโยชน์ เช่น สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ถนน

เป็นต้น

4. การส่งเสริมผู้มีความเสียสละ และไม่ยกย่องผู้ที่ไม่เสียสละ⁶⁷

บรรทม มณีโชติ ได้อธิบายถึงลักษณะของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละว่า หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในพฤติกรรมต่อไปนี้

1. การให้ปัน หมายถึง การช่วยเหลือหรือให้ผู้อื่นในด้านทรัพย์สินของ ความรู้ และแรงงาน

2. การเห็นแก่ส่วนรวม หมายถึง การอุทิศตนทำงานเพื่อสังคมและส่วนรวม

3. ความมีน้ำใจ หมายถึง ความปรารถนาดีต่อผู้อื่นในด้านการพูดและการกระทำโดยให้กำลังใจ แสดงความเห็นใจต่อผู้อื่น

4. การไม่เอาเปรียบผู้อื่น หมายถึง การสละทรัพย์สินของ แรงงานของตนเท่ากับหรือมากกว่าผู้อื่น⁶⁸

นอกจากนี้ขอบข่ายและพฤติกรรมความเสียสละ แบ่งออกเป็นด้านได้ ดังนี้

1. การให้ทางกาย เช่น

1.1 ช่วยเหลือผู้อื่นทำธุระการงานที่ไม่มีมีโทษ

1.2 ไม่นิ่งดูคายน

1.3 ช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์

2. การให้ทางวาจา เช่น

2.1 ช่วยเหลือให้คำแนะนำทั้งในทางโลก และทางธรรม

2.2 ช่วยเหลือเจรจาเอาเป็นธุระให้สำเร็จประโยชน์

3. การให้ทางสติปัญญา

3.1 ช่วยแสดงความเห็นอย่างตรงไปตรงมา

3.2 ช่วยแก้ปัญหาเดือดร้อนแก่คนที่ไม่ทำผิด

3.3 ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกที่ชอบ

⁶⁷ พระราชวิสุทธิโมลี, หลักธรรมการอยู่ร่วมกัน, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา), 2526, หน้า 100.

⁶⁸ บรรทม มณีโชติ, “การศึกษารูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละ ชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนประสานมิตร), 2530, หน้า 25.

- 3.4 ช่วยเพิ่มพูนหาความรู้ให้แก่ผู้อื่นตามกำลังสติปัญญา
4. การให้ด้วยกำลังทรัพย์
- 4.1 แบ่งปันเครื่องอุปโภค บริโภคให้แก่ผู้ขาดคนที่สมควรให้
- 4.2 แบ่งปันเงินทองให้แก่ผู้ขาดคนที่สมควรให้
- 4.3 สละทรัพย์เพื่อสาธารณกุศล

ความสำคัญของความเสียสละ

พระราชวิสุทธิโมลี กล่าวถึงความเสียสละมีคุณค่าทางจริยธรรมไว้ ดังนี้

1. ทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
2. ทำให้สังคมช่วยเหลือกัน รักกันและสามัคคีกัน
3. เกิดสวัสดิภาพและความมั่นคงในสังคม
4. คนในสังคมเกิดความอบอุ่น ไม่รู้สึกวิว่าแห้ว
5. เกิดความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติ
6. ดำรงไว้ซึ่งหลักมนุษยธรรม
7. ฝึกไว้ให้รับผิดชอบต่อสังคม⁶⁹

พระเทพวิมลโมลี ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความเสียสละไว้ว่า คนเราที่อยู่ในสังคมต้องรู้จักเสียสละในคราวที่ควรเสียสละ เป็นคนรู้จักให้ปันสิ่งของแก่คนที่ควรให้ปัน⁷⁰

ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย ได้สรุปประโยชน์ของความเสียสละไว้ดังนี้

1. สร้างประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคม
2. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
3. ได้รับไมตรีจิตจากบุคคลอื่น
4. เป็นที่เคารพนับถือของบุคคลอื่น
5. ทำใจให้เป็นสุข⁷¹

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของสังฆมณฑล มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

⁶⁹พระราชวิสุทธิโมลี, หลักธรรมการอยู่ร่วมกัน, อ่างแก้ว, หน้า 46.

⁷⁰พระเทพวิมลโมลี, จิตวิทยาความมั่นคง : ศาสนากับความมั่นคง, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2528), หน้า 42.

⁷¹ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย, พุทธศาสนากับความมั่นคงของชาติ, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2530), หน้า 146.

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละคือการแสดงออกถึงความเป็นผู้เสียสละทางกาย ทางวาจา ทางสติปัญญา กำลังทรัพย์ และทางใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และส่วนรวมตามความคาดหวังของสังคม

2.4.4 ด้านความกตัญญูกตเวทิต

ปิ่น มุกทุกันต์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตอบแทนคุณท่าน คือ ต้องประกาศคุณท่าน แล้วตอบแทนคุณท่าน⁷²

ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์ และคณะ ได้อธิบายความหมายของความกตัญญูไว้ว่าหมายถึง ความเป็นผู้รู้คุณที่คนอื่นทำให้แก่คน และความกตัญญูนี้คือความดีที่เป็นพื้นฐานของคนดี เมื่อคนดีมีความกตัญญูเป็นพื้นฐานแล้ว ความดีทั้งหลายก็ไหลไปรวมอยู่กับคนดี เหมือนลำธารทุกสายไหลลงไปสู่แม่น้ำใหญ่⁷³

ในมงคลชีวิต ข้อที่ 25 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “กตัญญูตา” แปลว่า มีความกตัญญู คำว่า “กตัญญู” คือ การรู้บุญคุณ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำไว้ให้แก่ตนตรงข้ามกับอกตัญญูที่ไม่รู้จักบุญคุณของใคร เราชาวพุทธรู้จักความกตัญญู รู้จักบุญคุณที่ผู้อื่น ได้ทำดีแก่ตนก่อนแล้วต้องหาทางตอบแทน เพราะกตัญญูนั้น เป็นเครื่องหมายของคนดี ดังพุทธพจน์ที่ว่า ความกตัญญูกตเวทิตเป็นเครื่องหมายของคนดี⁷⁴

ดังนั้น กตัญญู หมายถึง การรู้คุณที่ผู้อื่นทำแล้วแก่ตน ได้แก่ ความเป็นผู้มีใจกระจ่างและมีสติปัญญาบริบูรณ์ จนสามารถรู้ และตระหนักในการอุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน คือ เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใด หรือจากสิ่งใด ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตาม จะจดจำและตระหนักในพระคุณนั้น

คำว่า กตเวทิต ในพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นผู้สนองคุณท่าน

ดังนั้น กตเวทิต หมายถึง การรู้จักประกาศและตอบแทนพระคุณของผู้ที่มีอุปการคุณแก่ตน ซึ่งอาจแสดงออกได้โดยการเคารพ การเอื้อเฟื้อ การสรรเสริญคุณและการแสดงน้ำใจอันงามต่อผู้มีพระคุณทั้งนี้มิใช่การใช้หนี้บุญคุณด้วยการตีราคา

⁷²ปิ่น มุกทุกันต์, คำบรรยายพุทธศาสตร์ ฉบับฉลอง 25 พุทธศตวรรษ, (กรุงเทพมหานคร : ไทโยมิตรการพิมพ์, 2535), หน้า 56.

⁷³รศ. ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์ และผศ. วิชาน สุชีวะกุลป์, หลักการดำรงชีวิตในสังคม, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547), หน้า 46.

⁷⁴ลำลี รักสุทธิ, มงคลชีวิต 38, (กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา, 2541), หน้า 115.

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น คำว่า “กตัญญูกตเวทิตี” ประกอบด้วยคำ 2 คำ “กตัญญู” และ “กตเวทิตี” เมื่อนำมารวมกันจึงหมายถึง การรู้คุณของผู้อื่น หรือสิ่งอื่นที่กระทำประโยชน์แล้วแก่ตน ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น บิดามารดา เป็นต้น แล้วจดจำและตระหนักในพระคุณนั้น และหมั่นหาโอกาสประกาศ และตอบแทนพระคุณของผู้นั้น หรือสิ่งนั้นเสมอๆ โดยมีได้คิดว่าเป็นการใช้หนี้บุญคุณโดยดีราคาเหมือนอย่างการซื้อขายสิ่งของ

ความหมายของความกตัญญูกตเวทิตีโดยภาพรวม คือ การรับรู้ถึงคุณความดีที่ผู้มีอุปการะหรือบุพการีได้กระทำก่อน และยังคงผลไปถึงการสนองตอบ หรือแสดงคุณให้แก่ผู้มีอุปการะคุณเป็นสิ่งที่ตอบแทนกลับไป การมีอุปการะ คือการสงเคราะห์ช่วยเหลือเกื้อกูล อุดหนุนในทางที่เกิดประโยชน์คุณในที่นี้หมายถึง ความดีงาม บนพื้นฐานของความเหมาะสม และเห็นสมควรแก่เหตุ ผู้อุปการะในที่นี้หมายถึงผู้มีบุญคุณ ผู้ช่วยเหลือเกื้อกูล ผู้อุดหนุน และสิ่งที่มีบุญคุณในการที่เกิดประโยชน์อัน ได้แก่ บุพการี คือ บุคคลผู้ทำอุปการะก่อน เช่น บิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้เป็นประมุขของประเทศ สถาบันและสิ่งแวดล้อม เช่น ครอบครัว โรงเรียน ประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสาธารณสมบัติ เป็นต้น กตัญญูกตเวทิตีจึงหมายถึง ความรู้บุญคุณท่านแล้วทำตอบแทนให้ปรากฏการอุปการะช่วยเหลือในทางที่เกิดประโยชน์อาจทำได้ ดังนี้

1. ด้วยการให้ของกินของใช้ ให้ยารักษาโรค ให้ที่อยู่อาศัย หรือการอุปการะด้วยปัจจัยสี่
2. ด้วยการกล่าวแนะนำตักเตือนด้วยถ้อยคำที่ไม่สะเทือนใจหรือ ถ้อยคำที่สุภาพอ่อนโยนกล่าวปลอบโยนโดยให้จิตใจชุ่มชื่นเมื่อยามเกิดความเศร้าโศก กล่าวปลุกปลอบให้เกิดความเข้มแข็งจะมักเข้มในเมื่อยามจิตใจหดหู่ท้อแท้ ช่วยกล่าวโต้แย้งคัดค้านในเมื่อยามถูกผู้อื่นกล่าวทับถมสอนสิ่งที่ยังไม่รู้ไม่เข้าใจให้รู้ให้เข้าใจในขณะที่เรารู้เข้าใจ
3. ด้วยการช่วยกระทำกิจการงาน ช่วยป้องกันอันตรายที่บังเกิด ช่วยรักษาพยาบาลในเวลาเจ็บไข้
4. ด้วยการวางคนสมน้ำสมเนื้อทั้งต่อหน้าและลับหลัง คือ ต่อหน้าประพฤติดีต่อผู้อื่นนั้นอย่างใดลับหลังต้องประพฤติดีต่อผู้นั้นอย่างนั้น และช่วยประกาศคุณความดีของผู้นั้นให้ปรากฏในที่ต่าง ๆ ตามสมควร

ขอบเขตของความกตัญญูกตเวทิตี

ความกตัญญูกตเวทิตีนั้น ไม่สามารถกำหนดเป็นรูปแบบที่แน่ชัดและตายตัวได้เพราะความกตัญญูกตเวทิตีเป็นการรับรู้ทางจิตใจ และการกระทำในการได้ตอบกันออกมาโดยผ่านทางกายทางวาจาทางจิตใจ ในทางที่เห็นว่าการ ดีงาม และเหมาะสมตามแต่ละวัฒนธรรมและแต่ละสภาพแวดล้อม โดยมากมักจะเกิดจากการแสดงออกมาในลักษณะของความสัมพันธ์ เช่น พ่อ แม่ กับลูก, ครูกับลูกศิษย์ หรือการพึ่งพากัน เช่น นายจ้างกับลูกจ้างลูกจ้าง แพทย์กับผู้ป่วย มนุษย์กับธรรมชาติ

หรือนักการเมืองกับประชาชน แต่หากจะกำหนดไปโดยให้เห็นรูปธรรมในขอบเขตของความ กตัญญูกตเวที จะขอขยายความจากความหมายโดยนัยรวมในด้านของการรู้คุณ และการตอบแทน สนองคุณ เพื่อนำไปสู่ขอบเขตของความกตัญญูกตเวที ดังนี้

การรู้คุณ หรือการรู้อุปการคุณที่ท่านทำให้คือ การได้รับทราบ หรือ รับรู้จากผัสสะ หรือ จากประสาทสัมผัสทั้ง 6 การรับรู้ถึงการกระทำ, จากผู้มีอุปการคุณ โดยผู้รู้คุณเห็นว่าสิ่งที่ได้รับไม่ว่าจะโดยทางตรงต่อตน หรือโดยทางอ้อมต่อคนที่ตนรัก หรือสิ่งที่ตนปรารถนา นั้นเป็นสิ่งที่มีความสุขความปลาบปลื้มปีติ ดีใจ หรือเป็นลักษณะที่ผู้รับรู้เห็นสมควรถึงพอใจ ในระดับหนึ่ง ตามลำดับความสำคัญที่กำหนดขึ้นในจิตใจ จนเห็นว่าสิ่งนั้นที่ถูกกระทำเป็นสิ่งที่มีความพระคุณที่ตนพอจะรับทราบจนถึงกับว่าต้องการที่จะสนองคุณในสิ่งที่ได้รับมา

การตอบสนองคุณ หรือการประกาศพระคุณ คือการเกิดการกระทำตอบหลังจากที่ถูกกระทำหรือรับรู้ล่วงหน้าจะถูกกระทำแก่ตนและผู้หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนไปในทางที่ตนเห็นว่าพึงพอใจมีความสุขในระดับหนึ่งหรือในลักษณะที่ช่วยเหลือเกื้อกูล จนต้องทำให้ตนนั้นเห็นสมควรว่าจะต้องปฏิบัติตอบแทนให้แก่ผู้อุปการคุณพึงพอใจ โดยอาจจะสนองตอบแทนผ่านทางกาย วาจา และจิตใจ ขึ้นอยู่กับระดับที่เห็นว่าสำคัญ และควรจะสนองตอบด้วยสิ่งไหน

ลักษณะความกตัญญูกตเวที

พระธรรมโสภณ (ปาสาทิโก) ได้อธิบายถึง กตเวที (ผู้รู้คุณและตอบแทนคุณ) เข้าข่ายลักษณะของบุคคลที่หาได้ยาก ในคำสอนตามพระไตรปิฎก คำว่า “กตัญญู” คือ ผู้รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน “กตเวที” คือ ผู้กระทำการอุปการะตอบต่ออุปการะที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน⁷⁵

สุวิทย์ หิรัญกานนท์ ได้อธิบายถึงความกตัญญูกตเวที เป็นเรื่องของการตอบแทนอันเนื่องมาจากมีการสร้างบุญคุณให้ผู้ที่ทำคุณให้ก่อนจะถูกเรียกว่า “บุพพการี” หมายถึง ผู้ที่ทำอุปการะมาก่อน เช่น บิดามารดา ปู่ย่า ตายาย และบุพพการี (ผู้ทำคุณก่อน) กับกตัญญู⁷⁶

ชัยวัฒน์ อัทธพัฒน์ และคณะ ได้กล่าวถึงลักษณะของคนกตัญญูไว้ว่ามีลักษณะดังนี้

1. มีความซื่อสัตย์
2. มีความจงรักและภักดี
3. อ่อนน้อมถ่อมตน

⁷⁵พระธรรมโสภณ (ปาสาทิโก), กตัญญูกตเวที, (กรุงเทพมหานคร : กราฟิเคอาร์ท 2541), หน้า 9.

⁷⁶สุวิทย์ หิรัญกานนท์, พจนานุกรมฉบับนักเรียน, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : ไอ.คิว.บุ๊ค เซ็นเตอร์, 2543), หน้า 320.

4. มีสติระลึกรู้ได้อยู่เสมอ
5. ไม่ประทุษร้ายต่อคน สัตว์ และสิ่งของ
6. ไม่ลบหลู่ดูหมิ่นผู้มีคุณ
7. มีเมตตาจิต คิดเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. รักเกียรติและศักดิ์ศรีของตน
9. เป็นที่รักของคนทั่วไป
10. ชีวิตมีแต่ความสุขและสมหวัง⁷⁷

พระเทพวิสุทธิเมธี (ปัญญานันทภิกขุ) ได้กล่าวว่า “ความกตัญญูกตเวทิตในการรู้จักบุญคุณ ถือเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เพราะหากไม่มีเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตก็ปล่อยตัวปล่อยใจไปตามอารมณ์ตามความอยากที่เกิดขึ้น สายสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ญาติตายายกับลูกหลานจะขาดหายไป คุณธรรมไม่มีความดีงามก็จะหายไป”⁷⁸

ประเภทของความกตัญญูกตเวทิต

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ได้จัดประเภทของความกตัญญูกตเวทิตไว้ 3 ประเภท คือความกตัญญูกตเวทิตต่อบุคคล ความกตัญญูกตเวทิตต่อสัตว์ และความกตัญญูกตเวทิตต่อสิ่งของ⁷⁹

1. ความกตัญญูกตเวทิตต่อบุคคล คือ การตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง ซึ่งบุคคลผู้กตัญญูพึงทราบวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ลูกกตัญญู พึงปฏิบัติต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองเลี้ยงดูเรามาด้วยการสนองพระคุณท่านด้วยการเลี้ยงดูท่านในยามชรา ช่วยทำกิจของท่าน ตั้งอยู่ในโอวาท คำสอนของท่าน ดำรงวงศ์สกุล และทำบุญอุทิศให้ท่านเมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว

1.2 ศิษย์กตัญญู พึงปฏิบัติต่อครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณด้วยการเป็นคนว่าง่ายสอนง่าย แสดงความเคารพนับถือ ไม่ลบหลู่ดูหมิ่น หรือยกตนเทียมท่าน

1.3 พลเมืองกตัญญู พึงปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมทั้งคณะรัฐบาลของพระองค์ที่ทรงทะนุบำรุง สมณชีพราหมณ์

⁷⁷รศ. ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์ และผศ. วิชาน สุชีวกุปต์, หลักการดำรงชีวิตในสังคม, อ่างแก้ว, หน้า 49.

⁷⁸พระเทพวิสุทธิเมธี (ปัญญานันทภิกขุ), กตัญญูกตเวทิต : เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของโลก, (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา), 2536, หน้า 5.

⁷⁹สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า, บทสร้างนิสัย, (กรุงเทพมหานคร : ครุสภา, 2527), หน้า 51.

และปกครองหวยอาณาประชาราษฎร์ให้อยู่เย็นเป็นสุขทั่วราชอาณาจักร ดั่งหน้าประพุดิตนเป็น พลเมืองดีของชาติ มีความจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริต หมั่นประกอบภารกิจอันเป็นหน้าที่ของตน

2. ความกตัญญูทวนที่ต่อสัตว์ คือ การตระหนักในคุณ และหมั่นตอบแทนคุณของสัตว์ที่มีคุณ เช่น สุนัข ซึ่งสัตว์เลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน โค กระบือ ซึ่งใช้เป็นพาหนะเทียมลากเงินหรือไถนา ซึ่งการตอบแทนคุณของสัตว์ที่มีคุณนี้ สามารถทำได้โดยการเลี้ยงดูให้มีความสุข ไม่ปล่อยให้หิวคอกอดโรย และใช้สัตว์เหล่านั้นด้วยความปรานี ไม่ใช้งานเกิดกำลัง เป็นต้น

3. ความกตัญญูทวนที่ต่อสิ่งของ คือ การตระหนักในคุณ และหมั่นตอบแทนคุณของสิ่งของเครื่องใช้ที่คุณประ โยชน์แก่ตน โดยหมั่นดูแลสิ่งเหล่านั้นไม่ให้ชำรุดเสียหาย เช่น บางคนเมื่อตั้งตัวได้ ก็นำไม้คานที่เคยใช้หาบขายของในช่วงที่เริ่มสร้างตัวใหม่ๆ มาเลี่ยมทองและเก็บไว้เป็นที่ระลึกอย่างดี เพื่อเป็นอนุสรณ์เตือนสติให้นึกถึงคุณของไม้คานนี้ที่ได้สร้างตัวตนกระทั่งตั้งตัวได้ในปัจจุบัน⁸⁰

นอกจากความกตัญญูทวนที่ทั้ง 3 ประเภทแล้วยังมีความกตัญญูทวนที่อีก 2 ประเภท คือ ความกตัญญูทวนที่ต่อบุญและความกตัญญูทวนที่ต่อตนเอง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความกตัญญูทวนที่ต่อบุญ คือ การกตัญญูทวนในคุณ และหมั่นตอบแทนคุณของบุญว่าเป็นที่มาของความสำเริงทั้งปวง นับตั้งแต่การมีอายุยืนยาว การมีสุขภาพที่ดี การมีสติปัญญา การมีความสุขความเจริญ ตลอดจนกระทั่ง คอบแทนคุณของบุญโดยการ ไม่ดูถูกบุญหมั่นระลึกถึงบุญเก่าให้จิตใจชุ่มชื้นและไม่ประมาทในการสร้างบุญให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

2. ความกตัญญูทวนที่ต่อตนเอง คือ การตระหนักในคุณ และหมั่นตอบแทนคุณของร่างกาย กล่าวคือ ตระหนักในคุณของร่างกายของตนเองว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทำความดี ในการสร้างบุญนานาประการ เพื่อสร้างสรรค์ความสุขและความเจริญให้แก่ตนเองและหมั่นตอบแทนคุณของร่างกายด้วยการดูแลสุขภาพตนเองให้ดี ไม่ทำลายร่างกายด้วยการเสพสิ่งเสพติดที่เขวเคว่คึก ๆ คื่น ๆ และไม่นำร่างกายนี้ไปใช้ในการทำความชั่วทั้งปวง⁸¹

ผู้ที่จะได้ชื่อว่ามี ความกตัญญูทวนที่อย่างแท้จริง จึงจะต้องเป็นผู้ที่มีความกตัญญูทวนที่ ทั้ง 5 ประเภท คือ ความกตัญญูทวนที่ต่อบุคคล ความกตัญญูทวนที่ต่อสัตว์ ความกตัญญูทวนที่ต่อสิ่งของ ความกตัญญูทวนที่ต่อบุญ และความกตัญญูทวนที่ต่อตนเอง

⁸⁰รศ. ชัยวัฒน์ อัครพัฒน์ และผศ.วิธาน สุชีวะกุลต์, หลักการดำรงชีวิตในสังคม, อ่างแล้ว, หน้า 49.

⁸¹พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, มงคลชีวิต ฉบับธรรมทายาท, พิมพ์ครั้งที่ 9, (ปทุมธานี : บริษัทฐานการพิมพ์, 2541), หน้า 63-64.

สรุปได้ว่า ความกตัญญูเป็นคุณธรรมที่สำคัญ เป็นความรู้สึกลึกซึ้งทางใจ เป็นต้นเหตุให้เกิดความกตเวทิตะ ความกตเวทิตะคือ การกระทำอุปัการะแก่ผู้ที่ได้เคยมีอุปัการะแก่ตนมาก่อน ด้วยมุ่งจะให้เป็นการตอบแทนบุญคุณของบุพการี ด้วยมิได้หวังสินจ้างรางวัล หรือหวังจะให้เขาอุปัการะตนมากยิ่งขึ้น และการอุปัการะต้องเป็นไปในทางที่เกิดเป็นคุณ เป็นประโยชน์แก่ผู้ได้รับอุปัการะตอบ ทั้งมิได้กระทำอุปัการะตอบด้วยการประพฤติกุศล ถ้าอุปัการะตอบแทนในทางที่เป็นโทษ ย่อมไม่เชื่อว่าเป็นการกระทำตอบแทนบุญคุณของเขา หรือตอบแทนเขาด้วยการประพฤติกุศล การกระทำตอบแทนบุญคุณของผู้อื่นที่ได้ชื่อว่า เป็นความกตเวทิตะ คือ อุปัการะด้วยการตอบแทนไปในทางที่เป็นประโยชน์โดยไม่หวังสินจ้างและไม่เป็นการทำลายผู้อื่นให้เกิดความเสียหาย โดยระดับการตอบแทนจะนึกถึงบุญคุณที่ได้รับซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานที่ทำให้สังคมเป็นอยู่อย่างสงบสุข โดยเฉพาะขนบธรรมเนียมประเพณีไทยล้วนแต่มีเรื่องของความกตัญญูกตเวทิตะเป็นพื้นฐานสำคัญ เช่น ความเคารพนับถือ ความเกรงใจต่อผู้ใหญ่หรือผู้มีบุญคุณ ซึ่งเรื่องความกตัญญูกตเวทิตะนั้น เป็นการปลูกฝังที่เริ่มจากที่บ้านคือ บิดามารดา ที่เปรียบเสมือนครูคนแรกในการอบรมสั่งสอนคุณธรรมในส่วนนี้ให้แก่ลูกทั้งหลาย ซึ่งต้องทำตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็นโดยการแสดงความเคารพนับถือถึงคุณปู่ย่าตายาย ให้เด็กเห็นตัวอย่างที่ดีอยู่เสมอ หรือการแสดงความเคารพด้วยคำพูดที่ไพเราะ เช่น การกล่าวคำขอบคุณ หรือการแสดงความคารวะต่อผู้ที่ทำประโยชน์หรือความดีให้สิ่งเหล่านี้จะเป็นบันไดขั้นต้นของการปลูกฝังความกตัญญูกตเวทิตะไปยังลูกหลานสืบต่อไป

2.4.6 ด้านความขยันหมั่นเพียร

ความหมายของความขยันหมั่นเพียร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ภายใต้นิยาม “ขยัน” ได้ให้ความหมายของคำว่า ขยัน หมายถึง การทำงานอย่างแข็งขัน ไม่ปล่อยปละละเลย ทำหรือประพฤติกุศลเป็นปกติสม่ำเสมอ ไม่เกียจคร้าน แข็งแรง⁸²

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2538) ภายใต้นิยาม “หมั่น” ได้ให้ความหมายของคำว่า หมั่น หมายถึง ทำหรือประพฤติกุศลเป็นปกติสม่ำเสมอ⁸³

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2538) ภายใต้นิยาม “เพียร” ได้ให้ความหมายของคำว่า เพียร หมายถึง ความบากบั่น ความกล้าแข็ง พยายามจนกว่าจะสำเร็จ⁸⁴

⁸²ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2539), หน้า 38.

⁸³เรื่องเดียวกัน.

⁸⁴เรื่องเดียวกัน.

ศศิวิรรณ เทศศรีเมือง ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การทำงานและการประกอบอาชีพสุจริตอย่างกระตือรือร้น และตั้งใจจริงให้สำเร็จด้วยความมานะอดสาหัส และได้กำหนดขอบข่ายของความขยันหมั่นเพียรไว้ 3 ด้าน คือ

1. ความขยันเพียรในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรักความตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียน ไม่ย่อท้อ แม้บางครั้งบทเรียนจะยากหรืออุปสรรคต่างๆ ก็มานะทำงานกระทั่งสำเร็จเมื่อเวลาว่างก็ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเล่าเรียนทุกวัน โดยการอ่านหนังสือศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ เพิ่มเติมบททวนบทเรียนทุกวัน และเตรียมตัวศึกษาบทเรียนมาล่วงหน้าทุกครั้ง เมื่อมีปัญหาหรือสงสัยด้านการเรียนก็พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อคลี่คลายปัญหาของตน

2. ความขยันหมั่นเพียรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรักความตั้งใจร่วมทำงานสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานดังกล่าวมาร่วมงานทุกครั้งด้วยความเต็มใจและปรารถนาดี ไม่เลื่องงานหรือรังเกียจงาน โดยยึดถือวัตถุประสงค์หรือตัวบุคคล พยายามคือ ศึกษาและสร้างสรรค์งานที่ส่งผลประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชนอยู่เสมอ

3. ความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงานของตน หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจที่จะทำงานศึกษางาน ฝึกฝนงานให้มีความสามารถ ความชำนาญในงานที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ใช้เวลาว่างศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในงานอยู่เสมอ และคิดสร้างสรรค์งานอันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง⁸⁵

พระธรรมปิฎก ได้กล่าวว่า ความขยันหมั่นเพียร คือ มีกำลังใจแข็งแกร่ง ไม่ท้อถอยเฉื่อยชา เพียรก้าวหน้าเรื่อยไป⁸⁶

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง ความตั้งใจที่ปฏิบัติหน้าที่และกระทำกิจของตนให้สำเร็จด้วยความมานะ อดทนไม่ย่อท้อและปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอ จนหน้าที่การงานนั้นสำเร็จลุล่วงไป⁸⁷

⁸⁵ศศิวิรรณ เทศศรีเมือง, “การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเอง และการชี้แนะที่มีต่อความขยันหมั่นเพียร ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุบลราชธานี”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), 2535, หน้า 23.

⁸⁶พระธรรมปิฎก(ป.อ. ปยุตฺโต), การพัฒนาจริยธรรม, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, 2538), หน้า 45.

⁸⁷สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (สสน. ป.6), (กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายนวัตกรรมทางการศึกษา, ม.ป.ป., 2541), หน้า 3.

ลักษณะพฤติกรรมของความขยันหมั่นเพียร

นันทวัน พนมเขต อธิบายถึงลักษณะของความขยันหมั่นเพียรว่า บุคคลที่มีความพยายามอย่างสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความเข้มแข็ง รับผิดชอบ อดทน และมานะบากบั่นไม่ทอดอย ซึ่งลักษณะของความขยันหมั่นเพียรนั้นจำแนกได้ ดังนี้

1. เพียรหา เช่น หาความรู้
2. เพียรรักษา คือ รักษาของที่มีอยู่มิให้เสียหายก่อนเวลาที่ควรจะเป็น เช่น รักษาความดี รักษาทรัพย์
3. เพียรละ คือ การละทิ้งความชั่วทั้งปวงที่มีอยู่ เช่น ละความเกียจคร้าน ละความโลภ ละความโกรธ เป็นต้น
4. เพียรระวัง คือ ระวังระวังมิให้ความชั่วเกิดขึ้น พยายามหลีกเลี่ยงหนีห่างไกลความชั่วทั้งปวง⁸⁸

เมื่อเทียบกับหลักพุทธศาสนา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้พุทธศาสนิกชนมีอิทธิบาท 4 ซึ่งเป็นคุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ 4 ประการ ความขยันหมั่นเพียร เป็นส่วนหนึ่งของอิทธิบาท 4 ดังนี้

1. ฉันทะ หมายถึง ความพอใจ ใฝ่ใจรักที่จะทำสิ่งนั้น และปรารถนาที่จะทำให้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
2. วิริยะ หมายถึง ความเพียร ความขยันหมั่นประกอบสิ่งนั้นด้วยความพยายาม เข้มแข็ง อดทน เอาธุระไม่ทอดอย
3. จิตตะ หมายถึง ความคิด ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำ และทำสิ่งนั้นด้วยความคิด มีสมาธิ มีจิตใจจดจ่อต่องานทำ
4. วิมังสา หมายถึง ความไตร่ตรอง หมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจหาเหตุผล ประเมินผลงาน และหาวิธีแก้ไขปรับปรุงผลงานให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมานะพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ ความขยันหมั่นเพียรจึงเป็นธรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในชีวิต ควรใช้ร่วมกับ “ปัญญา” และจริยธรรมในหมวดอิทธิบาท 4 ที่เน้นความพอใจ ความเพียรความมีใจจดจ่อ และความไตร่ตรอง การปฏิบัติ ควรเน้นการควบคุม

⁸⁸นันทวัน พนมเขต, “ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด”, รายงานการค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2543, หน้า 19.

ตนเองด้วยตนเอง อันเป็นที่มาของความมีระเบียบวินัยด้วยอันจะทำให้การทำงานให้สำเร็จ และมีคุณภาพตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความมานะอดุสาหะ และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใช้ความรู้ที่มีอยู่อย่างเต็มความสามารถ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมเป็นกระบวนการของการศึกษาและถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติจากคนรุ่นหนึ่ง ไปสู่คนรุ่นถัดไป เพื่อสร้างสรรค์ความผาสุก สงบสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าของสังคมในสมัยที่ประเทศยังไม่มีระบบโรงเรียนที่แน่นอน หน้าที่นี้ก็เป็นหน้าที่ของสถาบันต่างๆ ของสังคมดังกล่าวแล้วแต่เมื่อประเทศมีระบบการศึกษาและมีระบบโรงเรียนเป็นหลักฐานแล้ว หน้าที่นี้ก็เป็นหน้าที่ของสถานศึกษา การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคน ก็คือ การจริยศึกษา คือ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างคุณลักษณะของพลเมืองที่มีคุณธรรม บุคลิกภาพ อุปีนัยและพฤติกรรม เป็นคนดีมีศีลธรรมตามความต้องการของประเทศชาติ โดยมุ่งการพัฒนาทัศนคติเป็นเบื้องต้นสู่การนำหลักการ ไปสร้างอุดมคติ

พุทธทาสภิกขุได้แบ่งคำสอนของพระพุทธเจ้า 2 ลักษณะ ซึ่งอาจสรุปชั้นจริยธรรมได้ดังนี้

1. ระดับโลกียะ เน้นลักษณะเว้นการกระทำความดี

ขั้นที่ 1 คิดการอันเป็นประโยชน์แก่ตน

ขั้นที่ 2 คิดการอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

ขั้นที่ 3 คิดการอันเป็นประโยชน์แก่ชาวโลก

2. ระดับโลกุตระ

ขั้นที่ 4 เน้นหลักความดับ ไม่เหลือเป็นเชื้ออีกต่อไป จริยธรรมเป็นสภาพความดีสูงสุด สภาพที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง หรือนิพพาน⁸⁹

ประกาศรี สิทอำไพ เสนอพื้นฐานการจัดการศึกษาด้านจริยธรรมที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. หลักจริยธรรม (Moral Principles)

1.1 อัตวินิจ (Self) เป็นการวิเคราะห์ที่ได้จากตนเองมองเห็นมาตรการและวิธีการที่จะดำเนินชีวิตในแนวทางที่ถูกต้อง การกล่อมเกลาชัดเกล้าพื้นฐานของจิตใจให้มั่นคงในคุณธรรมเป็นคนดีมีประโยชน์ต่อสังคม ความมีหิริ โอตตัปปะ

⁸⁹พุทธทาสภิกขุ, บรมธรรม (ฉบับย่อ), (กรุงเทพมหานคร : สุขใจการพิมพ์, 2525), หน้า 10.

1.2 การแลกเปลี่ยน (Exchange) รู้จักการให้ คนเรารู้จักการให้แลกเปลี่ยนกัน ไม่เอาเปรียบกัน เติมสิ่งที่บุคคลขาดคบกพร่องให้สมบูรณ์ ความขาดแคลนยากไร้เดือดร้อนถ้าเสียก็จะลดน้อยลง การแลกเปลี่ยนกันจะทำให้มีสภาพที่สมบูรณ์

1.3 สัมพันธภาพ (Relationship) ความสัมพันธ์ที่ผูกพันกัน โดยทางเครือญาติ การติดต่อคุ้นเคยกันหรือโดยกิจกรรมทางสังคม ทำให้แนวคิดขยายขอบเขตกว้างออกจากตน เพื่อแผ่ไปยังผู้อื่น

1.4 ระบบสังคม (Social System) ค่านิยมที่วิเคราะห์ความผิดถูกชั่วดีจนเป็นหลักการ กฎเกณฑ์กำหนดแนวศีลธรรมให้ยึดถือปฏิบัติ ถ้าถึงระดับเข้มข้นก็จะเป็นลัทธิศาสนา มีศาสดาเป็นผู้ชี้แจงแนวทางความประพฤติ ก่อตัวเป็นกลุ่มสังคมใหญ่ ได้แก่ ชาติ รวมอารยธรรม วัฒนธรรม อันเป็นวิถีทางในการดำรงชีวิตของสังคม

1.5 การบำเพ็ญประโยชน์และพันธสัญญาประชาคม (Utility and social Contract) เป็นการปฏิบัติตามระเบียบ ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประเทศชาติมีความสัมพันธ์เป็นมิตรไมตรี ต่างแสดงความสามารถตามบทบาทของตนใช้สิทธิและหน้าที่ที่ทำให้เกิดความสงบสุขและสามัคคีสามารถควบคุมการรุกรานล่วงล้ำอธิปไตยโดยมิชอบได้

1.6 สากลธรรม (Universal) หลักมโนธรรมสากลที่ครอบคลุมได้ทั้งโลกเป็นข้อยืนยันคุณภาพความดีของทุกศาสนาว่ามุ่งวางแนวทางให้คน หรือศาสนิกชนของตนบำเพ็ญตนอยู่ในคุณงามความดีตามที่ได้สร้างสรรค์หลักธรรมไว้ มีการกล่อมเกลาจัดใจให้ศรัทธาแน่นในการบำเพ็ญตนให้มีสาระ มุ่งเป้าหมายของความเชื่อสูงสุดที่ยึดมั่น ซึ่งล้วนเป็นสุคติหรือหนทางที่ดั่งมหลักธรรมจริยธรรมที่ขยายขอบเขตจากจุดเล็กที่สุด คือเฉพาะตน ไปจนถึงสากลโลก

2. การอธิบายค่านิยมหรือวิธีการกระจ่างให้นิยม (Value Clarification)

2.1 การเลือกคุณค่า (Choosing) การดำเนินชีวิตวิถีทางที่เลือกมากมายขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เหตุการณ์ ความเหมาะสมที่จะเลือกกระทำหรือละเว้นการกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.2 การกำหนดคุณค่า (Prizing) กำหนดน้ำหนักซึ่งดูว่าควรจะต้องเลือกสิ่งใดควรกระทำ เรียงลำดับจากมาลงไปหาน้อย สิ่งใดที่ประสงค์คือต้องการเลือกมากที่สุดจึงยึดถือในสิ่งนั้น การตีค่านั้นขึ้นอยู่กับผู้กำหนด ของสิ่งหนึ่งอาจมีค่าต่อคนหนึ่งมากกว่าผู้อื่นการกำหนดคุณธรรมจึงต้องเป็นสากลจึงจะเกิดความเข้าใจในแนวทางเดียวกัน

2.3 การปฏิบัติตามคุณค่า (Acting) กรรม คือ การกระทำจากสิ่งทีเลือกแล้วกำหนดค่าไว้แล้วว่าดีที่สุด บุคคลพึงปฏิบัติตามและอธิบายค่านิยมที่ตนยอมรับปฏิบัติได้ ถ้าเป็นสังคมที่กว้างขึ้นควรมีระเบียบเป็นกฎเกณฑ์ให้ชัดเจน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของกองทัพบก มท.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

3. องค์ประกอบของจริยธรรม (Moral Elements) จริยธรรมเป็นเครื่องกำหนดหลักปฏิบัติในการดำรงชีวิต เป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบเรียบร้อย ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

3.1 ระเบียบวินัย (Discipline) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง การหย่อนระเบียบวินัยทำให้การละเมิดสิทธิและหน้าที่ตามบทบาทของแต่ละบุคคล

3.2 สังคม (Society) การรวมกลุ่มกันประกอบกิจกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผนก่อให้เกิดขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม มีวัฒนธรรมอันเป็นความมีระเบียบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

3.3 อิสระเสรี (Autonomy) ความมีสำนึกในมโนธรรมที่พัฒนาเป็นลำดับก่อให้เกิดความเป็นอิสระ สามารถดำรงชีวิตตามสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการศึกษาและประสบการณ์ในชีวิตมีความสุขอยู่ในระเบียบวินัยและสังคมของตน เป็นค่านิยมสูงสุดที่คนได้รับการขัดเกลาแล้วสามารถบำเพ็ญตนตามเสรีภาพเฉพาะตน ได้อย่างอิสระ สามารถปกครองตนเองและชักนำตนเองให้อยู่ในทำนองครองธรรม⁹⁰

ทิสนา แคมมณีได้อธิบาย ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำนี้ว่าพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ สกินเนอร์ (Skinner) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไปตามผลที่ได้รับจากการกระทำที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น ซึ่งผลจากการกระทำนั้นมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ผลประเภทเสริมแรง (Reinforcer) ซึ่งทำให้พฤติกรรมนั้นมีอัตราเพิ่มขึ้น และผลประเภทถูกลงโทษ (Punisher) ซึ่งทำให้พฤติกรรมนั้นมีอัตราลดลงหรือหมดไป ดังนั้นเราจึงสามารถวางเงื่อนไขโดยใช้ตัวเสริมแรงหรือตัวลงโทษเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและลดหรือขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้⁹¹

ซูรางค์ ไคว้ตระกูลได้กล่าวถึง ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ เพียเจต์ (Piaget) ซึ่งอธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามขั้นและขึ้นอยู่กัวัย โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นใหญ่ๆ คือ ขั้นแรกอายุระหว่าง 5-8 ปี เป็นขั้นยอมรับกฎเกณฑ์จากผู้มีอำนาจเหนือตน (Heteronymous) เช่น บิดามารดา ครู และเด็กที่โตกว่าเด็กจะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และเชื่อว่า

⁹⁰ประภาศรี ลิห์อำไพ, พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 11.

⁹¹ทิสนา แคมมณี, การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ, (กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์, 2542), หน้า 3.

กฎเกณฑ์เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ขั้นที่ 2 เป็นขั้นยอมรับการเปลี่ยนแปลงของกฎเกณฑ์ (Autonomous) อายุตั้งแต่ 9 ปีขึ้นไป เด็กเริ่มมีความคิดว่ากฎเกณฑ์คือข้อตกลงระหว่างบุคคลและผู้ใช้กฎเกณฑ์ จะต้องร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันและกฎเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ต่อมา โคลเบอร์ก (Kohlberg) ได้พัฒนาแนวคิดต่อเนื่องจากเพียเจต์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้น (Stages) รวมเป็น 6 ขั้น

ขั้นที่ 1 ขั้นการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ 2-7 ปี) คือการตัดสินใจที่จะหลบหลีกไม่ให้ตนเองถูกลงโทษ

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล (อายุ 7-10 ปี) คือการตัดสินใจโดยมีความมุ่งหมายที่จะได้ผลตอบแทนที่ตนพอใจหรือต้องการที่อยากได้

ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 10-13 ปี) คือการตัดสินใจโดยการคล้อยตามความเห็นชอบหรือการจูงใจของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อน

ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามหน้าที่สังคม (อายุ 13-16 ปี) คือการตัดสินใจโดยถือว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องทำสิ่งนั้นในฐานะที่ตนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมนั้น และสังคมนั้นคาดหวังที่จะต้องทำให้ตนทำหน้าที่ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามคำมั่นสัญญา (อายุ 16 ปีขึ้นไป) คือการตัดสินใจโดยเห็นแก่ประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ทำตนขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของบุคคลอื่น บุคคลที่มีจริยธรรมในขั้นนี้จะสามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้

ขั้นที่ 6 ขั้นการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่) คือการตัดสินใจเพื่ออุดมคติอันยิ่งใหญ่ที่เป็นหลักประจำใจของตน บุคคลที่มีจริยธรรมในขั้นนี้นับว่าเป็นผู้มีจริยธรรมในขั้นสูงสุด⁹²

วิธีการการสอนหรือการพัฒนาจริยธรรมตามทฤษฎีการพัฒนาทางจริยธรรมสามารถทำได้หลายวิธี

1. ระดับการพัฒนาการทางจริยธรรมและขั้นตอนของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์กให้ความเข้าใจเด็กในช่วงอายุต่าง ๆ จะมีการพัฒนาการทางจริยธรรมไปตามลำดับขั้นและเด็กในชั้นเรียนแต่ละคนจะมีขั้นตอนของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่เท่ากัน ดังนั้นครูจึงสอนจริยศึกษาให้เด็กทุกคนเหมือนกันหมดไม่ได้ ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์เด็กก่อนว่าเขามีขั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นใดแล้วจึงช่วยนำให้เขาได้พัฒนาขั้นสูงอีก 1 ขั้น โดยการพยายามจัดประสบการณ์ทางสังคมให้เหมาะสมกับพัฒนาการขั้นนั้นๆ

2. พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และสภาพแวดล้อม การได้มีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะช่วยให้บุคคลเข้าใจความคิดเห็นของบุคคลอื่น

⁹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

มากขึ้น ซึ่งเขาสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจในปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาเชิงจริยธรรม ดังนั้นการให้เด็กเข้ากลุ่มทางสังคมต่างๆ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้บทบาทของตนและของผู้อื่น อันจะช่วยให้เขาได้พัฒนาจริยธรรมในขั้นสูงขึ้นไปอย่างรวดเร็ว

3. ครูสามารถช่วยกระตุ้นการพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นได้ โดยการช่วยให้เด็กได้ฝึกกับปัญหาความขัดแย้งเชิงจริยธรรมบ่อยๆ และฝึกให้เด็กได้วิเคราะห์ อภิปรายโต้แย้งกัน และตัดสินใจ โดยพิจารณาความเห็นรวมทั้งกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคมด้วย เรื่องที่นำมาใช้ในการอภิปรายอาจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หรือเป็นเรื่องที่ครูสมมุติขึ้นก็ได้ แต่สถานการณ์ควรมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียนและควรเป็นปัญหาที่สามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่ตรงกับพัฒนาการเชิงจริยธรรมที่เป็นอยู่ของผู้เรียน และอยู่ในระดับสูงกว่า การเสนอสถานการณ์ปัญหานั้น อาจใช้สื่อ เช่น ภาพ สไลด์ फिल्मสตริป หรือวีดิทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหาชัดเจนขึ้น หรือหากใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมุติประกอบก็ยิ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวละครและสถานการณ์นั้น ๆ ลึกซึ้ง นอกจากนั้นในการให้ผู้เรียนแสดงเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจและอภิปรายร่วมกันนั้น อาจนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และเทคนิคอภิปรายกลุ่มแบบต่างๆ เข้ามาช่วยให้การอภิปรายมีประสิทธิภาพขึ้น

4. วิธีที่ครูสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นได้อีกหนึ่งวิธีก็คือ การช่วยจัดบรรยากาศในห้องเรียนและในโรงเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการที่เด็กจะสามารถแสดงความคิดเห็น อภิปรายโต้แย้งเกี่ยวกับปัญหาขัดแย้งเชิงจริยธรรมกับเพื่อนๆ ได้อย่างเปิดเผย บรรยากาศในที่นี้หมายถึง บรรยากาศของเสรีในการพูด แสดงความคิดเห็น การได้รับการยอมรับ และความปลอดภัยจากการถูกกลั่นแกล้ง วิพากษ์วิจารณ์ และการกล่าวหาต่างๆ

Bandura ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคม ที่พัฒนาขึ้นโดยนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ชื่อ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) ซึ่งขณะนั้นประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา แบนดูรามองกระบวนการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายใน โดยไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออก (Acquisition) แบนดูรา เชื่อว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเกิดจากการสังเกตจากตัวแบบซึ่งจะสามารถถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออกได้พร้อมๆ กัน และตัวแบบนี้ทำหน้าที่ 3 ลักษณะด้วยกัน คือ อาจทำหน้าที่ส่งเสริมหรือยับยั้งการเกิดพฤติกรรมหรือช่วยให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่ โดยตัวแบบนี้อาจเป็นบุคคลจริงๆ (Live Model) หรือตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Model) ได้แก่ ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ การ์ตูน หรือหนังสือนวนิยาย เป็นต้น การเรียนรู้จากตัวแบบนี้ด้วยกระบวนการ 4 กระบวนการ คือ การกระบวนการตั้งใจ (Attention Processes) กระบวนการเก็บจำ (Retention Processes) กระบวนการกระทำ (Production Processes)

และกระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) ซึ่งการเรียนรู้ในแต่ละกระบวนการจะเป็นอย่างไร
 เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (Personal) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม (Environmental)
 และปัจจัยทางพฤติกรรม (Behavioral)

นอกจากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการสังเกตตัวแบบแล้ว แบนดูราได้เสนอแนวคิด
 สำคัญอีก 2 แนวคิด คือ แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์สามารถ
 ที่จะควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง เพื่อนำตัวเองไปสู่จุดหมายหรือผลที่
 ต้องการได้ และแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ซึ่งเชื่อว่าการรับรู้
 ความสามารถของตนเองนั้นมีผลต่อการกระทำของบุคคลที่รับรู้ตนเองมีความสามารถก็จะแสดง
 ความสามารถนั้นออกมา

วิธีการการสอนหรือพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมต่างๆ โดยใช้การสังเกตตัวแบบ
 นั้นควรดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและตั้งใจสังเกตตัวแบบ
2. การเสนอตัวแบบ ตัวแบบจะต้องมีลักษณะเด่นชัด ไม่สลับซับซ้อนจนเกินไป เป็นตัว
 แบบที่มีคุณค่ามีประโยชน์ สามารถดึงดูดจิตใจและทำให้ผู้สังเกตพึงพอใจ
3. การช่วยให้ผู้เรียนเก็บจำตัวแบบนั้น โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การจำเป็นรหัส หรือ
 โครงสร้างให้จำได้ง่าย การชักซ้อมลักษณะของตัวแบบในความคิดและการชักซ้อมด้วยการกระทำ
4. การจูงใจให้ผู้เรียนปฏิบัติโดยการช่วยให้ผู้เรียน เห็นคุณค่า หรือเห็นผลที่น่าพึงพอใจ
 ของการปฏิบัติ รวมทั้งการช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ความสามารถของตนและเรียนรู้วิธีการกำกับด้วย
 ตัวเอง
5. การลงมือหรือปฏิบัติโดยช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ สังเกตการณ์กระทำของตนเองให้
 ผู้เรียนได้ข้อมูลป้อนกลับ และให้ผู้เรียนได้เทียบเคียงการกระทำของตนกับภาพตัวแบบใน
 ความคิด⁹³

สรุปได้ว่า สังคมไทยให้ความสำคัญมากกว่าจริยธรรมด้านอื่นๆ คือ ความซื่อสัตย์สุจริต
 ความเมตตากรุณา ความมีวินัย ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายเพื่อ
 สนองความสนใจและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ สังคมมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง
 ค้นพบความสามารถ ความถนัด เห็นคุณค่าในการประกอบสัมมาชีพเป็นผู้มีระเบียบวินัย ศีลธรรม
 จริยธรรม รู้จักบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ การบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ
 และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและคุณลักษณะ

⁹³เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

ต้นฟิ่งประสงค์ของสถานศึกษาที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านความพร้อม ความต้องการและความเป็นไปได้ มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาลเมืองท่าข้าม

2.6.1 ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย

ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย เกิดจากการประมวลผลการวิจัย ที่เกี่ยวกับการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของคนไทย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อายุตั้งแต่ 6 ถึง 60 ปี จำนวนหลายสิบเรื่อง เป็นคนไทยที่ถูกศึกษารวมหลายพันคนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด การประมวลผลการวิจัยทางด้านนี้ได้ถูกนำเสนอเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2523 และต่อมาได้มีการประมวลผลการวิจัยเพิ่มเติม โดยเฉพาะทางด้านจริยธรรม

ทฤษฎีที่ปรากฏในรูปของต้นไม้อจริยธรรมนั้นได้นำเสนอเป็นครั้งแรกในหนังสือชื่อ “ครูกับการปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน” และต่อมาได้นำมาใช้และขยายความเพิ่มขึ้นอีก จึงทำให้ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมนี้มีความกว้างขวางและครอบคลุมทั้งทางด้านสาเหตุของพฤติกรรม และทางด้านพัฒนาการของจิตลักษณะแต่ละชนิด และการเรียนรู้พฤติกรรมด้วย ฉะนั้นทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทยจึงมีลักษณะเหมือนร่มใหญ่ ที่กางครอบคลุมทฤษฎีอื่นๆ อีกหลายทฤษฎี ซึ่งจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันทางวิชาการ และประยุกต์ให้เกิดประสิทธิผลที่สูงยิ่งขึ้นได้

ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมนี้ เกิดจากผลการวิจัยพฤติกรรมและจิตลักษณะของคนไทย เมื่อสร้างขึ้นแล้วทฤษฎีนี้ก็ได้อธิบายแนวทางการตั้งสมมติฐานการวิจัย เพื่อหาหลักฐานใหม่ๆ ลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความเฉลียวฉลาด ประสบการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทยนี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาทฤษฎีแรกของนักวิชาการไทย ที่สร้างขึ้นโดยการสรุปรวมผลการวิจัยในประเทศไทยในหลายสาขาเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะงานวิจัยของนักจิตวิทยาไทย นักสังคมศาสตร์ไทย และนักวิจัยการศึกษาไทย ทั้งที่เป็นอาจารย์และนิสิตนักศึกษาชั้นสูง

เนื้อหาของทฤษฎีทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมมีเนื้อความว่า ถ้าเปรียบพฤติกรรมต่างๆ ของคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผลมะม่วง การที่จะได้มะม่วงดก ผลใหญ่ หวาน อร่อยบนต้นนี้ ลำต้นและรากจะต้องสมบูรณ์ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ เปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้อจริยธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ นี้ คือ

1. ทศนคติ คุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนรวมและหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว

3. ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ได้ไกล และสามารถควบคุมคนให้คนอื่นได้ได้อย่างเหมาะสม

4. ความเชื่ออำนาจในคนว่าทำได้ดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษ

5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะทางจิตใจทั้ง 5 ประการนี้ถ้ามีมากในบุคคลใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นก็จะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้

ในเชิงพุทธศาสนา พฤติกรรมของคนดีและพฤติกรรมของคนเก่งคือ การเลี้ยงชีพชอบ การทำงานชอบ การกระทำชอบตนเอง ซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาคน จากคนดิบให้เป็นคนสุก เพื่อให้การดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมตามหลักพุทธศาสนา จึงอาจกล่าวได้ว่า ดอกไม้และผลไม้บนต้นไม้จริยธรรม ตรงกับมรรคสามในแปดทางพุทธศาสนา ที่ใช้ได้ในชีวิตของฆราวาส

ส่วนจิตลักษณะทั้งห้าประการที่ลำต้นของต้นไม้ ก็อาจจะมีส่วนใกล้เคียงกับหลักธรรมะข้อต่าง ๆ ในพุทธศาสนา เช่น การมีทัศนคติที่ดีต่อคุณธรรมต่าง ๆ ก็เกี่ยวข้องกับฉันทะ คือ ความพอใจในการละเว้นชั่วและทำความดีคือ สีล 5 และธรรม 5 การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นสูง อาจเปรียบได้กับสัมมาทิฐิ คือ มีหลักการชอบ กิจชอบ เห็นชอบ นั่นเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาจเปรียบได้กับวิริยะความเชื่ออำนาจในตน คือ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม แต่มีขอบเขตทางกาลเวลาแคบกว่าทางพุทธศาสนา เพราะความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในชีวิตปัจจุบันเท่านั้น แต่ก็อาจขยายหลักครอบคลุมเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้ด้วย ส่วนลักษณะมุ่งอนาคตและความสามารถควบคุมคนนั้นก็เกี่ยวข้องกับสติและการเอาชนะใจตนเอง

ส่วนจิตลักษณะอีกสามประการที่รากของต้นไม้จริยธรรมนั้น ก็สามารถจะนำมาใช้ประกอบกันเพื่อกำหนดคนเป็นสี่ประเภท ที่ตรงกับบัวสี่เหล่าในพุทธศาสนา ดังจะได้กล่าวต่อไป

จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ที่ได้มาจากการศึกษาวิจัยเชิงวิชาการทางจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์นั้น แม้จะเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของมนุษย์ในสภาพของฆราวาสในชีวิตปัจจุบันเท่านั้น แต่เมื่อได้เปรียบเทียบพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งและจิตลักษณะทั้ง 8 ประการ กับหลักทางพุทธศาสนาแม้ในบางครั้งจิตลักษณะบางด้าน จะมีความหมาย ที่แคบไม่ครอบคลุมหลักธรรมเต็มทั้งข้อก็ตาม แต่อาจกล่าวได้ว่าทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมก็ได้เป็นแหล่งที่ธรรมะหลายข้อหลายหมวด มาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในเชิงสาเหตุและผล โดยที่หลักธรรมะเหล่านี้แต่เดิมมักแสดงไว้เฉพาะเรื่อง แยกต่างหากจากกัน ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

เมื่อพิจารณาตามหลักพุทธศาสนาเปรียบเสมือนการนำธรรมะในหลายหมวดหมู่มาประยุกต์ใช้ในเชิงพฤติกรรม

นอกจากลักษณะทางจิต 5 ประการ ที่ลำดับของต้นไม้จริยธรรมแล้ว พฤติกรรมของคนดี และคนเก่ง จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ คือ

1. สติปัญญา คือ ความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุ เมื่อเป็นผู้นำก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมชั้นสูงได้
2. ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง เอาใจเขามาใส่ใจเรา การเข้าใจของมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา
3. มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึง การมีความกังวลเล็กน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์

เมื่อพิจารณาร่วมกันในบุคคลต่างๆ จะพบว่าสามารถจัดประเภทของคนตามปริมาณของจิตลักษณะทั้ง 3 ด้านนี้เป็น 4 ประเภทคนที่มีจิตลักษณะทั้ง 3 ด้านสูงทั้งหมด เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่เชิงเหตุผล เชิงจริยธรรมของเขาจะพัฒนาสูงขึ้นไปได้ คนที่มีจิตลักษณะดังกล่าว 3 ด้านสูงพร้อมกันในตัวคนเดียว จึงเปรียบเสมือนคนประเภทบัวเหนือน้ำในพุทธศาสนาหรือคน 4 เหล่า ส่วนผู้ที่มีจิตลักษณะพื้นฐาน 2 ด้านสูง แต่อีกด้านหนึ่งต่ำ หรือผู้ที่มีจิตลักษณะพื้นฐานหนึ่งด้านสูงอีกด้านต่ำ หรือต่ำทั้งหมดสามด้านในคนเดียวเปรียบเหมือนบัวเหล่าที่ 3, 2 และ 1 ซึ่งอยู่ใต้น้ำลึกลงไปในระดับต่างๆกัน คน 3 ประเภทหลังนี้ยังขาดความพร้อม ทางจิตใจบางด้านหรือทั้ง 3 ด้าน ซึ่งจะต้องได้รับการพัฒนาก่อน หลังจากนั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเหล่านี้จึงจะพัฒนาสูงขึ้นไปได้อีก

สามารถจำแนกคนเป็น 4 ประเภท เหมือนกับบัวสี่เหล่า

1. อุคฆติตัญญู ผู้สามารถจะตรัสรู้ตามได้ฉับพลัน
2. วิปจิตัญญู ผู้จะตรัสรู้ตามเมื่อได้รับคำแนะนำ
3. เขษะ ผู้ตั้งใจเพียรพยายามปฏิบัติตามโอกาสที่จะมีโอกาสตรัสรู้ได้
4. ปทปรมะ ผู้ยากที่จะสั่งสอน

โดยพบว่าคนที่ เป็นบัวเหนือน้ำเท่านั้น (มีจิตลักษณะพื้นฐาน 3 ด้านนี้ในปริมาณสูงเหมาะสมกับอายุ) เป็นที่ผู้ที่จะสามารถรับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมได้อย่างเหมาะสมกับอายุตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก

เมื่อพิจารณาลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานนี้ เปรียบเสมือนรากสำคัญของต้นไม้ ที่จะชอนไชอาหารมาเลี้ยงลำต้นซึ่งจะต้องมีความสมบูรณ์ ลักษณะพื้นฐานทางจิต 3 ประการนี้ เป็นสาเหตุสำคัญของการพัฒนาลักษณะทางจิต 5 ประการที่ลำดับ และพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง ซึ่ง

เป็นผลไม้บนต้น บุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานทางจิตทั้งสามประการนี้สูง เหมาะสมกับอายุเปรียบเสมือนคนที่เป็นบัวเหนือน้ำในพระพุทธศาสนา เหมาะสมที่จะรับการพัฒนาลักษณะทางจิตที่ล้ำต้น และพฤติกรรมที่เปรียบเสมือนผลไม้บนต้นต่อไป ส่วนผู้ที่มีลักษณะพื้นฐานทางจิตสูงเพียง 2 ประการ ประการเดียวหรือต่ำทั้งสามประการ จะเป็นคนประเภทบัวใต้น้ำ ไปจนถึงประเภทจมโคลนอยู่ก้นบึง

ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมนี้ เป็นความรู้ใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และได้มีการนำเสนอหลายครั้ง ซึ่งแสดงถึงการสร้างทฤษฎี การแผ่ขยายทฤษฎี การตรวจสอบข้อทำนายจากทฤษฎี และการนำทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคนไทยประเภทต่างๆ เป็นลำดับมา ถ้าการพัฒนาจริยธรรมเปรียบเสมือนการเดินทางไกล เช่น จากกรุงเทพฯ ไปแม่ฮ่องสอนทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมนี้จะเปรียบเสมือนแผนที่ทางหลวง โดยจะบอกว่า ถ้าต้องการพัฒนาคนไทยให้เป็นผู้มีการกระทำของคนดีและคนเก่ง จำเป็นที่จะต้องพัฒนาจิตใจที่สำคัญ 8 ประการ ที่ระบุไว้ที่ลำต้นและรากของต้นไม้อจริยธรรม ลักษณะทางจิตใจ 8 ประการนี้ได้มาจากการศึกษาเปรียบเทียบจิตใจของผู้ที่มีพฤติกรรมต่างกัน ทั้งๆที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน หรือคล้ายกัน ทั้งนี้เพื่อแสวงหาสาเหตุทางจิตใจของคนดีและคนเก่งนั่นเอง ฉะนั้นลักษณะทางจิตใจ 8 ประการ ในทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม จึงเป็นลักษณะทางจิตที่พิสูจน์ว่าเกี่ยวข้องและเป็นสาเหตุของการเกิด และการอนุรักษ์พฤติกรรมที่ดีงามของคนไทย

สรุปได้ว่า ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมนี้มี 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลไม้ ของต้นไม้อ ส่วนลำต้นและส่วนที่เป็นราก ในส่วนแรกคือ ดอกและผลไม้บนต้น แสดงถึงพฤติกรรมการทำงานชั่วและพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็ง เพื่อส่วนรวม ส่วนแรกนี้เป็นพฤติกรรมประเภทต่างๆที่รวมเข้าเป็นพฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมการทำงานอาชีพอย่างขยันขันแข็ง ผลที่ออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ ที่น่าปรารถนา มีสาเหตุอยู่ 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ สาเหตุทางจิตใจที่เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้อ อันประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน คือ 1. เหตุผลเชิงจริยธรรม 2. มุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง 3. ความเชื่ออำนาจในคน 4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5. ทศนคติ คุณธรรม และค่านิยม (ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ หรือสถานการณ์นั้นๆ) ถ้าต้องการที่จะเข้าใจ อธิบายทำนาย และพัฒนาพฤติกรรมชนิดใด จะต้องใช้จิตลักษณะบางด้าน หรือทั้ง 5 ด้านประกอบกันนี้ จึงจะได้ผลดีที่สุด ส่วนที่สามของต้นไม้อจริยธรรม คือ รากของต้นไม้อ ซึ่งเป็นจิตลักษณะกลุ่มที่สอง มี 3 ด้าน คือ 1. สติปัญญา 2. ประสบการณ์ทางสังคม 3. สุขภาพจิต จิตลักษณะทั้งสามนี้อาจใช้เป็นสาเหตุของการพัฒนาจิตลักษณะ 5 ประการที่ล้ำต้นของต้นไม้อก็ได้ กล่าวคือ บุคคลจะต้องมีลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้านในปริมาณที่สูงเหมาะสม กับอายุจึงจะเป็นผู้มีความพร้อม ที่จะพัฒนาจิตลักษณะ ทั้ง 5 ประการ ที่ล้ำต้นของต้นไม้อ โดยที่จิต

ลักษณะทั้ง 5 นี้ จะพัฒนาไปได้เองโดยอัตโนมัติ ถ้าบุคคลมีความพร้อมทางด้านจิตใจ 3 ด้านดังกล่าว และอยู่ในสภาพแวดล้อมทางบ้าน ทางโรงเรียน และทางสังคมที่เหมาะสม นอกจากนั้น บุคคลยังมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาจิตลักษณะบางประการใน 5 ด้านนี้โดยวิธีการอื่นๆ ด้วย ฉะนั้นจิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งนั่นเอง นอกจากนี้จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ ที่รากนี้ อาจเป็นสาเหตุร่วมกับจิตลักษณะ 5 ประการที่ลำดับ เพื่อใช้อธิบายทำนาย และพัฒนาพฤติกรรมดังกล่าวมาแล้ว

แต่เดิมนั้น ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ได้แสดงถึงสาเหตุทางจิตใจที่ลำดับเพียง 4 ประการ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลจะมีพฤติกรรมกระทำดีละเว้นชั่ว หรือที่เรียกว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรม แต่ต่อมาได้นำผลวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมทางด้านการงาน อาชีพ และพฤติกรรมการรักษาสุขภาพอนามัยมาประกอบด้วย จึงได้พฤติกรรมของคนเก่งเข้าเป็นดอกผลร่วมกับพฤติกรรมของคนดี และได้เพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นจิตลักษณะที่สำคัญ ของคนที่มีพฤติกรรมหลายชนิด ดังกล่าวข้างบนนี้ เข้าที่ลำดับของต้นไม้จริยธรรม รวมเป็น 5 ด้าน ทำให้ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของคนไทยนี้มีลักษณะที่กว้างขวาง ครอบคลุมพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของคนไทยทางด้านที่สำคัญได้ครบถ้วน

2.6.2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมอาจนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

1. ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมเปรียบเสมือนแผนที่ ส่วนนักปฏิบัติการพัฒนาสุขภาพของประชาชนเปรียบเสมือนผู้เดินทาง ทฤษฎีนี้จะสามารถกำหนดจิตลักษณะที่ต้องการจะพัฒนา ก่อน คือ ลักษณะ 3 ประการที่รากของต้นไม้จริยธรรม และกำหนดจิตลักษณะที่ขาดไปของบุคคลที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม คือลักษณะบางลักษณะใน 5 ด้านที่ลำดับของต้นไม้ ผู้ปฏิบัติอาจใช้จิตลักษณะ 8 ประการจากทฤษฎีเป็นกรอบในการแสวงหาว่า ควรจะพัฒนาจิตลักษณะใดในกลุ่มคนที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของตน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพตามต้องการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

2. การพัฒนาบุคคลเพื่อสุขภาพ อาจทำไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอื่นๆ ให้แก่คนกลุ่มเดียวกัน เช่น ทางด้านการทำงานอย่างขยันขันแข็ง และทางด้านการเป็นพลเมืองดีมีจริยธรรมสูง นั่นคือการพัฒนาคนให้เป็นคนดีและคนเก่งทางด้านต่างๆ จะมีแกนหลักอันเดียวกันตามที่ปรากฏในทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ฉะนั้น การพัฒนาบุคคล เช่น การพัฒนานิสิตนักศึกษาทางด้านพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรคเอดส์ การเสริมสร้าง คุณลักษณะการทำงานที่เหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาจริยธรรม จะมีแกนร่วมกันอยู่ถึง 75% ผู้ปฏิบัติการทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันพัฒนา เช่น จิตลักษณะ 3 ด้านที่กล่าวไปแล้ว คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ตลอดจนเหตุผลเชิงจริยธรรม สติปัญญาและสุขภาพจิต ส่วนทัศนคติคุณธรรม

ค่านิยม และประการณ์ทำงานทางสังคม ตลอดจนการฝึกพฤติกรรมนั้นเป็นส่วนที่เหลืออีก 25% ที่จะต้องกระทำแตกต่างกัน ไปตามจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่อง

3. การพัฒนาจิตลักษณะ และพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมอย่างไร ก่อนอื่นจะต้องเข้าใจว่าจิตลักษณะ 8 ประการและพฤติกรรมที่ต้องการนั้น ต้องมีการพัฒนาตั้งแต่แรกเกิด จนเป็นผู้ใหญ่ เป็นการพัฒนาตลอดชีวิต โดยทุกฝ่ายจะต้องปฏิบัติการเสริมกัน ทั้งที่บ้าน โรงเรียน สื่อมวลชนและหน่วยงาน ทางวิชาการได้กำหนดไว้ว่า ตอนที่บุคคลเป็นเด็กเล็กและเด็กโตให้พัฒนาพฤติกรรมให้มาก (80%) คือ ฝึกกระทำจนเกิดความเคยชินและความคล่องตัว และฝึกทางด้านจิตใจเพียง 20% เมื่อเป็นวัยรุ่นตอนกลาง จึงฝึกจิตลักษณะ 50 % และพฤติกรรม 50% ของการฝึกทั้งหมด ส่วนในผู้ใหญ่ควรฝึกพฤติกรรมเพียง 20% และฝึกหรือพัฒนาจิตใจ 80% ดังกล่าวไปแล้ว วิธีการฝึกขอกล่าวพอสังเขปในที่นี้คือ

ในครอบครัวควรอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบรักสนับสนุนมาก และแบบใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ ดูแลการชมโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และอ่านสิ่งตีพิมพ์ของเด็กอย่างเหมาะสมด้วย

ในโรงเรียนและสถานศึกษาอื่นๆ ควรมีโครงการพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมแบบเข้มข้น แลแบบสะสมตามธรรมชาติ โครงการพัฒนาแบบเข้มข้นในนักเรียนประถมศึกษา และในผู้ใหญ่ตอนต้น ก็ได้สร้างและทดลองใช้แล้ว เพื่อพัฒนาจิตลักษณะหลายประการในทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม

4. การวัดและการตรวจสอบก่อนพัฒนา และประเมินผลหลังการพัฒนา ก็ต้องใช้เครื่องมือวัดที่น่าเชื่อถือ และมีความเที่ยงตรงสูง นักจิตวิทยาและนักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ก็ได้สร้างเครื่องมือวัดจิตลักษณะต่างๆ ตามทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม และเครื่องมือวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านต่างๆ ไว้มาก พอที่ทางฝ่ายปฏิบัติจะนำไปใช้ได้ การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมให้แก่ประชาชนไทยนี้จะทำให้ผู้ปฏิบัติประสบความสำเร็จได้มากขึ้น^{๙๔}

สรุปได้ว่า ในหน่วยงาน ก็มีโครงการพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมของบุคคลในระดับปฏิบัติ เช่น ข้าราชการเข้าใหม่และลูกน้องในหน่วยงาน นอกจากนั้นก็มีโครงการพัฒนาหัวหน้าหรือผู้บริหารหน่วยงาน เพื่อการพัฒนาตนเอง และพัฒนาผู้อื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบด้วย

^{๙๔}ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมการวิจัยและการพัฒนาบุคคล, อ่างแล้ว,

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพร สอนสนาม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมของครู – อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูโดยส่วนรวมและจำแนกตามสภาพตำแหน่งมีพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรม โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่าผู้บริหารและครูผู้สอนพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านเพื่อพัฒนางานและด้านเพื่อพัฒนาสังคม ไม่แตกต่างกัน คะแนนเฉลี่ยของความซื่อสัตย์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของความซื่อสัตย์ของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ไม่แตกต่างกัน คะแนนเฉลี่ยของความซื่อสัตย์ของกลุ่มตัวอย่างที่บิดา มารดา มีการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน และคะแนนเฉลี่ยของความซื่อสัตย์ของกลุ่มตัวอย่างที่บิดา มารดา มีอาชีพต่างกันไม่แตกต่าง⁹⁵

บัญชา แก้วส่อง ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน” ผลการวิจัยพบว่า “การพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน และพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมือง และสังคมชนบทไม่แตกต่าง”⁹⁶

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก ได้ทำการวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของเยาวชนไทย” ผลการวิจัยพบว่า “นักเรียนในช่วงอายุ 13-15 ปี นักเรียนหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชาย ในช่วงอายุ 17-19 ปีนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีพัฒนาการทางจริยธรรมเท่าเทียมกัน ส่วนในช่วงอายุ 19-21 ปีนั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิง” ส่วนในด้านการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนนั้น มีงานวิจัยที่สอดคล้องกันด้านภูมิหลังทางสังคมที่ต่างกัน ทำให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ต่างกัน⁹⁷

⁹⁵สมพร สอนสนาม, “การศึกษาพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2543, 122 หน้า.

⁹⁶บัญชา แก้วส่อง, “การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน”, ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2522, 64 หน้า.

⁹⁷ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก, “จริยธรรมของเยาวชนไทย”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520), 89 หน้า.

พระมหาบุญเพียร ปุณฺณวิริโย ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะครอบครัวที่ดีตามหลักพุทธศาสนาได้แก่ ครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง แนวคิดสำคัญคือ การให้ความสำคัญแก่เด็กในฐานะที่เป็นสืบทอดอารยธรรมของมนุษย์ผู้ใหญ่ต้องอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในความกตัญญูแก่เวทีก การรู้จักหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น และการเข้าใจความแตกต่างของบุคคล และตระหนักรู้ถึงกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยของสรรพสิ่งโดยการขัดเกลาบุคคลต้องทำทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และสติปัญญา มีการกระทำที่ต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจนเติบโตใหญ่ ซึ่งในการขัดเกลา นั้น ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามามีส่วนสนับสนุน รวมทั้งการเปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวได้สำนึกตน เมื่อทำผิดพลาดไปด้วย⁹⁸

พระมหาเทวินทร์ คุรุฑแก้ว ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจริยศาสตร์ : ศึกษาเฉพาะพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถทีปนี” ผลการวิจัยพบว่า “พุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถทีปนี มีความเหมาะสมกับยุคสมัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมงคลคาถาทิ้งสิบเอ็ดบท สามสิบแปดมงคลในคัมภีร์มังคลัตถทีปนี และคุณธรรมหลัก ที่เป็นมรรคปฏิบัติทวนจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถทีปนี ซึ่งการทำความเข้าใจเหตุแห่งความเจริญทางพระพุทธศาสนานั้น เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาควรมีความรู้ ในเรื่องมงคลตามกระบวนการที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้”⁹⁹

ประโยชน์ สังกสินได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาตนตามแนวคำสอนในมงคลสูตร” ผลการวิจัยพบว่า “หมวดคำสอนในมงคลสูตรเป็นหมวดคำสอนที่แสดงถึงกระบวนการพัฒนาตนที่สมบูรณ์แบบที่สุด โดยคำสอนแต่ละข้อต่างแสดงถึง วิธีการของการพัฒนาตน มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก จากขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูงสุด จากระดับโลกิยะไปจนถึงระดับโลกุตระ และยังเป็นหมวดคำสอนที่รวมเอาสาระทั้งหมดของพระพุทธศาสนา มาไว้ในหมวดเดียวกันได้อย่างครบถ้วนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติตามหลักคำสอนในมงคลสูตรอย่าง

⁹⁸พระมหาบุญเพียร ปุณฺณวิริโย, “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), 2544, 101 หน้า.

⁹⁹พระมหาเทวินทร์ คุรุฑแก้ว, “การศึกษาพุทธจริยศาสตร์ศึกษาเฉพาะพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถทีปนี”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2543, 102 หน้า.

สมบูรณ์แล้ว ย่อมได้ชื่อว่าพัฒนาคนจนถึงขั้นสูงสุดแล้วอย่างแท้จริงการศึกษาวิธีการอธิบายหลักการธรรมในมงคลจะทำให้มีความเข้าใจ และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง”¹⁰⁰

ชนมน เทพสุด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามเนวมงคลสูตร: ศึกษาเฉพาะกรณีมงคลข้อที่ 1,2,3,4,5 และ 6” ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมด้านพัฒนาการจริยธรรมของเด็กตามเนวมงคลสูตรนั้นเป็นการเริ่มต้นจากตนเอง เพื่อให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยการไม่คบคนพาลเพื่อป้องกันไม่ได้รับเอาความเห็นผิดทั้งหลายมาสู่ตน การคบบัณฑิตเพื่อถ่ายทอดเอาอุปนิสัยความเห็นถูกและคุณธรรมทั้งหลายมาสู่ตน การบูชาเพื่อประดับประดา และรักษาคุณธรรมรักษาความเห็นทั้งหลายที่ถูกต้องทั้งหลายไว้ เพราะบุคคลที่ควรบูชานั้นจะเป็นต้นแบบ และเป็นตัวอย่างให้ประพฤติปฏิบัติตาม เป็นการสร้างพื้นฐานทางความคิดของตนเองให้ถูกต้องเป็นอันดับแรก เพราะถ้าบุคคลมีความเห็นผิดทางตั้งแต่ต้นเสียแล้ว การพัฒนาใดๆ ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้เลยเมื่อคนสามารถพัฒนา ให้มีความเห็นที่ถูกต้องแล้ว จึงควรสร้างปัจจัยสนับสนุนให้สามารถฝึกฝนตนเองอย่างเต็มที่ โดยจากการศึกษาวิจัยพบว่าปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาการทางจริยธรรมมี 3 ประการ คือ การอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม อันหมายถึง การมีสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งในด้านสถานที่ตั้ง ความสมบูรณ์ของอาหาร บุคคลรอบข้างที่เป็นบัณฑิตและเป็นแหล่งธรรมะ หรือศีลปะวิทยาการทั้งหลาย เป็นการรู้จักเลือกอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง การมีบุญวาสนามาก่อน อันหมายถึง การที่บุคคลได้สร้างเหตุและปัจจัย โดยการสั่งสมคุณธรรม ความดีทั้งหลายไว้จนกลายเป็นบุญวาสนา ซึ่งจะมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของชีวิต และการตั้งตนชอบ หมายถึง การที่บุคคลรู้จักวางเป้าหมายชีวิตทั้งทางโลกและทางธรรม ให้มุ่งไปในแนวทางที่ถูกต้อง การเป็นคนดีมีคุณธรรมไปพร้อมๆ กับความสามารถของแต่ละคนตามศักยภาพที่จะพึงมีพียงเป็นนั้น เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคนที่ต้องการ¹⁰¹

อุบลรัตน์ โทธิโกสม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย” ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล และความซื่อสัตย์

¹⁰⁰ ประโยชน์ สังกสิน, “การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการของการพัฒนาคนตามแนวคำสอนในมงคลสูตร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2545, 116 หน้า.

¹⁰¹ ชนมน เทพสุด, “การศึกษาเชิงวิเคราะห์พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามเนวมงคลสูตร: ศึกษาเฉพาะกรณีมงคลข้อที่ 1,2,3,4,5 และ 6”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2549, 139 หน้า.

จะมีความสัมพันธ์ทางบวก มีค่าสหสัมพันธ์เป็น .7976 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและความซื่อสัตย์ จะมีความสัมพันธ์ทางบวกมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .5772 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะมีความสัมพันธ์ทางบวกมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .3202 เด็กที่มีเพศต่างกัน มีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จะมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน เด็กที่มีระดับของการศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน จะมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน และเด็กที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน¹⁰²

สรุปได้ว่า จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิง เพื่อให้สอดคล้องกันนั้น ล้วนเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของบุคคลในสังคม เพื่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคม และเป็นกระบวนการของการศึกษา และถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นถัดไป เพื่อสร้างสรรค์ความผาสุก สงบสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าของสังคมต่อไป

2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

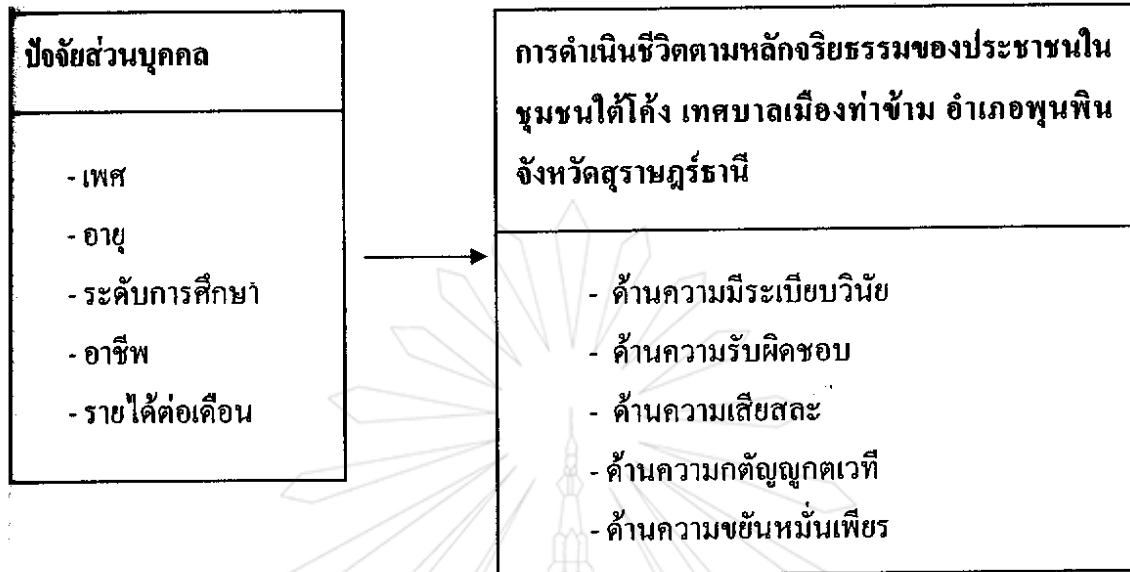
จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ในสาขาสังคมวิทยา ซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมจริยธรรม ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของพระเมธีธรรมากรณ์ (ประยูร รมมจิตโต) จริยธรรม¹⁰³ และนำเอาแนวความคิดของนักวิชาการหลายท่านแล้วนำมาปรับประยุกต์ให้เข้ากับบริบทของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 5 ด้าน คือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความกตัญญูต่อบุคคลที่ ด้านความขยันหมั่นเพียร ดังนี้

¹⁰² อุบลรัตน์ โปธิโกสม, “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย”, ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2533, 124 หน้า.

¹⁰³ พระเมธีธรรมากรณ์ (ประยูร รมมจิตโต), จริยธรรม, อ่างแล้ว, หน้า 45.

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิ ที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้งเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,491 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรทาโร ยามานะ (Taro Yamane)²

¹ ธานี นทร์ ศิลป์จารุ การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี. อินเตอร์ พรินท์, 2548), หน้า 18.

² พิชิต ฤทธิจรรยา, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : แฮ็ส ออฟ เคอร์มีสท์, 2547), หน้า 117.

โดยกำหนดให้มีค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับให้เกิดได้ ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง 315 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำบัญชีรายชื่อเลขที่ของประชากร จากนั้นทำการเขียนหมายเลขตามบัญชีประชากรที่เป็นประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 315 คน ลงในแผ่นกระดาษ แล้วทำการคลุกเคล้าให้แผ่นกระดาษกระจายปะปนทั่วกัน อย่างสม่ำเสมอในภาชนะที่เตรียมไว้ จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก ตามหมายเลขของบุคคลที่เป็นประชากรทั้งหมด จนได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ แล้วบันทึกหมายเลขและรายชื่อของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เหล่านั้นไว้ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามจากเนื้อหาทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดผังการสร้างตามเนื้อหา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมตรงตามสิ่งที่ต้องการวัด มาเป็นแนวพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดแบ่งได้เป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้/เดือน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความกตัญญูกตเวทิตะ และด้านความขยันหมั่นเพียร จำนวนทั้งหมด 25 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใน 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบกำหนดตัวเลขแทนคุณลักษณะ ให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นต่อข้อความนั้นๆใน

ระดับใด โดยกำหนดระดับคะแนนตามระดับความคิดเห็นด้วยในระดับใดระดับหนึ่ง แบ่งเป็น 5 ระดับ³ คือ

มากที่สุด	มีค่าคะแนน	5	คะแนน
มาก	มีค่าคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าคะแนน	3	คะแนน
น้อย	มีค่าคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นคำถามแบบปลายเปิด(Open-ended Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม(Questionnaires) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.4.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีรวมทั้งเอกสาร บทความ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัยโดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็น 2 รูปแบบ คือ คำถามปลายปิด(Close-ended Question) และคำถามปลายเปิด(Open-ended Question) ประกอบกัน ซึ่งเป็นการดัดแปลงเครื่องมือจากแบบสอบถามที่ได้เคยผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง(Validity) และความเชื่อมั่น(Reliability) แบบสอบถามมีจำนวน 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้/เดือน จำนวน 5 คำถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่อง การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความกตัญญูคุณงามความดี และด้านความ

³สำเร็จ จันทร์สุวรรณ และสุวรรณ บัวทาน, สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547), หน้า 140.

ขัณฑ์นเพียร รวมทั้งหมด 25 ข้อในแต่ละข้อคำถามมี 5 ตัวเลือก คือ ระดับการประยุกต์ใช้มากที่สุด ระดับการประยุกต์ใช้มาก ระดับการประยุกต์ใช้ปานกลาง ระดับการประยุกต์ใช้น้อย และระดับการประยุกต์ใช้น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นคำถามแบบปลายเปิด(Open-ended)ให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.4.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ นางพรชนก ตูบันเทิง นางสาวกาญจน์ภา ศรีเชื้อ และนายไกรพล สาธารณะ พิจารณาตรวจสอบเนื้อหาความชัดเจนของแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อทำการแก้ไขให้ดีขึ้นในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence :IOC)⁴ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือวัด โดยคิดค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม 25 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 จำนวน 24 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.66 จำนวน 1 ข้อ รวมได้ค่า IOC เท่ากับ 0.9864

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)⁵ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.893

3.4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ได้ทดลองใช้และปรึกษาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ต่อไป

⁴พิชิต ฤทธิ์จรูญ, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, อ่างแก้ว, หน้า 242.

⁵เรื่องเดียวกัน, หน้า 248.

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,491 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน โดยมีขั้นตอนในการ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.5.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานีถึง ประธานชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อขออนุญาตเข้าไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และชี้แจงวัตถุประสงค์รวมถึงขอความร่วมมือ อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ทำการติดต่อชุมชนของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 315 คน เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล รวมถึงกำหนดวัน เวลา สถานที่ รวมถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยที่สะดวกและ เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปเก็บรวบรวม ข้อมูลกับประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างเดือน มีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2555

3.5.4 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยและผู้ช่วยได้ทำการแจกแบบสอบถามกับประชาชนที่ อาศัยในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ได้บันทึกหมายเลข และรายชื่อของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 315 ชุด คิดเป็นคิด เป็นร้อยละ 100 % นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และ ประมวลผล ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของ ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามลำดับดังนี้

3.6.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้/เดือน นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และการหาค่า ร้อยละ(Percentages)

3.6.2 ข้อมูลของแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าของคะแนนค่าเฉลี่ยความคิดเห็น (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแปลผลตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าใน 5 ระดับ⁶ และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามช่วงของค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	เท่ากับ	มีความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	เท่ากับ	มีความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	เท่ากับ	มีความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	เท่ากับ	มีความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	เท่ากับ	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติใช้ Z-test และ F-test รวมถึงการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้ Scheffe method ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างเพื่อพิจารณาความแตกต่างกันระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

3.6.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของคอมพิวเตอร์ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายข้อมูลทั่วไป

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่การทดสอบค่าที (Z-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé method)

⁶สำนึก จันทร์สุวรรณ และสุวรรณ บัวทาน, สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์, อ่างแก้ว, หน้า 140.

3.7.3 สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หาค่าร้อยละ จากสูตร⁷ ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่า ร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลหาคะแนนค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร⁸ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fX$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

f แทน ความถี่

X แทน คะแนน

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร⁹

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

$\sum f(X - \bar{X})^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลแต่ละตัว

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ดังนี้

⁷ ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, อ่างแก้ว, หน้า 152.

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 154.

⁹ สว่างศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549),

4. การวิเคราะห์โดยหาค่า Z-test จากสูตร¹⁰ ดังนี้

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างใน กลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่ 2

5. การวิเคราะห์โดยหาค่า F-test จากสูตร¹¹ ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน	ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) จากสูตร¹² ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

α หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n หมายถึง จำนวนข้อคำถาม

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุง

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 84.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

¹² พิชิต ฤทธิงกูญ, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, อ่างแก้ว, 242.

S_i^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

S^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

7. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) จากสูตร¹³ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนสำหรับการพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

¹³ เรื่องเดียวกัน.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้งเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีผู้วิจัยนำเสนอผลออกเป็นหมวดหมู่และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติ ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
s.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
Z value	แทน	Z distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F value	แทน	F distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
P- value	แทน	ค่าระดับความมีนัยสำคัญของข้อมูล sig
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	140	44.40
หญิง	175	55.60
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 และเป็นเพศชาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	91	28.90
30-45 ปี	73	23.20
46 ปีขึ้นไป	151	47.90
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 และมีอายุ 30-45 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	39.68
5,000 - 10,000 บาท	95	30.16
10,001 บาทขึ้นไป	95	30.16
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 เท่ากัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของ
ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยรวม

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	3.31	0.46	ปานกลาง
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.32	0.37	ปานกลาง
3. ด้านความเสียสละ	3.42	0.34	ปานกลาง
4. ด้านความกตัญญูคุณเวที	3.31	0.36	ปานกลาง
5. ด้านความขยันหมั่นเพียร	2.87	0.28	ปานกลาง
รวม	3.25	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ใน
ระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความ
เสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียร มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย .

ด้านความมีระเบียบวินัย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกันในชุมชน	3.61	0.54	มาก
2. ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย กฎกติการะเบียบที่สังคมวางไว้	3.40	0.66	ปานกลาง
3. ตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคม	3.29	0.63	ปานกลาง
4. มีการเคารพในสิทธิโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด	2.89	0.59	ปานกลาง
5. มีการประพฤติดี มีมารยาทงาม ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่สังคม	3.39	0.77	ปานกลาง
รวม	3.31	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกันในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย กฎกติการะเบียบที่สังคมวางไว้ และมีการเคารพในสิทธิโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน	3.79	0.42	มาก
2. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม	3.26	0.56	ปานกลาง
3. มีความเชื่อมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติ	3.00	0.51	ปานกลาง
4. มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และมีความละเอียดรอบคอบ	3.53	0.59	มาก
5. รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี โดยไม่ละเมิดสิทธิ			
6. และหน้าที่ของผู้อื่น	3.05	0.68	ปานกลาง
รวม	3.32	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และมีความละเอียดรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ

ด้านความเสียสละ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีความเสียสละต่อส่วนรวมและยึดมั่นผลประโยชน์ของประเทศไทย	3.54	0.57	มาก
2. มีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอ	3.64	0.48	มาก
3. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละต่อผู้อื่น	3.62	0.49	มาก
4. เมื่อเห็นผู้อื่นเป็นทุกข์หรือได้รับความลำบากจะช่วยเสมอ	3.48	0.54	ปานกลาง
5. มีการช่วยเหลือเกื้อกูล อุคหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	2.85	0.58	ปานกลาง
รวม	3.42	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสียสละโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมีความเสียสละต่อส่วนรวมและยึดมั่นผลประโยชน์ของประเทศไทย และมีการช่วยเหลือเกื้อกูล อุคหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูกตเวที

ด้านความกตัญญูกตเวที	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการเลี้ยงดูพ่อแม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของลูกๆ ทุกคน	3.89	0.45	มาก
2. รู้คุณของผู้อื่น หรือสิ่งอื่นที่กระทำประโยชน์แล้วแก้ตนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม	3.27	0.55	ปานกลาง
3. ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริต	3.13	0.47	มาก
4. ตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง	2.87	0.56	ปานกลาง
5. รู้จักประกาศและตอบแทนพระคุณของผู้ที่มีอุปการคุณแก้ตน	3.40	0.65	ปานกลาง
รวม	3.31	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูกตเวที โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการเลี้ยงดูพ่อแม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของลูกๆ ทุกคนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ รู้จักประกาศและตอบแทนพระคุณของผู้ที่มีอุปการคุณแก้ตน และตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร

ด้านความขยันหมั่นเพียร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ทำงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลย	3.34	0.53	ปานกลาง
2. มีความบากบั่น กล้าแข็ง และมีความพยายามจนกว่างานจะสำเร็จ	3.07	0.40	ปานกลาง
3. มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพสุจริตด้วยความตั้งใจจริง	2.77	0.50	ปานกลาง
4. มีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม	2.45	0.58	น้อย
5. มีความพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี	2.76	0.48	ปานกลาง
รวม	2.87	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูตเวที โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ทำงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือมีความบากบั่น กล้าแข็ง และมีความพยายามจนกว่างานจะสำเร็จ และมีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามเพศ

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	3.46	0.34	ปานกลาง	3.19	0.51	ปานกลาง
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.35	0.31	ปานกลาง	3.30	0.41	ปานกลาง
3. ด้านความเสียสละ	3.39	0.34	ปานกลาง	3.45	0.33	ปานกลาง
4. ด้านความกตัญญูกตเวที	3.32	0.33	ปานกลาง	3.27	0.39	ปานกลาง
5. ด้านความขยันหมั่นเพียร	2.88	0.32	ปานกลาง	2.87	0.25	ปานกลาง
รวม	3.28	0.26	ปานกลาง	3.22	0.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้านเพศชาย และเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชาย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

เพศหญิง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตั้งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของกองทัพบก มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุน

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ทั้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามอายุ

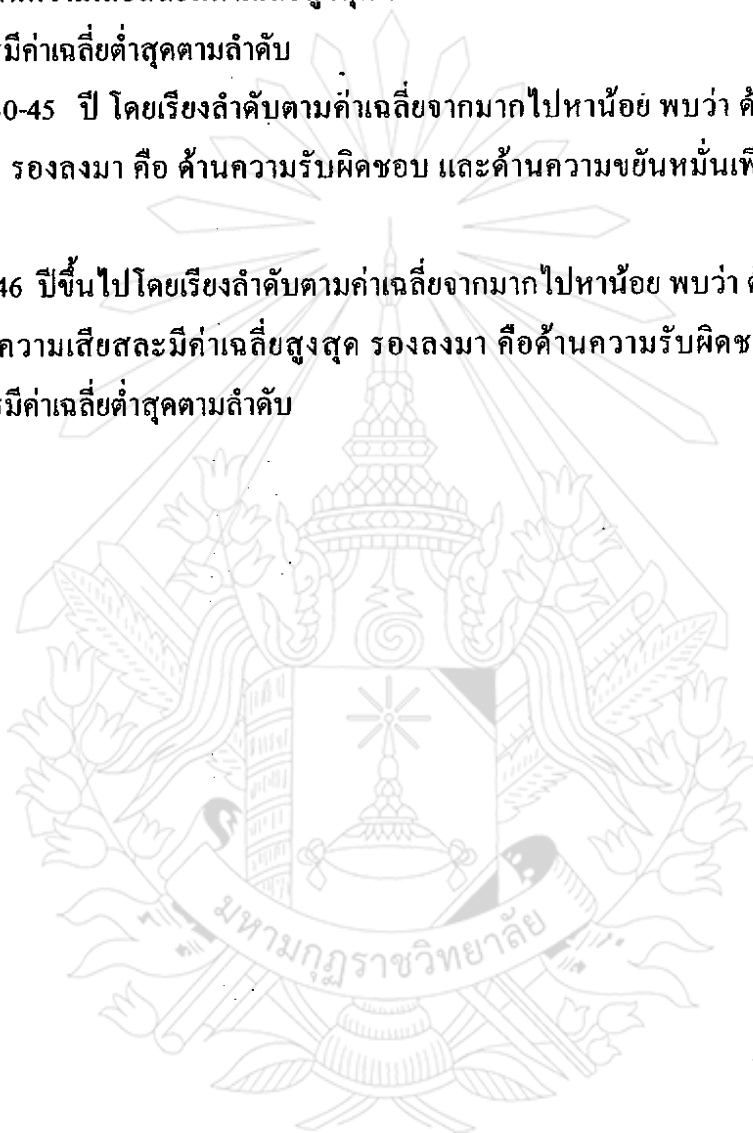
การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	อายุ								
	ต่ำกว่า 30 ปี			30-45 ปี			46 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	3.09	0.55	ปานกลาง	3.28	0.39	ปานกลาง	3.46	0.37	ปานกลาง
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.29	0.32	ปานกลาง	3.29	0.30	ปานกลาง	3.36	0.42	ปานกลาง
3. ด้านความเสียสละ	3.45	0.33	ปานกลาง	3.31	0.37	ปานกลาง	3.46	0.32	ปานกลาง
4. ด้านความกตัญญูทดแทน	3.19	0.33	ปานกลาง	3.23	0.37	ปานกลาง	3.41	0.36	ปานกลาง
5. ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	2.82	0.21	ปานกลาง	2.81	0.24	ปานกลาง	2.94	0.32	ปานกลาง
รวม	3.17	0.25	ปานกลาง	3.18	0.25	ปานกลาง	3.33	0.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

อายุ 30-45 ปี โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

อายุ 46 ปีขึ้นไป โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ทั้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	ระดับการศึกษา									
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา			ปริญญาตรีขึ้นไป			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล	
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	3.44	0.27	ปานกลาง	3.16	0.52	ปานกลาง	3.62	0.19	มาก	
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.40	0.31	ปานกลาง	3.26	0.41	ปานกลาง	3.42	0.22	ปานกลาง	
3. ด้านความเสียสละ	3.41	0.34	ปานกลาง	3.38	0.35	ปานกลาง	3.57	0.26	มาก	
4. ด้านความกตัญญูแก่คนที่	3.32	0.29	ปานกลาง	3.23	0.39	ปานกลาง	3.53	0.27	มาก	
5. ด้านความขยันหมั่นเพียร	2.92	0.34	ปานกลาง	2.81	0.26	ปานกลาง	3.03	0.16	ปานกลาง	
รวม	3.30	0.25	ปานกลาง	3.17	0.29	ปานกลาง	3.29	0.43	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้านระดับ การศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษาโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความเสียสละ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษาโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความ เสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดตามลำดับ

ปริญญาตรีขึ้นไปโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความมีระเบียบ วินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนที่ได้ตั้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

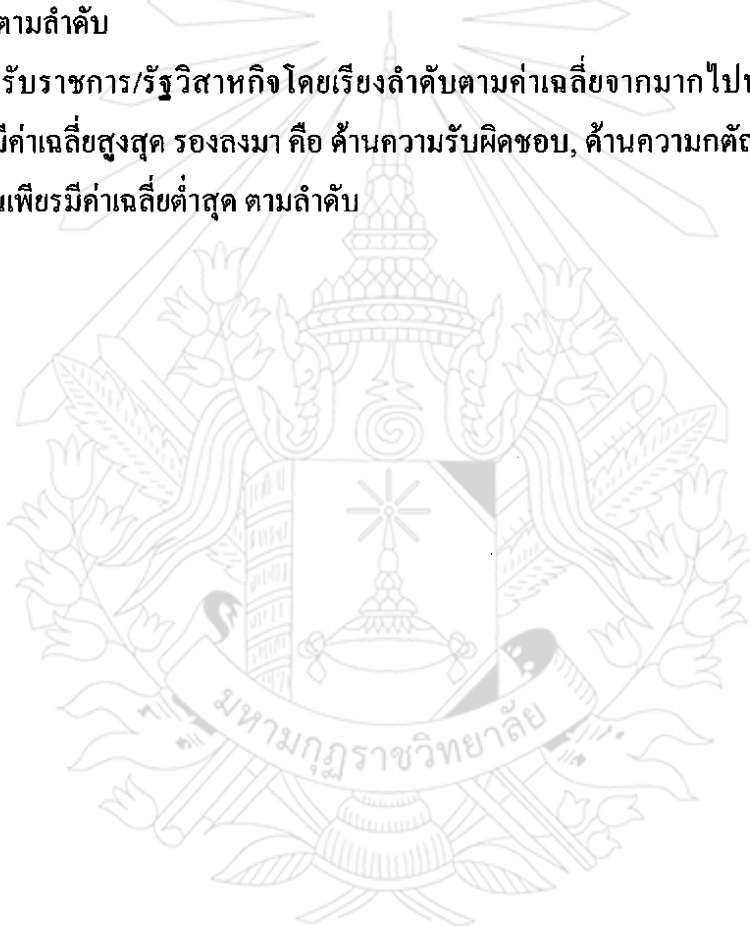
การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	อาชีพ										
	เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป		ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว			รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ					
	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล	S.D	แปลผล
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	3.44	0.28	ปานกลาง	3.29	0.43	ปานกลาง	3.26	0.54	ปานกลาง		
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.41	0.33	ปานกลาง	3.19	0.46	ปานกลาง	3.38	0.26	ปานกลาง		
3. ด้านความเสียสละ	3.42	0.36	ปานกลาง	3.25	0.33	ปานกลาง	3.56	0.26	มาก		
4. ด้านความกตัญญูกตเวที	3.35	0.31	ปานกลาง	3.18	0.38	ปานกลาง	3.38	0.35	ปานกลาง		
5. ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	2.94	0.36	ปานกลาง	2.80	0.28	ปานกลาง	2.90	0.23	ปานกลาง		
รวม	3.31	0.26	ปานกลาง	3.14	0.30	ปานกลาง	3.30	0.25	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้านอาชีพ เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความมี ระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และ ด้านความขยันหมั่นเพียรมี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้าน ความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ, ด้านความกตัญญูกตเวที และด้าน ความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ตั้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

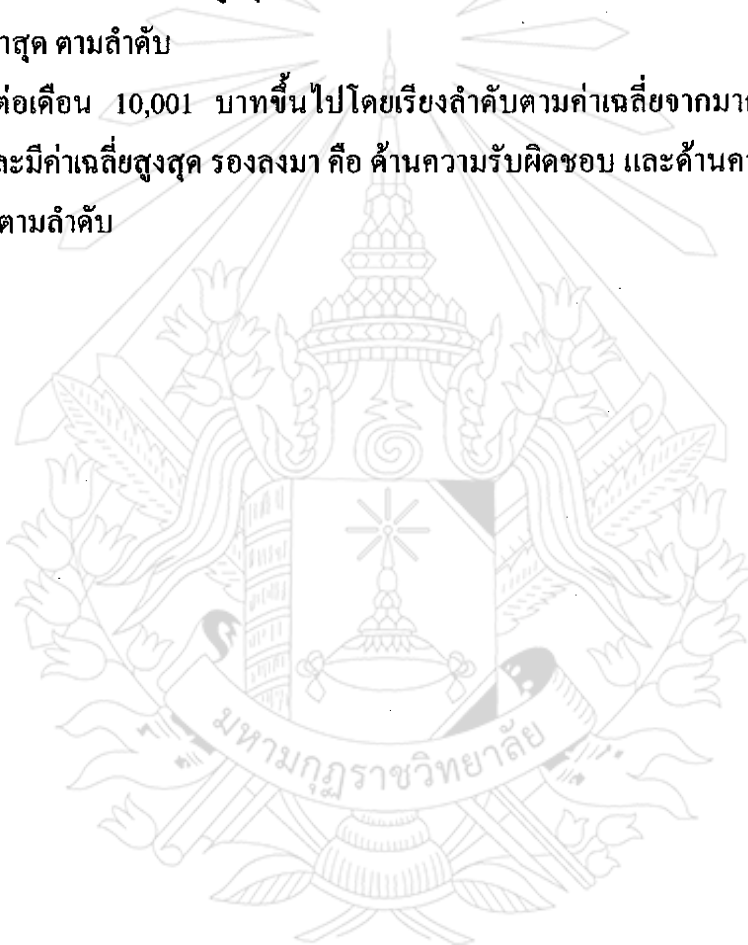
การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	รายได้ต่อเดือน											
	ต่ำกว่า 5,000 บาท			5,000 - 10,000 บาท			10,001 บาทขึ้นไป					
	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล	\bar{X}	S.D	แปลผล			
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	3.14	0.45	ปานกลาง	3.63	0.18	มาก	3.21	0.51	ปานกลาง			
2. ด้านความรับผิดชอบ	3.10	0.38	ปานกลาง	3.55	0.23	ปานกลาง	3.39	0.29	ปานกลาง			
3. ด้านความเสียสละ	3.23	0.34	ปานกลาง	3.60	0.23	มาก	3.49	0.30	ปานกลาง			
4. ด้านความกตัญญูกตเวที	3.10	0.30	ปานกลาง	3.59	0.28	มาก	3.29	0.33	ปานกลาง			
5. ด้านความขยันหมั่นเพียร	2.75	0.23	ปานกลาง	2.98	0.23	ปานกลาง	2.93	0.33	ปานกลาง			
รวม	3.06	0.26	ปานกลาง	3.47	0.15	ปานกลาง	3.26	0.24	ปานกลาง			

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพนมพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้านรายได้ ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท, 5,000 - 10,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	140	3.28	0.26	ปานกลาง
หญิง	175	3.22	0.30	ปานกลาง
รวม	315	3.25	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	Z	P - value
ชาย	140	3.28	0.26	1.874	0.062
หญิง	175	3.22	0.30		

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	140	3.46	0.34	ปานกลาง
หญิง	175	3.19	0.51	ปานกลาง
รวม	315	3.32	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	Z	P - value
ชาย	164	3.46	0.34	5.431***	0.000
หญิง	198	3.19	0.51		

*** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	140	3.35	0.31	ปานกลาง
หญิง	175	3.30	0.41	ปานกลาง
รวม	315	3.32	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	Z	P- value
ชาย	140	3.35	0.31	1.287	0.199
หญิง	175	3.30	0.41		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง

ส่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	140	3.39	0.34	ปานกลาง
หญิง	175	3.45	0.33	ปานกลาง
รวม	315	3.42	0.33	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสียสละเพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	Z	P- value
ชาย	140	3.39	0.34	-1.636	0.103
หญิง	175	3.45	0.33		

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสียสละ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	140	3.32	0.33	ปานกลาง
หญิง	175	3.29	0.39	ปานกลาง
รวม	315	3.30	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูกตเวที เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูกตเวที ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	Z	P- value
ชาย	140	3.32	0.33	0.654	0.514
หญิง	175	3.29	0.39		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูกตเวที ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	140	3.88	0.32	ปานกลาง
หญิง	175	2.87	0.25	ปานกลาง
รวม	315	3.37	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	Z	P- value
ชาย	140	3.88	0.32	0.493	0.623
หญิง	175	2.87	0.25		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	91	3.17	0.25	ปานกลาง
30-45 ปี	73	3.18	0.25	ปานกลาง
46 ปีขึ้นไป	151	3.33	0.29	ปานกลาง
รวม	315	3.25	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.29 ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้านอายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.827	2	0.914	11.914***	0.000
ภายในกลุ่ม	23.811	312	0.076		
รวม	25.638	314			

*** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปีขึ้นไป
		3.17	3.18	3.33
ต่ำกว่า 30 ปี	3.17	-	0.01	-0.16*
30-45 ปี	3.18		-	-0.14*
46 ปีขึ้นไป	3.33			-

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่ม อายุ 30-45 ปี

กลุ่มอายุ 30-45 ปีมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี

ส่วนคู่อื่น ไม่พบความแตกต่าง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหอสมุด บมร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	91	3.09	0.55	ปานกลาง
30-45 ปี	73	3.28	0.39	ปานกลาง
46 ปีขึ้นไป	151	3.46	0.37	ปานกลาง
รวม	315	3.31	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.32 ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	8.032	2	4.016	20.856***	0.000
ภายในกลุ่ม	60.06	312	0.193		
รวม	68.107	314			

*** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

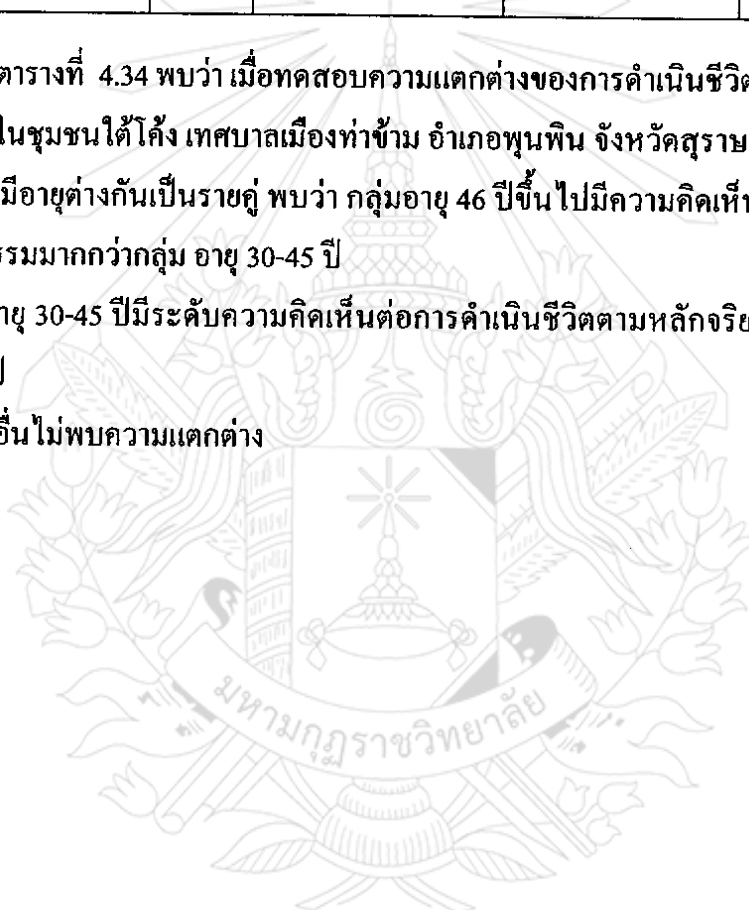
ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอายุต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปีขึ้นไป
		3.09	3.28	3.46
ต่ำกว่า 30 ปี	3.09	-	0.19*	-0.37*
30-45 ปี	3.28		-	-0.18*
46 ปีขึ้นไป	3.46			-

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่ม อายุ 30-45 ปี

กลุ่มอายุ 30-45 ปีมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	91	3.29	0.32	ปานกลาง
30-45 ปี	73	3.29	0.30	ปานกลาง
46 ปีขึ้นไป	151	3.36	0.42	ปานกลาง
รวม	315	3.32	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.35 ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ อายุต่ำกว่า
30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของ
ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านความรับผิดชอบ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	0.417	2	0.204	1.501	0.225
ภายในกลุ่ม	43.315	312	0.139		
รวม	43.731	314			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความ
รับผิดชอบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสี่ยสละ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	91	3.45	0.33	ปานกลาง
30-45 ปี	73	3.31	0.37	ปานกลาง
46 ปีขึ้นไป	151	3.46	0.32	ปานกลาง
รวม	315	3.42	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.37 ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสี่ยสละ อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสี่ยสละ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.138	2	0.569	4.963**	0.008
ภายในกลุ่ม	35.758	312	0.115		
รวม	36.896	314			

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสี่ยสละ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ที่อื่น ไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสี่ยสละ ที่มีอายุต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปีขึ้นไป
		3.45	3.31	3.46
ต่ำกว่า 30 ปี	3.45	-	-0.13*	-0.01
30-45 ปี	3.31		-	-0.14*
46 ปีขึ้นไป	3.46			-

จากตารางที่ 4.39 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสี่ยสละของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี

กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุอายุ30-45 ปี

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหอสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	91	3.19	0.33	ปานกลาง
30-45 ปี	73	3.23	0.37	ปานกลาง
46 ปีขึ้นไป	151	3.41	0.36	ปานกลาง
รวม	315	3.31	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูต่อเวที อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	3.305	2	1.652	13.029***	0.000
ภายในกลุ่ม	39.571	312	0.127		
รวม	42.875	314			

*** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูต่อเวที แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

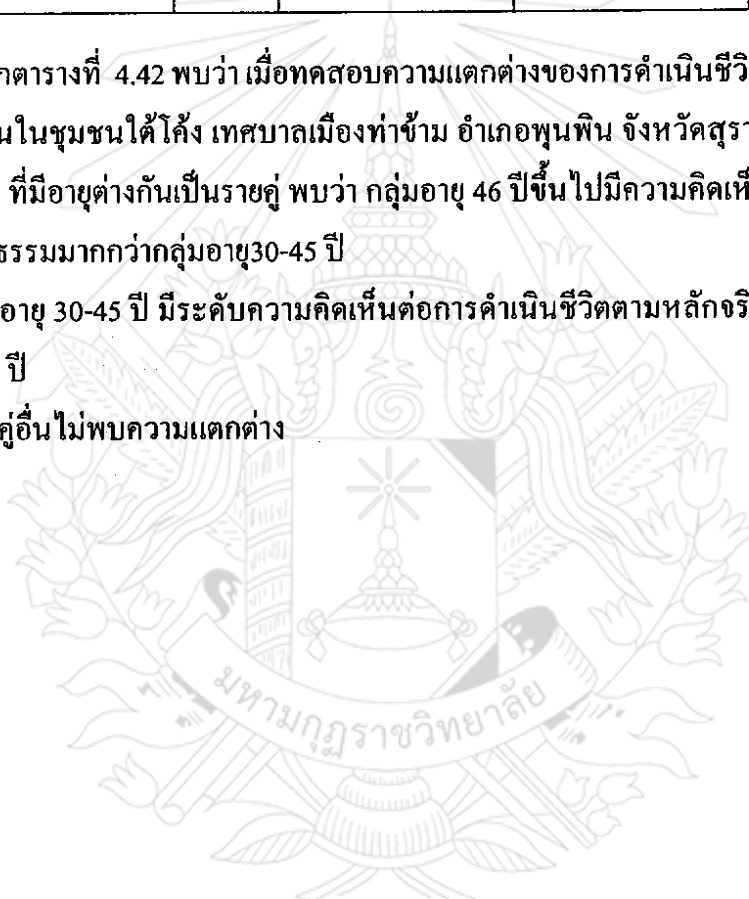
ตารางที่ 4.42 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูตเวที ที่มีอายุต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปีขึ้นไป
		3.19	3.23	3.41
ต่ำกว่า 30 ปี	3.19	-	-0.04*	-0.22*
30-45 ปี	3.23		-	-0.17*
46 ปีขึ้นไป	3.41			-

จากตารางที่ 4.42 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความ
กตัญญูตเวที ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิต
ตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุ 30-45 ปี

กลุ่มอายุ 30-45 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่ม
อายุต่ำกว่า 30 ปี

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 ปี	91	2.82	0.21	ปานกลาง
30-45 ปี	73	2.81	0.24	ปานกลาง
46 ปีขึ้นไป	151	2.94	0.32	ปานกลาง
รวม	315	2.87	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.183	2	0.591	7.370**	0.001
ภายในกลุ่ม	25.033	312	0.080		
รวม	26.216	314			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปีขึ้นไป
		2.82	2.81	2.94
ต่ำกว่า 30 ปี	2.82	-	-0.01	-0.11*
30-45 ปี	2.81		-	-0.12*
46 ปีขึ้นไป	2.94			-

จากตารางที่ 4.45 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี

กลุ่มอายุ ต่ำกว่า 30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอายุ 30-45 ปี

ส่วนคู่อื่น ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	85	3.30	0.25	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	178	3.17	0.29	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	52	3.43	0.16	ปานกลาง
รวม	315	3.25	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้านระดับการศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	3.199	2	1.599	22.234***	0.000
ภายในกลุ่ม	22.439	312	0.072		
รวม	25.638	314			

*** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ อาชีวศึกษา	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.30	3.17	3.43
ประถมศึกษา	3.30	-	0.13*	-0.13*
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.17	-	-	-0.26
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.43	-	-	-

จากตารางที่ 4.48 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
โดยรวมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มี
ระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษามีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	85	3.44	0.27	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	178	3.16	0.52	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	52	3.62	0.19	มาก
รวม	315	3.31	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ระดับการศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	10.772	2	5.386	29.310***	0.000
ภายในกลุ่ม	57.335	312	0.184		
รวม	68.107	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.44	3.16	3.62
ประถมศึกษา	3.44	-	0.28*	-0.17
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.16	-	-	-0.46*
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.62	-	-	-

จากตารางที่ 4.51 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษามีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	85	3.40	0.31	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	178	3.26	0.41	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	52	3.42	0.22	ปานกลาง
รวม	315	3.32	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบต่อระดับการศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.785	2	0.892	6.638**	0.002
ภายในกลุ่ม	41.947	312	0.134		
รวม	43.731	314			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศึกษานิเทศน์เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

ตารางที่ 4.54 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ อาชีวศึกษา	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.40	3.26	3.42
ประถมศึกษา	3.40	-	0.14*	-0.02
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.26		-	-0.16*
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.42			-

จากตารางที่ 4.54 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
โดยรวมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มี
ระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษามีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสี่ยสละ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	85	3.41	0.34	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	178	3.38	0.35	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	52	3.57	0.26	มาก
รวม	315	3.42	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสี่ยสละ ระดับการศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสี่ยสละ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.454	2	0.727	6.400**	0.002
ภายในกลุ่ม	35.442	312	0.126		
รวม	36.731	314			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสี่ยสละ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใช้พบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ 4.57 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียดสละ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ อาชีวศึกษา	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.41	3.38	3.57
ประถมศึกษา	3.41	-	0.02	-0.16*
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.38	-	-	-0.18*
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.57	-	-	-

จากตารางที่ 4.57 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา

ส่วนกลุ่มอื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อหน้าที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	85	3.32	0.29	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	178	3.23	0.39	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	52	3.53	0.27	มาก
รวม	315	3.31	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูต่อหน้าที่ ระดับการศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.59 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อหน้าที่ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	3.559	2	1.780	14.123***	0.000
ภายในกลุ่ม	39.316	312	0.126		
รวม	42.875	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูต่อหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.60 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูคทเวที ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ อาชีวศึกษา	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.32	3.23	3.53
ประถมศึกษา	3.32	-	0.08	-0.20*
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	3.23	-	-	-0.29*
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.53	-	-	-

จากตารางที่ 4.60 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษามีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	85	2.92	0.34	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	178	2.81	0.26	ปานกลาง
ปริญญาตรีขึ้นไป	52	3.03	0.16	ปานกลาง
รวม	315	2.87	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร ระดับการศึกษาประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.62 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	2.231	2	1.116	14.511***	0.000
ภายในกลุ่ม	23.985	312	0.077		
รวม	26.216	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	ปริญญาตรีขึ้นไป
		2.92	2.81	3.03
ประถมศึกษา	2.92	-	0.11*	-0.10
มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	2.81	-	-	-0.21*
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.03	-	-	-

จากตารางที่ 4.63 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษาในระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มระดับศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
 ฝึกพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
 ไปรค้นเอาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	72	3.31	0.26	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	107	3.14	0.30	ปานกลาง
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	3.30	0.25	ปานกลาง
รวม	315	3.25	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.65 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.782	2	0.891	11.656***	0.000
ภายในกลุ่ม	23.855	312	0.076		
รวม	25.638	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.66 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร/ รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.31	3.14	3.30
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	3.31	-	0.16*	-0.16
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.14	-	-	-0.15*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.30	-	-	-

จากตารางที่ 4.66 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	72	3.44	0.28	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	107	3.29	0.43	ปานกลาง
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	3.26	0.54	ปานกลาง
รวม	315	3.31	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.68 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.678	2	0.839	3.940*	0.020
ภายในกลุ่ม	66.430	312	0.213		
รวม	68.107	314			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.69 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการดำเนินการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร/ รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.44	3.29	3.26
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	3.44	-	0.15	-0.18*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.29	-	-	-0.03
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.26	-	-	-

จากตารางที่ 4.69 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

กลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.70 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	72	3.41	0.33	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	107	3.19	0.46	ปานกลาง
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	3.38	0.26	ปานกลาง
รวม	315	3.32	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.71 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	2.853	2	1.426	10.887***	0.000
ภายในกลุ่ม	40.878	312	0.131		
รวม	43.731	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.72 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร/ รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.41	3.19	3.38
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	3.41	-	0.21*	-0.02
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.19	-	-	-0.19*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.38	-	-	-

จากตารางที่ 4.72 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่น ไม่พบความแตกต่าง

สงวนลิขสิทธิ์ของกองฯ ททว.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียหาย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	72	3.42	0.36	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	107	3.25	0.33	ปานกลาง
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	3.56	0.27	มาก
รวม	315	3.42	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสียหาย อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.74 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียหาย ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	5.665	2	2.832	28.296***	0.000
ภายในกลุ่ม	31.231	312	0.100		
รวม	36.896	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสียหาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.75 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการดำเนินการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียดสี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.42	3.25	3.56
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	3.42	-	0.17*	-0.13*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.25		-	-0.30*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.56			-

จากตารางที่ 4.75 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสียดสีของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป

กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	72	3.35	0.31	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	107	3.18	0.38	ปานกลาง
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	3.38	0.35	มาก
รวม	315	3.31	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูต่อเวที อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป และค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.77 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูต่อเวที ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	2.538	2	1.269	9.814***	0.000
ภายในกลุ่ม	40.338	312	0.129		
รวม	42.875	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูต่อเวที แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.78 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการดำเนินการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูคุณเวที ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร/ รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.35	3.18	3.38
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	3.35	-	0.16*	-0.03
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.18		-	-0.19*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.38			-

จากตารางที่ 4.78 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความกตัญญูคุณเวทีของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป

กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.79 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	72	2.94	0.36	ปานกลาง
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	107	2.80	0.28	ปานกลาง
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	2.90	0.23	ปานกลาง
รวม	315	2.87	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป และค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.80 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	1.002	2	0.501	6.201**	0.002
ภายในกลุ่ม	25.214	312	0.081		
รวม	26.216	314			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.81 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร/รับจ้าง	ค้าขาย/ธุรกิจ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		ทั่วไป	ส่วนตัว	
		2.94	2.80	2.90
เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	2.94	-	0.14*	-0.01
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	2.80		-	-0.10*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.90			-

จากตารางที่ 4.81 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่น ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.82 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	3.06	0.26	ปานกลาง
5,000 - 10,000 บาท	95	3.47	0.24	ปานกลาง
10,001 บาทขึ้นไป	95	3.26	0.24	ปานกลาง
รวม	315	3.25	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท, 5,000 - 10,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.83 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	9.013	2	4.507	84.582***	0.000
ภายในกลุ่ม	16.624	312	0.053		
รวม	25.638	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.84 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
		3.06	3.47	3.26
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.06	-	0.40*	-0.19*
5,000 - 10,000 บาท	3.47		-	-0.21*
10,001 บาทขึ้นไป	3.26			-

จากตารางที่ 4.84 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด บบร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ 4.85 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	3.14	0.45	ปานกลาง
5,000 - 10,000 บาท	95	3.63	0.18	มาก
10,001 บาทขึ้นไป	95	3.21	0.51	ปานกลาง
รวม	315	3.31	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.86 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	14.144	2	7.072	40.887***	0.000
ภายในกลุ่ม	53.964	312	0.173		
รวม	68.107	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.87 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
		3.14	3.63	3.21
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.14	-	0.48*	-0.06
5,000 - 10,000 บาท	3.63		-	-0.41*
10,001 บาทขึ้นไป	3.21			-

จากตารางที่ 4.87 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.88 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	3.10	0.38	ปานกลาง
5,000 - 10,000 บาท	95	3.55	0.23	มาก
10,001 บาทขึ้นไป	95	3.39	0.29	ปานกลาง
รวม	315	3.32	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.89 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	11.857	2	5.928	58.028***	0.000
ภายในกลุ่ม	31.85	312	0.102		
รวม	43.731	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.90 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรับผิดชอบ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
		3.10	3.55	3.39
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.10	-	0.45*	-0.29*
5,000 - 10,000 บาท	3.55		-	-0.16*
10,001 บาทขึ้นไป	3.39			-

จากตารางที่ 4.90 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.91 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	3.23	0.34	ปานกลาง
5,000 - 10,000 บาท	95	3.60	0.23	มาก
10,001 บาทขึ้นไป	95	3.49	0.30	ปานกลาง
รวม	315	3.42	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.91 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสียสละ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.92 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียสละ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	7.937	2	3.968	42.754***	0.000
ภายในกลุ่ม	28.959	312	0.093		
รวม	36.896	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความเสียสละ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.93 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสียดุล ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
		3.23	3.60	3.49
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.23	-	0.36*	-0.25*
5,000 - 10,000 บาท	3.60		-	-0.11*
10,001 บาทขึ้นไป	3.49			-

จากตารางที่ 4.93 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสียดุลของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทมีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.94 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูกตเวที จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	3.10	0.30	ปานกลาง
5,000 - 10,000 บาท	95	3.59	0.28	มาก
10,001 บาทขึ้นไป	95	3.29	0.33	ปานกลาง
รวม	315	3.31	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.94 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูกตเวที รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.95 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูกตเวที ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	13.200	2	6.600	69.394***	0.000
ภายในกลุ่ม	29.675	312	0.095		
รวม	42.875	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.95 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูกตเวที แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกวน

ตารางที่ 4.96 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายถูการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ด้านความกตัญญูคเวที ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
		3.10	3.59	3.29
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.10	-	0.49*	-0.19*
5,000 - 10,000 บาท	3.59		-	-0.30*
10,001 บาทขึ้นไป	3.29			-

จากตารางที่ 4.96 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม
ด้านความกตัญญูคเวทีของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายถู พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทมี
ความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

ส่วนถูอื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.97 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	125	2.75	0.23	ปานกลาง
5,000 - 10,000 บาท	95	2.98	0.23	ปานกลาง
10,001 บาทขึ้นไป	95	2.93	0.33	ปานกลาง
รวม	315	3.31	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.97 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท, 5,000 - 10,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.98 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
ระหว่างกลุ่ม	3.399	2	1.700	23.240***	0.000
ภายในกลุ่ม	22.817	312	0.073		
รวม	26.216	314			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.98 พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความขยันหมั่นเพียร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุย

ตารางที่ 4.99 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความขยันหมั่นเพียร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
		2.75	2.98	2.93
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.75	-	0.23*	-0.18*
5,000 - 10,000 บาท	2.98		-	-0.05
10,001 บาทขึ้นไป	2.93			-

จากตารางที่ 4.99 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมมากกว่ากลุ่มรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหา
การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.100 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของ
ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	ปัญหา	ความถี่
1.	ด้านความมีระเบียบวินัย	45
	ประชาชนบางคนไม่เคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงยังมีการเบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด	
2.	ประชาชนบางคนขาดการตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติ ทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎหมายในสังคม	40
รวม		85
1.	ด้านความรับผิดชอบ	35
	ประชาชนบางคนยังขาดความยึดมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก	
2.	ประชาชนบางคนขาดการปฏิบัติตามหน้าที่ โดยมีการละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น	30
รวม		65
1.	ด้านความเสียสละ	25
	ประชาชนบางคนขาดการช่วยเหลือเกื้อกูล โดยไม่อุดหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	
2.	ประชาชนบางคนไม่ให้ความสำคัญในการช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์หรือได้รับความลำบาก	25
รวม		50
1.	ด้านความกตัญญูกตเวที	20
	ประชาชนบางคนขาดความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับการตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง	

ตารางที่ 4.100 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหา	ความถี่
2.	ประชาชนบางคนไม่ได้ประพฤตินเป็นพลเมืองดีของชาติ ขาดความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริต	20
	รวม	40
1.	ด้านความขยันหมั่นเพียร ประชาชนบางคนขาดความรัก ความตั้งใจในการทำงานร่วมกัน ด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม	15
2.	ประชาชนบางคน ไม่มีความพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี	15
	รวม	30

จากตารางที่ 4.100 พบว่า ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านความมีระเบียบวินัยได้แก่เรื่อง ประชาชนบางคนไม่เคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงยังมีการเบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด

ตารางที่ 4.101 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัด
สุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
	ด้านความมีระเบียบวินัย	
1.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักในเรื่องการเคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด	45
2.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติ ทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎหมายในสังคม	40
รวม		85
	ด้านความรับผิดชอบ	
1.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความยึดมั่นต่อส่วนรวมและเห็นความสำคัญในประโยชน์ของประเทศชาติ โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน	35
2.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีการปฏิบัติตามหน้าที่โดยไม่ละเมิดสิทธิหน้าที่ของผู้อื่น	30
รวม		65
	ด้านความเสียสละ	
1.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีการช่วยเหลือเกื้อกูล โดยให้มีการสนับสนุนให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	25
2.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์หรือได้รับความลำบาก	25
รวม		50
	ด้านความกตัญญูกตเวที	
1.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนัก รู้จักการตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง	20
2.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีของชาติ และมีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริต	20
รวม		40

ตารางที่ 4.101 (ต่อ)

ลำดับที่	แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
1.	ด้านความขยันหมั่นเพียร ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความรัก ความตั้งใจในการทำงาน ร่วมกัน ด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม	15
2.	ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความพยายามในการที่จะทำงานที่ ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี	15
รวม		30

จากตารางที่ 4.101 พบว่า ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาคำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านความมีระเบียบวินัยได้แก่ เรื่อง ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักในเรื่องการเคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” นั้น ผู้วิจัยขอเสนอ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 315 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการเขียนหมายเลขตามบัญชีประชากรที่เป็นประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบปลายปิด (Closed - ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open - ended) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความกตัญญูกตเวทิตะ และด้านความขยันหมั่นเพียร จำนวนทั้งหมด 25 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) ใน 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ระดับความคิดเห็นมาก ระดับความคิดเห็นปานกลาง ระดับความคิดเห็นน้อย และ ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) คือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โข่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Z - test และค่า F - test

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โข่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 และเป็นเพศชาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 ด้านอายุ พบว่า มีอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 และมีอายุ 30-45 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 น้อยที่สุด ด้านระดับการศึกษาโดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 รองลงมา มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 น้อยที่สุด ด้านอาชีพโดยส่วนใหญ่มีอาชีพมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 43.17 รองลงมา มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 34.97 และมีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 น้อยที่สุด รายได้ต่อเดือนโดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 เท่ากัน

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โข่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1) ผลวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โข่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามตัวแปรตามโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้าน

ความเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความขยันหมั่นเพียร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ผลวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมทั้ง 5 ด้านเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามเพศ เพศชาย พบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความเสียหาย และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ เพศหญิง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านความเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

3) ผลวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี, อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปีโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านความเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อายุ 30-45 ปี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับอายุ 46 ปีขึ้นไปโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

4) ผลวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ัง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมทั้ง 5 ด้านระดับการศึกษา ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา และปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียหาย และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ปริญญาตรีขึ้นไปโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความเสียหาย และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

5) ผลวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้
 โด่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้านอาชีพเกษตรกร/
 รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตาม
 อาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านความ
 มีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และด้านความขยันหมั่นเพียรมี
 ค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่
 ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ และด้านความ
 ขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก
 มากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความรับผิดชอบ, ด้าน
 ความกตัญญูกตเวทิตะและด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

6) ผลวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้
 โด่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมทั้ง 5 ด้านรายได้ต่อเดือนต่ำ
 กว่า 5,000 บาท, 5,000 - 10,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตาม
 รายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
 ได้แก่ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความ
 ขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ รายได้ต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาทโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
 จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความมีระเบียบวินัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเสียสละ
 และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ รายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปโดย
 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้าน
 ความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

**5.1.3 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้โด่ง
 เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ
 รายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้**

1) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้
 โด่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมี
 ความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .001

2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้
 โด่ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมี

ความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5.1.4 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านความมีระเบียบวินัย ได้แก่ ประชาชนบางคนไม่เคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงยังมีการเบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด และประชาชนบางคนขาดการตระหนักรู้ และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติ ทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคม

2. ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ ประชาชนบางคนยังขาดความยึดมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก และประชาชนบางคนขาดการปฏิบัติตามหน้าที่ โดยมีการละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น

3. ด้านความเสียสละ ได้แก่ ประชาชนบางคนขาดการช่วยเหลือเกื้อกูล โดยไม่อุทิศตนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชนและประชาชนบางคนไม่ให้ความสำคัญในการช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์หรือได้รับความลำบาก

4. ด้านความกตัญญูทเวที ได้แก่ ประชาชนบางคนขาดความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับการตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเองและประชาชนบางคนไม่ได้ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ ขาดความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริต

5. ด้านความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ ประชาชนบางคนขาดความรัก ความตั้งใจในการทำงานร่วมกัน ด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประชาชนบางคนไม่มีความพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาคำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านความมีระเบียบวินัย ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักในเรื่องการเคารพในสิทธิเสรีภาพของคนอื่น รวมถึงไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิดและควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติ ทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคม

2. ด้านความรับผิดชอบได้แก่ ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความยึดมั่นต่อส่วนรวมและเห็นความสำคัญในประโยชน์ของประเทศชาติ โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีการปฏิบัติตามหน้าที่โดยไม่ละเมิดสิทธิ และหน้าที่ของผู้อื่น

3. ด้านความเสียสละได้แก่ ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลโดยให้มีการสนับสนุนให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนและควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์หรือได้รับความลำบาก

4. ด้านความกตัญญูทเวทีได้แก่ ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนตระหนัก รู้จักการตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง และควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีของชาติ และมีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริต

5. ด้านความขยันหมั่นเพียรได้แก่ ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความรัก ความตั้งใจในการทำงานร่วมกัน ด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม และควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอขุนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบาย เชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

เมื่อพิจารณาโดยรวมของทุกด้านและรายด้าน พบว่า

5.2.1 ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะมีการคล้ายคลึงกันหรือมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็นในสิ่งนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาบุญเพียร ปุณฺณวิริโย ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะครอบครัวที่ดีตามหลักพุทธศาสนา ได้แก่ ครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง แนวคิดสำคัญคือ การให้ความสำคัญแก่เด็กในฐานะที่เป็นสืบทอดอารยธรรมของมนุษย์ผู้ใหญ่ต้องอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในความกตัญญูกตเวที การรู้จักหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น และการเข้าใจความแตกต่างของบุคคล และตระหนักรู้ถึงกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยของสรรพสิ่ง โดยการขัดเกลาบุคคลต้องทำทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และสติปัญญา มีการกระทำที่ต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจนเติบโตใหญ่

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเสียสละ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการปฏิบัติ เพราะเป็นคุณธรรมสำคัญยิ่งในทุกศาสนา และเป็นสิ่งที่ดีงาม การรับรู้ในความดีของผู้อื่นและศรัทธายินดีที่จะกระทำดีเพื่อผู้อื่น คนที่มีเสียสละนั้นจะเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าของการปฏิบัติตัวที่ดี ก็จะได้รับคามนิยมนกย่องจากสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร สอนสนาม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรม ของครู – อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” พบว่า ข้าราชการครู โดยส่วนรวมและจำแนกตามสภาพตำแหน่งมีพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรม โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความขยันหมั่นเพียร มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ยังขาดความขยันหมั่นเพียร และไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกันอย่างเต็มความรู้ความสามารถ รวมถึงมีความปรารถนาตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน จึงทำให้ผลออกมาในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาเทวินทร์ ครุฑแก้ว ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจริยศาสตร์ : ศึกษาเฉพาะพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี” ผลการวิจัยพบว่า “พุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี มีความเหมาะสมกับยุคสมัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมงคลคาถาทังสิบเอ็ดบท สามสิบแปดมงคลในคัมภีร์มังคลัตถปิณี และคุณธรรมหลัก ที่เป็นมรรคปฏิบัติพาอันจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลทางจริยธรรมมี

ความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถ-
ทีปนี ซึ่งการทำความเข้าใจเหตุแห่งความเจริญทางพระพุทธศาสนานั้นเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาควรมีความรู้
ในเรื่องมงคลตามกระบวนการที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้

เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายชื่อของแต่ละด้าน พบว่า

1) ด้านความมีระเบียบวินัย พบว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ
พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมี
ระเบียบวินัยโดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนใต้
โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดการ
ปฏิบัติตามระเบียบของสังคม การช่วยรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม การให้ความช่วยเหลือแก่
ผู้อื่นการไม่ละเลยหน้าที่ของพลเมืองดี และมีความซื่อสัตย์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหา
บุญเพียร ปุณฺณวิริโย ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตาม
แนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะครอบครัวที่ดีตามหลักพุทธศาสนาได้แก่
ครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง
แนวคิดสำคัญคือ การให้ความสำคัญแก่เด็ก ในฐานะที่เป็นสืบทอดอารยธรรมของมนุษย์ผู้ใหญ่ต้อง
อบรมปลูกฝังจิตสำนึกในความกตัญญูกตเวที การรู้จักหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น และการ
เข้าใจความแตกต่างของบุคคล และตระหนักถึงกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยของสรรพสิ่ง โดยการ
ขัดเกลาบุคคลต้องทำทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และสติปัญญา มีการกระทำที่ต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจน
เติบโตใหญ่

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกัน
ในชุมชนมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมือง
ท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการยึดถือและร่วมกันปฏิบัติในชุมชนเดียวกันและมี
เป้าหมายเดียวกัน เพื่อความผาสุกของชุมชนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร สอนสนาม ได้
ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรม ของครู – อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรม
สามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” พบว่า ข้าราชการครู โดยส่วนรวมและจำแนกตามสภาพตำแหน่งมี
พฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่าผู้บริหาร
และครูผู้สอนพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน
คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านเพื่อพัฒนางานและด้านเพื่อพัฒนาสังคม

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีการเคารพในสิทธิโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา
และความคิดมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง
เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดในการเคารพสิทธิของผู้อื่น และการ

สร้างวินัยเพื่อถือหลักปฏิบัติและมีการปกครองดี ปรับปรุงระเบียบให้มีมาตรฐานควรแก่ความนิยมนัยถือและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประโยชน์ สังกิ้นได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาคนตามแนวคำสอนในมงคลสูตร” ผลการวิจัยพบว่า “หมวดคำสอนในมงคลสูตรเป็นหมวดคำสอนที่แสดงถึงกระบวนการพัฒนาคนที่สมบูรณ์แบบที่สุด โดยคำสอนแต่ละข้อต่างแสดงถึง วิธีการของการพัฒนาคน มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก จากขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงขั้นสูงสุด จากระดับโลกียะ ไปจนถึงระดับโลกุตระ และยังเป็นหมวดคำสอนที่รวมเอาสาระทั้งหมดของพุทธศาสนา มาไว้ในหมวดเดียวกันได้อย่างครบถ้วนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติตามหลักคำสอนในมงคลสูตรอย่างสมบูรณ์แล้ว

2) ด้านความรับผิดชอบ พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อโดยรวม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดความความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและคนอื่น และมีความตั้งใจ พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาบุญเพียร ปุญญวิริโย ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะครอบครัวที่ดีตามหลักพุทธศาสนาได้แก่ ครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง แนวคิดสำคัญคือ การให้ความสำคัญแก่เด็กในฐานะที่เป็นสืบทอดอารยธรรมของมนุษย์ผู้ใหญ่ต้องอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในความกตัญญูกตเวที การรู้จักหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น และการเข้าใจความแตกต่างของบุคคล และตระหนักถึงกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยของสรรพสิ่ง โดยการขัดเกลาบุคคลต้องทำทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และสติปัญญา มีการกระทำที่ต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจนเติบโตใหญ่

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน มีความตั้งใจที่จะพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งว่าเป็นการทำให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกร่วมกัน มารวมตัวกันในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนกันในการกระทำบางอย่างด้วยความรักและความเอื้ออาทรต่อกัน ภายใต้ระบบการจัดการให้เกิดความรู้สึกร่วมกันเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนมม เทพสุด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามแนวมงคลสูตร: ศึกษาเฉพาะกรณีมงคลข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6” ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมด้านพัฒนาการจริยธรรมของเด็กตามแนวมงคลสูตรนั้นเป็นการเริ่มต้นจากตนเอง เพื่อให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยการไม่คบคนพาลเพื่อป้องกันไม่ให้รับเอา

ความเห็นผิดทั้งหลายมาสู่ตน การคบบัณฑิตเพื่อถ่ายทอดเอาอุปนิสัยความเห็นถูกและคุณธรรมทั้งหลายมาสู่ตนการบูชาคนที่ควรบูชาเพื่อประดับประดอง และรักษาคุณธรรมรักษาความเห็นทั้งหลายที่ถูกต้องทั้งหลายไว้ เพราะบุคคลที่ควรบูชานั้นจะเป็นต้นแบบ และเป็นตัวอย่างให้ประพฤติปฏิบัติ ตาม เป็นการสร้างพื้นฐานทางความคิดของตนเองให้ถูกต้องเป็นอันดับแรก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็น มีความยึดมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรากฏได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้งเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดการยึดมั่นในงานของส่วนรวมโดยไม่เห็นประโยชน์ของชุมชน และประเทศชาติ เพราะความรับผิดชอบมีพื้นฐานมาจากการที่บุคคลสามารถช่วยเหลือตนเองได้จนกระทั่งเกิดความรู้สึกที่ดีและเห็นคุณค่าของตัวเองแล้วขยายขอบเขตเป็นความสามารถในการช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดรรัตน์ โปธิโกสมได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย” ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล และความซื่อสัตย์ จะมีความสัมพันธ์ทางบวก มีค่าสหสัมพันธ์เป็น .7976 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและความซื่อสัตย์ จะมีความสัมพันธ์ทางบวกมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .5772 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะมีความสัมพันธ์ทางบวกมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .3202

3) ด้านความเสียสละ พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสียสละโดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรากฏได้ว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดการช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีการหวังผลประโยชน์ตอบแทน ไม่มีการรู้จักแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน ได้ใช้ร่วมกันด้วยความเต็มใจ และขาดการปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเมื่อมีโอกาสซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ พระมหาบุญเพียร ปุณฺณวิริโย ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะครอบครัวที่ดีตามหลักพุทธศาสนา ได้แก่ ครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง แนวคิดสำคัญคือ การให้ความสำคัญแก่เด็กในฐานะที่เป็นสืบทอดอารยธรรมของมนุษย์ผู้ใหญ่ต้องอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในความกตัญญูกตเวที การรู้จักหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น และการเข้าใจความแตกต่างของบุคคล และตระหนักถึงกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยของสรรพสิ่ง โดยการขัดเกลาบุคคลต้องทำทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และสติปัญญา มีการกระทำที่ต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจนเติบโตใหญ่

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรากฏได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม

อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่มีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมและ
 รู้จักการช่วยเหลือแบ่งปันสิ่งของให้แก่เพื่อนรวมถึงการมีน้ำใจต่อกัน มีการช่วยเหลือกัน รู้จักการอยู่
 ร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเทวินทร์ ครุฑแก้ว ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจ
 ริยศาสตร์ : ศึกษาเฉพาะพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี” ผลการวิจัยพบว่า “พุทธจริยธรรม
 ในคัมภีร์มังคลัตถปิณี มีความเหมาะสมกับยุคสมัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมงคลคาถาทั้งสิบเอ็ด
 บท สามสิบแปดมงคลในคัมภีร์มังคลัตถปิณี และคุณธรรมหลัก ที่เป็นมรรคปฏิบัติอันจะเป็น
 แนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับ
 วัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี ซึ่งการทำความเข้าใจเหตุแห่ง
 ความเจริญทางพระพุทธศาสนานั้นเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาควรมีความรู้ ในเรื่องมงคลตามกระบวนการที่
 พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีการช่วยเหลือเกื้อกูล อุดหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่
 ชุมชนมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรากฏได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาล
 เมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ยังขาดการช่วยเหลือเกื้อกูล อุดหนุน
 ในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชน โดยมองว่าเป็นเรื่องของคนอื่น ที่ไม่ใช่ธุระของตนซึ่งขัดแย้งกับ
 งานวิจัยของ พระมหาเทวินทร์ ครุฑแก้ว ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจริยศาสตร์ : ศึกษาเฉพาะ
 พุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี” ผลการวิจัยพบว่า “พุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี มี
 ความเหมาะสมกับยุคสมัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมงคลคาถาทั้งสิบเอ็ดบท สามสิบแปดมงคลใน
 คัมภีร์มังคลัตถปิณี และคุณธรรมหลัก ที่เป็นมรรคปฏิบัติอันจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้
 บรรลุผลทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านพุทธ
 จริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถปิณี ซึ่งการทำความเข้าใจเหตุแห่งความเจริญทางพระพุทธศาสนานั้น
 เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาควรมีความรู้ ในเรื่องมงคลตามกระบวนการที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้

4) ด้านความกตัญญูกตเวที พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ
 พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญู
 กตเวทีโดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรากฏได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง
 เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดในเรื่องการตระหนักในคุณ และหมั่น
 ตอบแทนคุณผู้มีอุปการคุณ โดยผู้รู้คุณเห็นว่าสิ่งที่ได้รับไม่ว่าจะโดยทางตรงต่อคน หรือโดย
 ทางอ้อมต่อคนที่ตนรัก หรือสิ่งที่ตนปรารถนาซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน
 และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก ได้ทำการวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของเยาวชนไทย” ผลการวิจัยพบว่า
 “นักเรียนในช่วงอายุ 13-15 ปี นักเรียนหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชาย ในช่วง
 อายุ 17-19 ปีนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีพัฒนาการทางจริยธรรมเท่าเทียมกัน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีการเลี้ยงดูพ่อ-แม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของลูกๆ ทุกคนมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง ซึ่งบุคคลผู้กตัญญู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยประโยชน์ ส่งกลิ่นได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาคนตามแนวคำสอนในมงคลสูตร” ผลการวิจัยพบว่า “หมวดคำสอนในมงคลสูตรเป็นหมวดคำสอนที่แสดงถึงกระบวนการพัฒนาคนที่สมบูรณ์แบบที่สุด โดยคำสอนแต่ละข้อต่างแสดงถึง วิธีการของการพัฒนาคน มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก จากขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูงสุด จากระดับโลกียะไปจนถึงระดับ โลกุตตระ และยังเป็นหมวดคำสอนที่รวมเอาสาระทั้งหมดของพุทธศาสนา มาไว้ในหมวดเดียวกันได้อย่างครบถ้วนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติตามหลักคำสอนในมงคลสูตรอย่างสมบูรณ์แล้ว ย่อมได้ชื่อว่าพัฒนาคนจนถึงขั้นสูงสุดแล้วอย่างแท้จริงการศึกษาวิธีการอธิบายหลักธรรมในมงคลจะทำให้มีความเข้าใจ และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง”

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเองมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนหนึ่งยังขาดการในเรื่องของตระหนักรู้ในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเองซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของประโยชน์ ส่งกลิ่นได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาคนตามแนวคำสอนในมงคลสูตร” ผลการวิจัยพบว่า “หมวดคำสอนในมงคลสูตรเป็นหมวดคำสอนที่แสดงถึงกระบวนการพัฒนาคนที่สมบูรณ์แบบที่สุด โดยคำสอนแต่ละข้อต่างแสดงถึง วิธีการของการพัฒนาคน มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก จากขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูงสุด จากระดับโลกียะไปจนถึงระดับโลกุตตระ และยังเป็นหมวดคำสอนที่รวมเอาสาระทั้งหมดของพุทธศาสนา มาไว้ในหมวดเดียวกันได้อย่างครบถ้วนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติตามหลักคำสอนในมงคลสูตรอย่างสมบูรณ์แล้ว ย่อมได้ชื่อว่าพัฒนาคนจนถึงขั้นสูงสุดแล้วอย่างแท้จริงการศึกษาวิธีการอธิบายหลักธรรมในมงคลจะทำให้มีความเข้าใจ และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง”

5) ด้านความขยันหมั่นเพียร พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร โดยรวมมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีบางส่วนยังขาดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การทำงานและการประกอบอาชีพสุจริตด้วยความตั้งใจจริงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนมน เทพสุด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามแนว

มงคลสูตร: ศึกษาเฉพาะกรณีมงคลข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมด้านพัฒนาการจริยธรรมของเด็กตามแนวมงคลสูตรนั้นเป็นการเริ่มต้นจากตนเอง เพื่อให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยการไม่คบคนพาลเพื่อป้องกันไม่ได้รับเอาความเห็นผิดทั้งหลายมาสู่ตน การคบบัณฑิตเพื่อถ่ายทอดเอาอุปนิสัยความเห็นถูกและคุณธรรมทั้งหลายมาสู่ตนการบูชาคนที่ควรบูชาเพื่อประดับประดา และรักษาคุณธรรมรักษาความเห็นทั้งหลายที่ถูกต้องทั้งหลายไว้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นทำงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลยมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้รับจากการค้นคว้าไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไปซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนমন เทพสุด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามแนวมงคลสูตร: ศึกษาเฉพาะกรณีมงคลข้อที่ 1,2,3,4,5 และ 6” ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมด้านพัฒนาการจริยธรรมของเด็กตามแนวมงคลสูตรนั้นเป็นการเริ่มต้นจากตนเอง เพื่อให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยการไม่คบคนพาลเพื่อป้องกันไม่ได้รับเอาความเห็นผิดทั้งหลายมาสู่ตน การคบบัณฑิตเพื่อถ่ายทอดเอาอุปนิสัยความเห็นถูกและคุณธรรมทั้งหลายมาสู่ตนการบูชาคนที่ควรบูชาเพื่อประดับประดา และรักษาคุณธรรมรักษาความเห็นทั้งหลายที่ถูกต้องทั้งหลายไว้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคมมีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานียังขาดความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคมซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ พระมหาบุญเพียร ปุญญวิริโย ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะครอบครัวที่คิดตามหลักพุทธศาสนาได้แก่ ครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง แนวคิดสำคัญคือ การให้ความสำคัญแก่เด็กในฐานะที่เป็นสืบทอดอารยธรรมของมนุษย์ผู้ใหญ่ต้องอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในความกตัญญูกตเวที การรู้จักหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น และการเข้าใจความแตกต่างของบุคคล และตระหนักรู้ถึงกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยของสรรพสิ่งโดยการขัดเกลาบุคคลต้องทำทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และสติปัญญา มีการกระทำที่ต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจนเติบโตใหญ่ ซึ่งในการขัดเกลานั้น ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามามีส่วนสนับสนุน รวมทั้งการเปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวได้สำนึกตน เมื่อทำผิดพลาดไปด้วย

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชน ในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

1. ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงต่างก็ตระหนักรู้และปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมยอมรับเพื่อก้าวสู่การเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ ไม่สร้างปัญหาในสังคมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชร แก้วส่อง ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน” ผลการวิจัยพบว่า “การพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน และพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและสังคมชนบทไม่แตกต่าง”

2. ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความรู้สึกที่แตกต่างกันในการนำหลักจริยธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตทั้ง 5 ด้าน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุเมื่อเป็นผู้ใหญ่ มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ การเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก ได้ทำการวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของเยาวชนไทย” ผลการวิจัยพบว่า “นักเรียนในช่วงอายุ 13-15 ปี นักเรียนหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชาย ในช่วงอายุ 17-19 ปี นักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีพัฒนาการทางจริยธรรมเท่าเทียมกัน ส่วนในช่วงอายุ 19-21 ปีนั้น พัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนชายสูง กว่านักเรียนหญิง”ส่วนในด้านการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนนั้น มีงานวิจัยที่สอดคล้องกันด้านภูมิหลังทางสังคมที่ต่างกัน ทำให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ต่างกัน

3. ประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พฤติกรรมเชิงจริยธรรม เป็นพฤติกรรมเจตนาเป็นพฤติกรรมที่ผ่านการบวนการตัดสินใจที่มีความต่างกัน เพราะมุมมองของคนในชุมชนที่แตกต่างกันในเรื่องของการได้รับการศึกษานั้นจะทำให้บุคคลมีทัศนคติที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร สอนสนาม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมของครู – อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูโดยส่วนรวมและจำแนกตามสภาพตำแหน่งมีพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่าผู้บริหารและครูผู้สอนพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านเพื่อพัฒนางานและด้านเพื่อพัฒนาสังคม ไม่แตกต่างกัน คะแนนเฉลี่ยของความซื่อสัตย์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความต้องการที่จะพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และสภาพแวดล้อม การได้มีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะช่วยให้บุคคลเข้าใจความคิดเห็นของบุคคลอื่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก ได้ทำการวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของเยาวชนไทย” ผลการวิจัยพบว่า “นักเรียนในช่วงอายุ 13-15 ปี นักเรียนหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชาย ในช่วงอายุ 17-19 ปีนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีพัฒนาการทางจริยธรรมเท่าเทียมกัน ส่วนในช่วงอายุ 19-21 ปีนั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนชายสูง กว่านักเรียนหญิง” ส่วนในด้านการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนนั้น มีงานวิจัยที่สอดคล้องกันด้านภูมิหลังทางสังคมที่ต่างกัน ทำให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ต่างกัน

5. ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมโดยรวมโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการรับรู้ฐานะและบทบาทของตนเองที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมจะต้องดำรงให้อยู่ในฐานะที่สามารถช่วยตนเองได้ รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก ยอมรับผลการกระทำของคนทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก ได้ทำการวิจัย เรื่อง “จริยธรรมของเยาวชนไทย” ผลการวิจัยพบว่า “นักเรียนในช่วงอายุ 13-15 ปี นักเรียนหญิงมี พัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชาย ในช่วงอายุ 17-19 ปีนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมี พัฒนาการทางจริยธรรมเท่าเทียมกัน ส่วนในช่วงอายุ 19-21 ปีนั้น พัฒนาการทางจริยธรรมของ นักเรียนชายสูง กว่านักเรียนหญิง” ส่วนในด้านการคิดหาเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนนั้น มี งานวิจัยที่สอดคล้องกันด้านภูมิหลังทางสังคมที่ต่างกัน ทำให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ ต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมี ข้อเสนอแนะดังนี้

เมื่อพิจารณาโดยรวมของทุกด้าน พบว่า

ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความ คิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะดังนี้

ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความ คิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะดังนี้ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมให้มากกว่าที่เป็นอยู่และ ให้ได้รับการอบรมด้านศีลธรรมทางพุทธศาสนา เป็นประจำ และเข้มซับหลักปฏิบัติตามหลักธรรม ทางพุทธศาสนาให้รู้จักควบคุมจิตใจและอารมณ์ให้อยู่ในกรอบและระเบียบที่ติงามของชุมชน

เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายข้อของแต่ละด้าน พบว่า

ด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีค่าแปลผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะดังนี้ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมในด้านความ เสียสละและยึดถือปฏิบัติ เพราะเป็นคุณธรรมสำคัญยิ่ง และเป็นวัฒนธรรมอันดีงามประจำชาติไทย การรับรู้ในความดีของผู้อื่นและศรัทธาในดีที่จะกระทำดีเพื่อผู้อื่น

ด้านความขยันหมั่นเพียร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้โค้งเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความตั้งใจเอาใจใส่ขยันหมั่นเพียรปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ มีวินัยในตัวเอง มีความซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลายอมรับในสิ่งที่ตนกระทำ ทั้งที่เป็นผลดี และผลเสีย ช่วยเหลือตนเอง มีความซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลายอมรับในสิ่งที่ตนกระทำทั้งที่เป็นผลดี และผลเสีย

1) ด้านความมีระเบียบวินัย พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความรับผิดชอบในด้านความประพฤติ และรู้จักประพฤติดนให้เหมาะสมละเว้น ความชั่ว

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกัน ในชุมชนมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกันในชุมชนมากกว่าที่เป็นอยู่

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีการเคารพในสิทธิโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิดมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เอาใจใส่ ยอมรับผลการกระทำของตนเอง ช่วยเหลือส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

2. ด้านความรับผิดชอบ พบว่า ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ทั้งต่อตนเอง และสังคมด้วยความผู้พัน ความพากเพียร พยายามและความละเอียดรอบคอบ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้ประชาชนใน

ชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการปฏิบัติตามระเบียบของสังคม การช่วยเหลือผู้อื่น และการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีความยึดมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติมีค่าแปลผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม และรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติต่อสังคม

3. ด้านความเสียสละ พบว่า ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมด้านความเสียสละโดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้รู้จักการแบ่งปันสิ่งที่ตนมีอยู่หรือควรได้รับให้แก่บุคคลที่ควรให้ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัวเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีรู้จักการให้หรือสละสิ่งที่เราควรได้รับหรือมีอยู่ให้แก่ผู้อื่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีการช่วยเหลือเกื้อกูล อุคหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชนมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจิตเมตตา โอบอ้อมอารี เสียสละสิ่งของและแรงงานของตนเพื่อช่วยเหลือบุคคลอื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน

4. ด้านความกตัญญูกตเวที พบว่า ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญูกตเวทีโดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ควรพัฒนา และปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีตระหนักในการอุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นมีการเลี้ยงดูพ่อ-แม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของลูกๆ ทุกคนมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรรักษาระดับมาตรฐานนี้ไว้และส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอบุพพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี รู้คุณของผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่กระทำประโยชน์แล้วแก่ตนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเองมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ควรพัฒนา และ

ปรับปรุงให้ประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตระหนักในพระคุณนั้น และหมั่นหาโอกาสประกาศ และตอบแทนพระคุณของผู้นั้น หรือสิ่งนั้น เสมอๆ โดยมีได้คิดว่าเป็นการใช้หนี้บุญคุณโดยดีราคาเหมือนอย่างการซื้อขายสิ่งของ

5. ด้านความขยันหมั่นเพียร พบว่า ประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ด้านความกตัญญู กตเวที โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุง ประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีปฏิบัติหน้าที่การงาน และการประกอบอาชีพสุจริตอย่างกระตือรือร้น และตั้งใจจริงให้สำเร็จด้วยความมานะอดุสาหะ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นทำงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลยมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความขยันหมั่นเพียรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือชุมชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเด็นมีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรพัฒนา และปรับปรุงประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พยายามอย่างสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความเข้มแข็ง รับผิดชอบ อดทน และมานะบากบั่น ไม่ทอดถอยเพื่อประโยชน์ต่อสังคม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับ การมีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น เรื่อง “การตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคมของประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับ ความพยายามในการที่จะทำงานและได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุ่่วงไปด้วยดี เช่น เรื่อง “การใช้สมาธิในการปฏิบัติงานโดยการใช้ความพยายามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุ่่วงของประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับ ความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพสุจริตด้วยความตั้งใจจริง เช่น เรื่อง “ความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพสุจริตด้วยความตั้งใจจริงของประชาชนในชุมชนได้ไ้คง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

คณะกรรมการการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. แนวทางการพัฒนาคุณธรรม

จริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2535.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ

(พ.ศ. 2545 – 2549). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. การดำเนินงานโครงการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5

(พ.ศ. 2525-2529). กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยและวางแผนสำนักงานคณะกรรมการ

วัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.

_____ คู่มือครูการจัดกิจกรรมและสื่อเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับก่อน

ประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา, 2540.

ชัยวัฒน์ อัดพัฒน รัส. และผศ. วิชาน สุชีวกุปต์. หลักการดำรงชีวิตในสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์. การวิเคราะห์การปลูกป่าพืชมงคลด้านสังคมศาสตร์. คณะสังคมศาสตร์ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมการวิจัยและพัฒนาบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรง

พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

_____ การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์,

2522.

_____ ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและ

แนวทางป้องกัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน

เยาวชนแห่งชาติ, 2536.

ทศนา แคมมณี. การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.

กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์, 2542.

ธานีทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี.

อินเตอร์ พรินท์, 2548.

- นพมาศ ชีรเวทิน. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ประคินันท์ อุปรมัย. “หน่วยที่ 8 ความรับผิดชอบของเด็ก”. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยเด็ก. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2532.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. พัฒนคติการจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520.
- ประคินันท์ อุปรมัย. “หน่วยที่ 6-10 การพัฒนาความรับผิดชอบของเด็ก”. เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2530.
- ประภาศรี ลีอำไพ. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ปิ่น มุกข์นงค์. คำบรรยายพุทธศาสตร์ ฉบับฉลอง 25 พุทธศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร : ไทโยมิตรการพิมพ์, 2535.
- ผดุง ภูพัฒน์. การสงเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542.
- พรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, 2530.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). ธรรมนุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม (ฉบับเพิ่มเติมและปรับปรุงเพื่อช่วยทรงจำ). กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้ง กรุ๊ป, 2531.
- _____. ธรรมนุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2540.
- พระเทพวิมลโมลี. จิตวิทยาความมั่นคง : ศาสนากับความมั่นคง. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2528.
- พระเทพวิสุทธิเมธี (ปัญญานันทภิกขุ). กัตถุญกตเวที : เป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทรของโลก. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา, 2536.
- พระธรรมปิฎก(ป.อ. ปยุตโต). การพัฒนาจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, 2538.
- พระธรรมโสภณ (ปาสาทิโก). กัตถุญกตเวที. กรุงเทพมหานคร : กราฟิการ์ต, 254.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : แฮสส์ ออฟเคอร์มีสท์, 2547.
- สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า. บทสร้างนิสัย. กรุงเทพมหานคร : ครุสภา, 2527.
- พระเมธีธรรมภรณ์ (ประยูร ฐมฺมจิตโต). จริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2542.

- พระราชวิสุทธิโมลี. หลักธรรมการอยู่ร่วมกัน. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, 2526.
- พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. มงคลชีวิต ฉบับธรรมทายาท. พิมพ์ครั้งที่ 9. ปทุมธานี : บริษัท ฐานการพิมพ์, 2541.
- พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2524.
- พุทธทาสภิกขุ. บรมธรรม (ฉบับย่อ). กรุงเทพมหานคร : สุขใจการพิมพ์, 2525.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และประนอม รอดคำดี. ความรู้คู่คุณธรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2524. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2524.
- _____. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2539.
- _____. พจนานุกรม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2539.
- ลำดวน เกษตรสุนทร. การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา. โครงการผลิตตำราเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สถาบันราชภัฏสงขลา. สงขลา : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- วิชาการ, กรม. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.
- วิจัยทางการศึกษา กอง. วิชาการ กรม. ศึกษาธิการ กระทรวง. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- _____. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย : การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22-27 มกราคม 2523. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.
- ศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย. พุทธศาสนากับความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2530.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2532.
- สกล เทียงแท้. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและการพัฒนา. ราชบุรี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2541.
- พัฒนาคุณภาพวิชาการ, สถาบัน. แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (สอน. ป.6). กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายนวัตกรรมการศึกษา, ม.ป.ป., 2541.

สังศรี ชมพวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.

ลำลี รักสุทธิ. มงคลชีวิต 38. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา, 2541.

สำเร็จ จันทร์สุวรรณ และสุวรรณ บัวทาน. สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

สาโรช บัวศรี. จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2525.

โสภา ชูพิกุลชัย. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุทรไพศาล, 2523.

สมน อมรวิวัฒน์ และคณะ. “หน่วยที่ 4 หลักการสอนจริยศึกษา”. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอน
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิกเตอร์เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2530.

สุรพงษ์ โสนะเสถียร. การโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมกาเลือกตั้ง. กรุงเทพมหานคร : คณะ
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

อ้อมเดือน สดมณี. แนวคิดในการพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร, 2540.

2. บทความในหนังสือ

ราตี ทองสวัสดิ์. “การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็ก 3-6 ขวบ”. ใน วารสารการศึกษาปฐมวัย
ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม 2540).

3) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และงานวิจัย

กัญญาวดี วิสัย. “ความคิดเห็นของนายจ้างที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสวัสดิการสถาน
ประกอบกิจการ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2545.

ขวัญฤดี จำช่อนสัตย์. “การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล”.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2542.

คะนิงรัตน์ ลาโพธิ์. “ผลการนำกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพไปประยุกต์ใช้ในงานกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อ
ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535.

- ชนมน เทพสุด. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กตามแนวมงคลสูตร: ศึกษาเฉพาะกรณีมงคลข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.
- จันทนะ วิไลพัฒน์. “การพัฒนาพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้กระบวนการสร้างค่านิยม”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542.
- เฉลิม คำแก้ว. “ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยก้างราษฎรรัฐสามัคคี อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ณัฐจิตต์ ลิมวนาทิพงษ์. “การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนกับที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542.
- ณัฐพร สตาภรณ์. “การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน”. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. รายงานการวิจัย. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520.
- ธีรนาฏ จตุรธำรง. “จรรยาบรรณของวิทยากร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- นันทวัน พนมเขต. “ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด”. รายงานการค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.
- ปัญชร แก้วส่อง. “การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน”. ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- บรรทม มณีโชติ. “การศึกษารูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

- บุญพา มลิตนทสูตร. “วินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร”. **ปริญา นีพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.**
- ประโยชน์ ส่งกลิ่น. “การศึกษาวิเคราะห์กระบวนการของการพัฒนาตนตามแนวคำสอนในมงคลสูตร”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.**
- พระมหาบุญเพียร บุญญวิริโย. “แนวคิดและวิธีขัดเกลาทางสังคมในสถาบันครอบครัวตามแนวพระพุทธศาสนา”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2544.**
- พระมหาเทวินทร์ ครุฑแก้ว. “การศึกษาพุทธจริยศาสตร์ศึกษาเฉพาะพุทธจริยธรรมในคัมภีร์มังคลัตถกที่ปณี”. **วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.**
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัย. รายงานวิจัย ฉบับที่ 60. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน ประสานมิตร, 2539.**
- ศศิวรรณ เทศศรีเมือง. “การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเอง และการชี้แนะที่มีต่อความขยันหมั่นเพียร ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุบลราชธานี”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนประสานมิตร, 2535.**
- สมพร สอนสนาม. “การศึกษาพฤติกรรมคุณธรรม-จริยธรรมของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.**
- สมยศ อักษร. “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณต่อระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.**
- สิริกัญญา เหล่างาม. “ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อการกระทำให้ระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในการบริหารของกรมคุมประพฤติ”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.**
- สุจิตรา ปัทมธนิศรี. “ชุดการสอนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมเพื่อความรับผิดชอบและการมีวินัยวิชาจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2543.**

- สุรดี อำนวยศิริสุข. “การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร”. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2534.
- สันติยา ไชยศรีชลธาร. “การศึกษาจริยธรรมของนักเรียนชั้นปวช.1วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2538”. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- อติศักดิ์ ชื่นชู. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวิธีเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ : ศึกษากรณีประชาชนในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร”. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- อเนก บุญกาวิณ. “องค์การบริหารส่วนจังหวัดในความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล”. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.
- อาภา ยังประดิษฐ์. “การศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมแนวโน้มนักศึกษาระดับปริญญาตรีและศึกษาภาพพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร”. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- อารมณี สุกมี. “พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7”. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2537.
- อุบลรัตน์ โทธิโกสม. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย”. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533.
- อุรีรัช ชลารัตน์. “ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี”. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2549.
- อรุณา สุกมี. “การอบรมเลี้ยงดูกับความสามารถในการคิดหาเหตุผลเชิงตรรกศาสตร์และความรับผิดชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น”. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

2. ภาษาอังกฤษ

Bandura, Albert. **Learning Theory**. New Jersey : Prentice Hall, 1977.

Engle. T.L.and L.Shellgrove. **Psychology:Principle and Application**. New York : Haccourt Brace and World.Inc, 1969.

Feidman. M.P.. **Psychogy in Industrial environment**. London : Butter worth and co.ltd., 1971.

Kohlberg. L. "Development of Moral Character and Moral Ideology". In **Review of Child Development search**. Eds. M.L. Hoffinan, Vol.1 Hartford. Connecticut Printers, 1964.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นางพรชนก ตู้บรรเทิง

การศึกษา

ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตำแหน่งปัจจุบัน

ปลัดเทศบาลเมืองท่าข้าม

2. นางสาวกาญจน์นภา ศรีเชื้อ

การศึกษา

ปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการธุรกิจเกษตร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม

3. นายไกรพล สาธารณะ

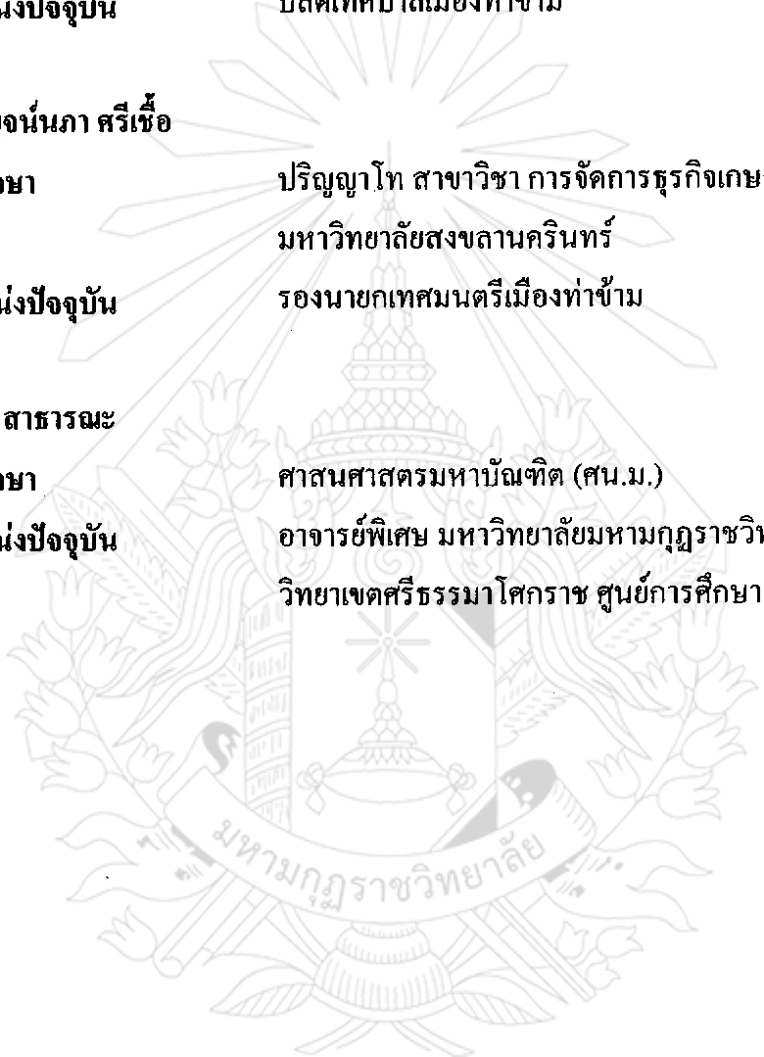
การศึกษา

ศาสตรศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.)

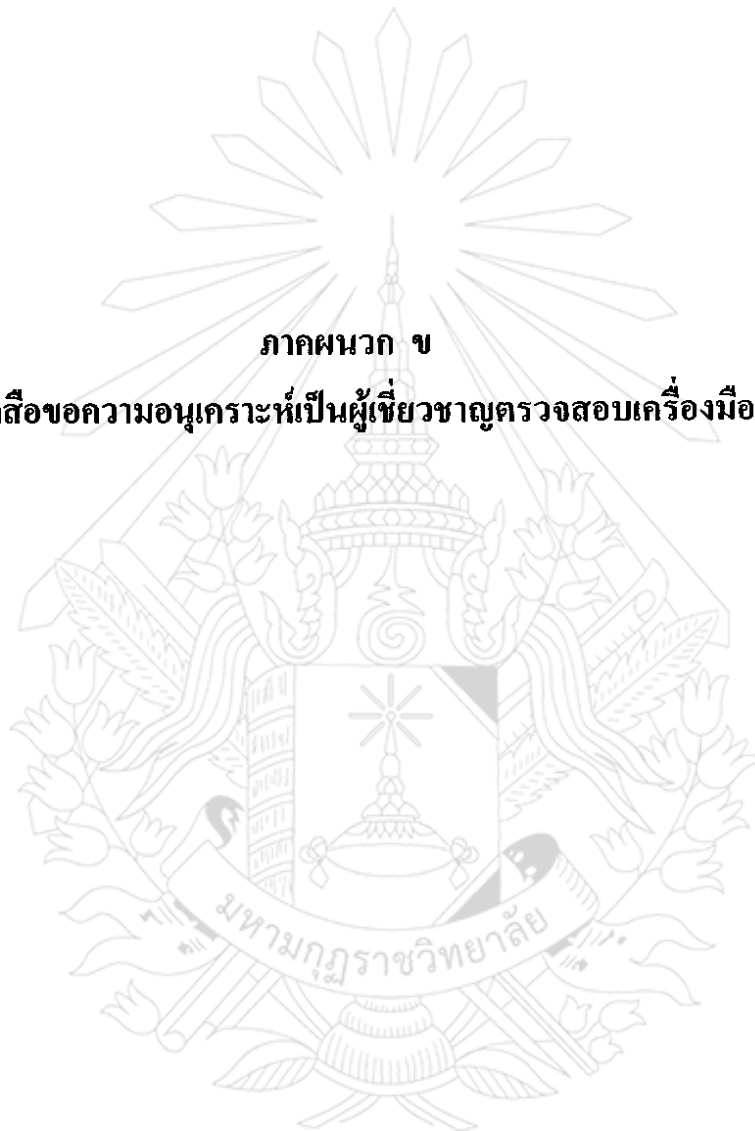
ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ศร ๖๐๑๔ (๒๓) / ๖๐๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๕ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน/เจริญพร นางพรชนก คู่อรรเทิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย/สันตानนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสน
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยา
เขตศรีธรรมาสโกกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้ไค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ผศ. โอภาส อ่อนทองหลางเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่ง โครงร่างวิทยานิพนธ์ได้
ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของ
เครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา
ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ศส ๖๐๑๔ (๒.๓) / ๖๐๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๘ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน/เจริญพร นางสาวกาญจน์ภา ศรีเชื้อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย/สันตानนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ศศ. โสภาส อ่อนทองกลางเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่ง โครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาร่างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้.

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

โทร. ๐๗๗-๒๘๒๘๖๕ บัณฑิตวิทยาลัย ต่อ ๑๐๕, โทรสาร. ๐๗๗-๒๘๒๘๖๖ | <http://www.suraj.mbu.ac.th>

ศร ๖๐๑๔(๒๓)/ ๖๐๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๕ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน/เจริญพร นายไกรพล สารธารณะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย/สันตानนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง“การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ผศ. โอภาส อ่อนทองกลางเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่ง โครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาร่างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดคั้งเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้.

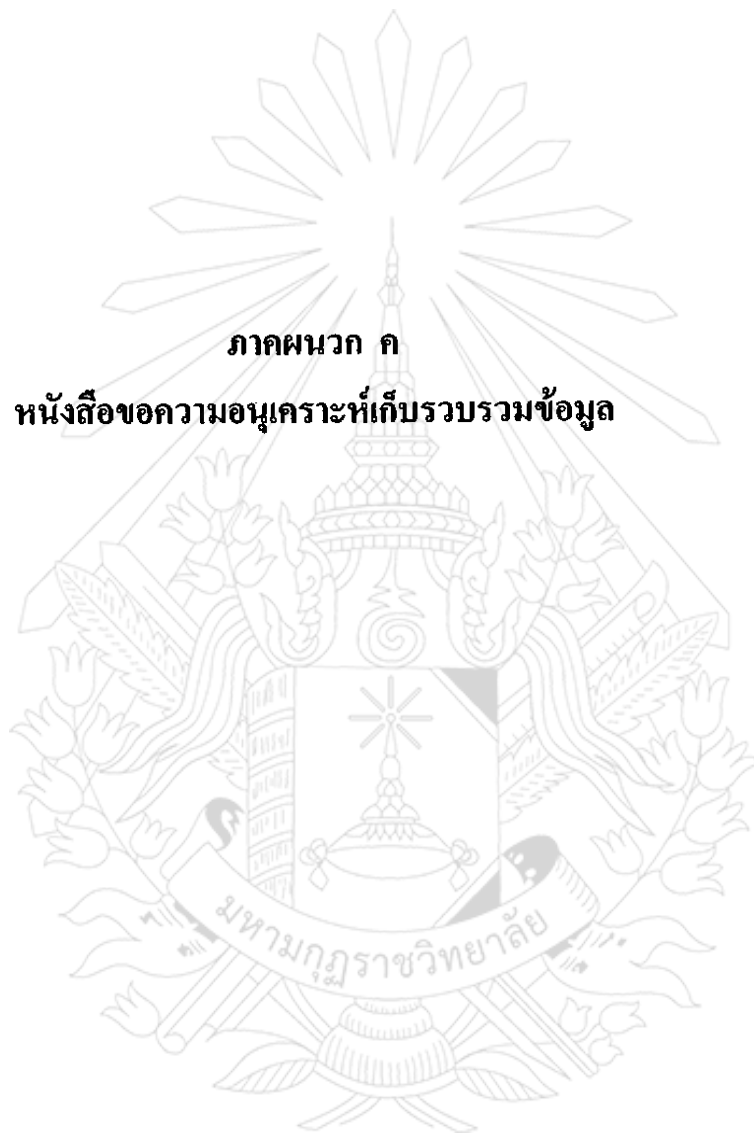
จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๖๐๑๔ (๒๕.๑) / ๐๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช
บัณฑิตวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

๕ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร/เรียน นางพรชนก ตู้บรรเทิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๑๕ ชุด

ด้วย พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย/สันตทานนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี ศศ. โอภาส อ่อนทองหลวงเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงการวิทยานิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บแบบสอบถามจากประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

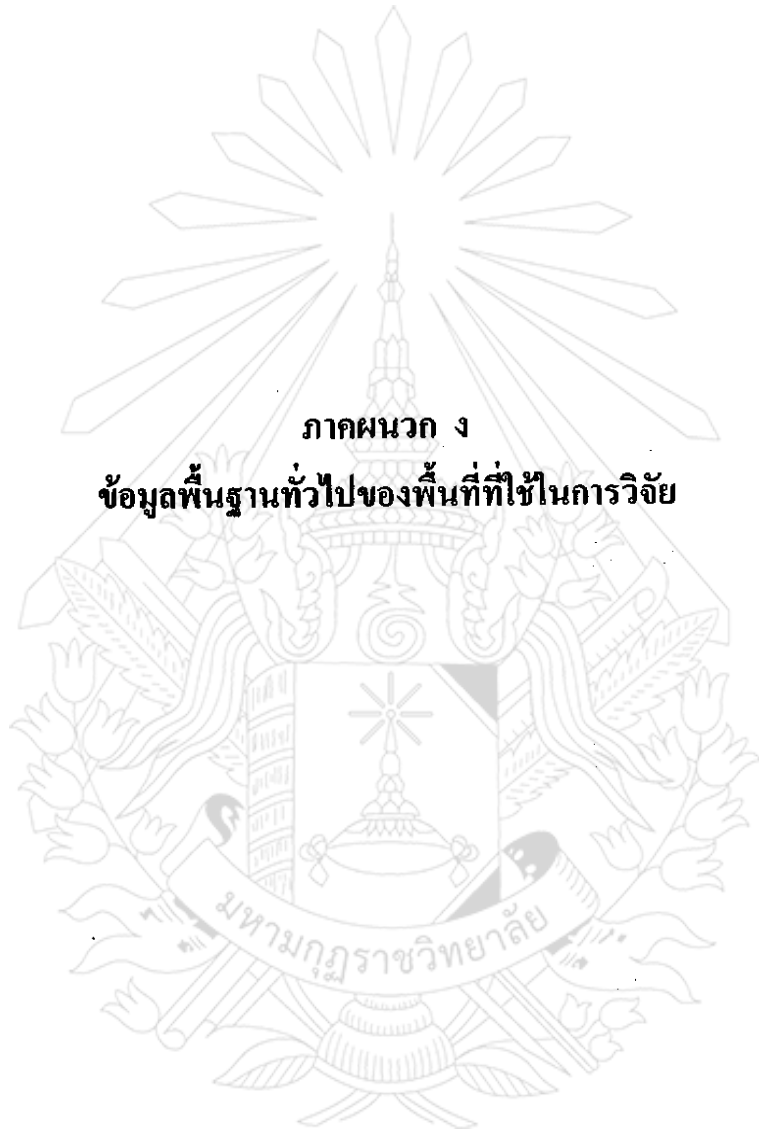
จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ตามที่เห็นสมควร และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ง
ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

1. ประวัติความเป็นมาเมืองพุนพิน

ในอดีตท่าข้ามเป็นท่าเรือริมแม่น้ำตาปีสำหรับข้ามแม่น้ำ เป็นที่ตั้งด่านชายแดนสำหรับตรวจผู้คนและเก็บ ภาษีอากรระหว่างเมืองไชยากับท้องที่ลำพูน ซึ่งเป็นแขวงขึ้นเมืองนครศรีธรรมราช เป็นที่สร้างสะพาน ข้ามแม่น้ำตาปี ปัจจุบันคือ สะพานจุลจอมเกล้า “ท่าข้าม” เป็นชื่อเรียกอำเภอพุนพินเป็นเวลา 31 ปีคือ ระหว่างปี พ.ศ. 2473 – 2504

ท่าข้ามเคยมีความสำคัญในฐานะชุมทางและจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในฐานะชุมทาง นอกจากจะเป็นท่าเรือสำหรับข้ามแม่น้ำตาปีแล้วยังเป็นสถานที่สำคัญในการเดินทางติดต่อผ่านแม่น้ำตาปี ไม่ว่าจะเดินทางไปทางลำน้ำพุมดวงไปยังคีรีรัฐนิคม พนม ตะกั่วป่า พังงา และภูเก็ต หรือไปตามลำน้ำตาปีไม่ว่าตอนสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชส่งกองทัพไปตีเมืองนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2321 หรือ ตอนที่พม่าตีเมือง นครศรีธรรมราชปี พ.ศ. 2328 ต่างก็ใช้เส้นทางเดินทัพผ่านท่าข้ามทั้งสิ้น จึงเป็นจุดที่ทางฝ่ายเมืองนครศรีธรรมราชตั้งด่านตรวจและตั้งกองทหารไว้กองหนึ่ง อำเภอพุนพินเป็นอำเภอที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมาแต่อดีต โดยนักประวัติศาสตร์สันนิษฐานตามจดหมายเหตุของพ่อค้าชาวอาหรับและชาวจีนว่า ชาวอินเดียทางภาคใต้ได้มาติดต่อค้าขายกับชาวสุวรรณภูมิแห่งนี้ด้วยเรือสำเภา โดยเดินทางไปยังปากน้ำ คีรีรัฐ (คลองพุมดวง) และที่นั่นได้กลายเป็นเมืองและสถานที่พักสินค้าขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำตาปีกับแม่น้ำคีรีรัฐ (คลองพุมดวง) มาบรรจบกัน ซึ่งเมืองดังกล่าวนี้ในปัจจุบันคือ ชุมชนเมืองพุนพิน

หลังจากมีการปฏิรูปการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการจัดตั้งอำเภอพุนพินขึ้นใน พ.ศ. 2439 ที่ว่าการอำเภอพุนพินตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “อำเภอท่าข้าม” ในปี 2473 ทางราชการได้ส่งยุบอำเภอท่าโรงช้างมารวมกับอำเภอท่าข้ามด้วยจนถึงปี พ.ศ. 2481 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอท่าข้ามอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาสร้างใหม่ตั้งอยู่ที่ถนนจุลจอมเกล้า หมู่ที่ 3 ตำบลท่าข้าม (เอกสารผังเมืองรวมพุนพิน 2540)

2. ประวัติความเป็นมาเทศบาลเมืองท่าข้าม

เทศบาลเมืองท่าข้าม ได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลท่าข้าม อำเภอพุนพิน เป็นเทศบาลตำบลท่าข้าม เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2529 ปราบกฎตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลท่าข้าม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 103 ตอนที่ 59 ลงวันที่ 14 เมษายน 2529 และเปิดทำการเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2529 โดยใช้อาคารห้องประชุมสุขาภิบาลท่าข้ามเป็น สำนักงานชั่วคราว

นาย นิพนธ์ บุญญภัทโร ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีขณะนั้นเป็นประธานพิธีเปิด เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2529

ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงฐานะจากเทศบาลตำบลท่าข้าม เป็นเทศบาลเมืองท่าข้าม โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 117 ตอนที่ 119 ก ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2543 ส่งผลให้การเลือกตั้งของเทศบาลต่อไป จะต้องเป็นการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเทศบาล 2496 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2543)

เทศบาลเมืองท่าข้าม มีพื้นที่ 14.10 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่ตอนใต้เป็นที่สูง ตอนเหนือเป็นที่ราบตั้งอยู่ริมแม่น้ำตาปี มีอาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อดำบลวัดประคู้ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทิศตะวันตก ติดต่อดำบลพุนพิน และตำบลท่าข้าม มีประชากร 20,391 คน ชาย 10,027 คน หญิง 10,364 คน มีบ้าน 7,692 หลังคาเรือน มีความหนาแน่นของประชากร 1,446 คนต่อตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2548) ประชากรในเขตเทศบาล ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง และเกษตรกรรม

ส่วนที่มีความหนาแน่นของอาคารมากที่สุดอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำตาปีต่อเนื่องไปตามเส้นทางสายหลัก ของชุมชน โดยเฉพาะบริเวณซึ่งกำหนดไว้เป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย จะมีการขออนุญาตก่อสร้างอาคารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68 ของจำนวนพื้นที่การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร รองลงมาจะเป็นบริเวณพาณิชยกรรมที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก พื้นที่บริเวณที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง อาคารที่เพิ่มขึ้นใหม่ในพื้นที่ต่าง ๆ จะเพิ่มมากตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4153 ถนนธราธิบดี และทางหลวง แผ่นดินหมายเลข 401 เทศบาลเมืองท่าข้าม เป็นจุดศูนย์กลางของชุมชนพุนพิน ซึ่งเป็นชุมชนขนาดใหญ่แห่งที่สองของจังหวัด รองจากชุมชนเมืองสุราษฎร์ธานี โดยเป็นแหล่งซื้อขายสินค้าเกษตร สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าอุตสาหกรรมสำหรับประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ

ในอดีตเส้นทางคมนาคมทางน้ำมีความสำคัญมาก ปัจจุบันได้ลดความสำคัญลง แต่พื้นที่ของเทศบาลยังมีทางรถไฟ รถยนต์ และเส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างสนามบินกับตัวจังหวัดผ่านในเขตเทศบาล ส่วนของการคมนาคม เทศบาลเมืองท่าข้าม เป็นศูนย์กลางคมนาคมทางบกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และภาคใต้ เป็นที่ตั้งสถานีรถไฟสุราษฎร์ธานีอยู่ในเขตเทศบาล และมีทางหลวงแผ่นดินสายสำคัญหลายสาย ผ่านในพื้นที่ชุมชนพุนพิน ดังนี้

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 เป็นเส้นทางสายสำคัญในการติดต่อกับภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศผ่านเขตฝั่งเมืองรวมทางด้านตะวันตกในแนวเหนือ - ใต้เชื่อมระหว่างภาคกลาง-ชุมพร - สุราษฎร์ธานี - นครศรีธรรมราช - หาดใหญ่

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของกองกฏ มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4153 (ถนนจุลจอมเกล้า) เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 ที่สามแยกหนองจรี กับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 ตัดผ่านพื้นที่ชุมชนพุนพินในแนวตะวันออกและตะวันตก

3. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 เชื่อมระหว่างอำเภอพุนพิน - อำเภอเมือง - อำเภอกาญจนดิษฐ์ - นครศรีธรรมราช

4. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4112 เชื่อมระหว่างอำเภอพุนพิน - อำเภอท่าฉาง

3. แลกงนโยบายของนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม

ตามที่ นายทศพล งานไพโรจน์ นายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม แลกงนโยบายการบริหารงานในระยะ 4 ปี (ตั้งแต่ พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2556) ต่อสภาเทศบาลเมืองท่าข้าม เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2552 โดยได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาการบริหารงาน นำหลักทางการบริหารมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม บริหารงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม ยึดหลักธรรมาภิบาลมีการวางแผนการพัฒนาเทศบาลที่ดี ภายใต้กระบวนการทำงานร่วมกันในการกำหนดทิศทางการบริหาร ทั้งนี้เพื่อสนองตอบและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

3.1 นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

1. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมในชุมชนให้เกิดกลุ่ม องค์กรของภาคประชาชนเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาเมืองโดยทั่วถึง

2. จัดสวัสดิการสังคมเพื่อการสงเคราะห์ กลุ่มครอง ป้องกัน พัฒนาผู้ประสบปัญหาสังคม และปกป้องสิทธิเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส

3. ส่งเสริมการพัฒนา และให้การช่วยเหลือ เด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีพได้ด้วยการทำงานของตนเองได้อย่างมีความสุข

4. จัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้วยระบบที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์

5. สร้างระบบความมั่นใจในความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินในเขตเมืองท่าข้าม ด้วยระบบเทคโนโลยี

6. ส่งเสริม ฟื้นฟู สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น งานวันสงกรานต์ได้โด่ง เทศกาลไหว้พญาท่าข้ามให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

7. จัดกิจกรรมนันทนาการ สร้างพื้นที่สาธารณะในเมืองให้เป็นแหล่งพบปะ สังสรรค์ ทำกิจกรรมร่วมกันของประชาชนทั่วไป

8. ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรเทศบาลให้เกิดการเรียนรู้และทักษะการทำงานที่ดีเพิ่มเติมรวมถึงการสร้างระบบคุณธรรม จริยธรรมในองค์กร

9. ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรต่างๆ บริหารงานด้วยระบบธรรมาภิบาล โดยองค์กรเทศบาลเป็นต้นแบบ

10. ส่งเสริม สนับสนุนสวัสดิการของพนักงานเทศบาล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

11. ให้บริการอย่างทั่วถึงในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารทางราชการอย่างเปิดเผย ตรวจสอบได้

12. เพิ่มประสิทธิภาพโครงการเทศบาลเคลื่อนที่ บริการด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเกิดประสิทธิภาพ

3.2 นโยบายด้านเศรษฐกิจ

1. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาทักษะอาชีพ โดยการให้ความรู้ หาแหล่งเงินทุน ตั้งกองทุนเศรษฐกิจชุมชน และเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพตามลักษณะเด่นของแต่ละชุมชน

2. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ธรรมชาติ และศูนย์การเรียนรู้ เพื่อใช้วัฒนธรรมนำเศรษฐกิจในท้องถิ่น

3. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมด้วยการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำ กาญจนบุรี-ป่า - ทำข้าม

4. สร้างกิจกรรมต่าง ๆ ในเขตเทศบาลเพื่อกระตุ้นการกระจายรายได้ให้เกิดขึ้นอย่างทั่วถึง เช่น การจัดการด้านการตลาด เพื่อให้พ่อค้า แม่ค้า และผู้ประกอบการที่มีสถานที่ย้ายใช้สอยถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย

3.3 นโยบายด้านการศึกษา

1. ส่งเสริมและจัดระบบคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ ตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐานทางการศึกษาสู่สากล และเพิ่มเติมทักษะการเรียนรู้ในหลายๆ มิติ แก่เด็ก เยาวชน ให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2. สร้างระบบการจัดการดูแลติดตามและเพิ่มโอกาสให้เด็ก และเยาวชนในเขตเทศบาลที่มีความต้องการพิเศษทางด้านการศึกษาทุกชนิด เช่น เด็กสมาธิสั้น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ - สถิติปัญญาให้เกิดการพัฒนาเพื่อสร้างศักยภาพด้านการเรียนอย่างสมบูรณ์

3. ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ สร้างศูนย์การเรียนรู้ห้องสมุดมีชีวิต ศูนย์วิทยาศาสตร์การเรียนรู้ และพิพิธภัณฑ์ด้านชีววิทยา - สังคม เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านความรู้ของเมือง

4. ส่งเสริม ให้มีศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อรวบรวมข้อมูลด้านภูมิปัญญาของแต่ละชุมชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สืบสานทางวัฒนธรรม และถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ ชุมชน

5. ส่งเสริม สนับสนุน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เกิดความยั่งยืนนำไปสู่การพัฒนาเมืองร่วมกัน

6. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาแก่โรงเรียนของรัฐ และเอกชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม

3.4 นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

1. สร้างจิตสำนึกสาธารณะแก่ชุมชนเพื่อลด และยับยั้งการทำลายสิ่งแวดล้อมและสร้างสภาวะโลกร้อน

2. ส่งเสริมให้เกิดการลดปริมาณการผลิตขยะก่อนนำไปกำจัด และรณรงค์การใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. บริการเก็บและจัดการด้านการขยะอย่างทั่วถึงโดยถูกสุขลักษณะ

4. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนเกิดจิตสำนึก ร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

5. พัฒนา ปรับปรุง และเพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะ สวนสุขภาพ อุปกรณณ์ออกกำลังกายในชุมชน อย่างทั่วถึง เพียงพอ

6. สร้างพื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์ และเกษตรเมือง บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

7. รณรงค์ให้เมืองท่าข้าม เป็นเมืองจักรยาน เพื่อสร้างเอกลักษณ์ และไม่รบกวนต่อสิ่งแวดล้อม

8. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์แม่น้ำตาปี

9. เร่งดำเนินการประสานติดตาม โครงการก่อสร้างเขื่อนริมน้ำ ทรส. เพื่อการพักผ่อนและชมทัศนียภาพจุดรวมแม่น้ำสองสี

3.5 นโยบายด้านสังคม

1. ส่งเสริมดูแลสุขภาพแก่คนทุกวัย ด้วยการสร้างโอกาสและช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงการบริการสุขภาพอย่างทั่วถึง เช่น สร้างศูนย์บริการสาธารณสุขพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่

2. จัดตั้งศูนย์บริการเคลื่อนที่เร็วสำหรับบริการส่งผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง

3. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมกลุ่ม อสม. เพื่อการดูแล พื้นฟูสุขภาพผู้ป่วยหลังการรักษา

4. สร้างระบบการเชื่อมโยงบริการด้านสุขภาพระหว่างผู้ป่วยโดยกลุ่ม อสม. กับโรงพยาบาลของรัฐ เพื่อให้เกิดการประหยัดเวลา และทรัพยากรเช่นการบริการด้านโรคหัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิต เส้นโลหิตในสมองตีบตัน ฯลฯ

5. ดูแล แก้ไข ปัญหาคุณภาพชีวิตประชากร เช่นด้านชุมชนแออัดที่อยู่อาศัยการว่างงาน โรคติดต่อ การระบาดของยาเสพติด

6. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาทุกประเภท โดยจัดพื้นที่เพื่อการออกกำลังกาย และการแข่งขันในทุกระดับเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์

7. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน โดยทั่วไป

3.6 นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ควบคุม ดูแลการก่อสร้างอาคารให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามแนวทางจัดทำผังเมือง

2. จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ แสงสว่าง ตามถนน ตรอก ซอย และบริเวณสวนสาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ ลานกีฬา อย่างทั่วถึง

3. ดำเนินการสร้างระบบระบายน้ำตามถนนต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง

4. จัดให้มีการบริการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม อย่างเพียงพอและทั่วถึง

5. จัดระบบการจราจรในเขตเมืองให้มีความปลอดภัย สะดวกในการสัญจรไปมา รวมทั้งการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

6. ก่อสร้างเขื่อนพร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ บริเวณริมแม่น้ำตาปี เพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาล

4. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา (พ.ศ. 2553 - 2557)

1. ด้านการศึกษา กีฬา และสังคม

1.1 ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน ประชาชน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

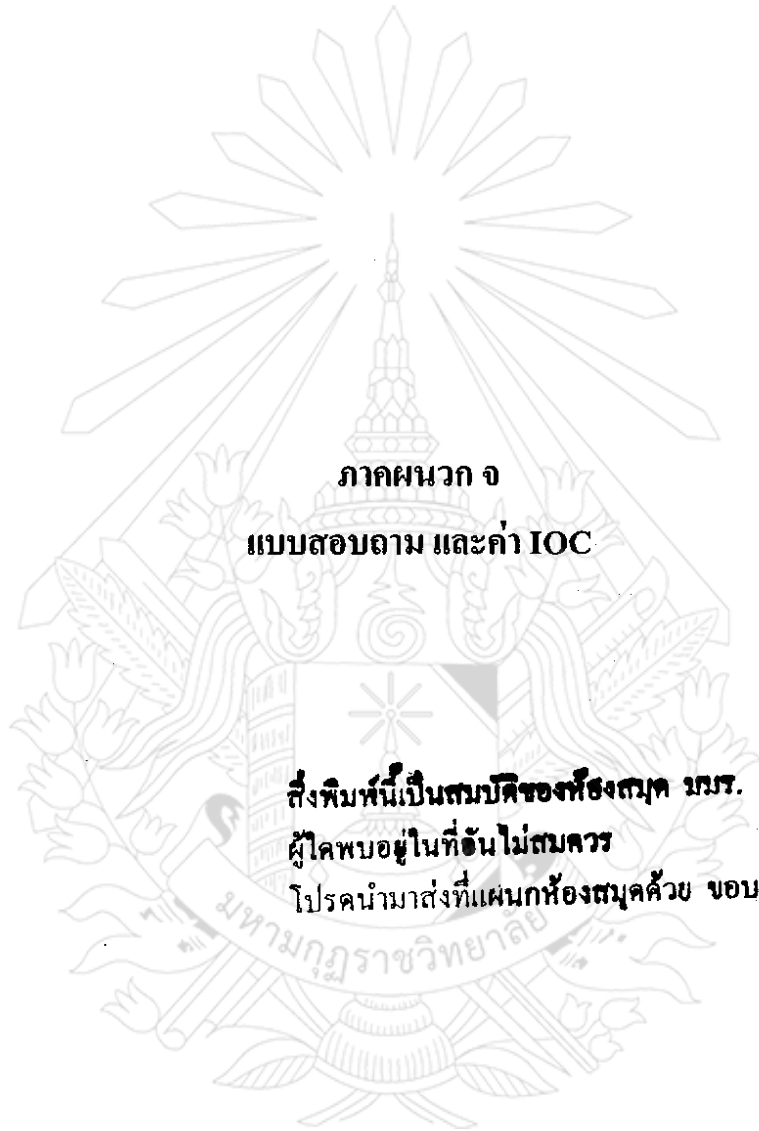
1.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬากิจกรรมนันทนาการเพื่อการพัฒนาคนและสังคม

1.3 ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว ชุมชนและสังคมอยู่ดีมีสุข

1.4 ให้การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการแก่เด็ก ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้สูงอายุ

1.5 ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ด้านการท่องเที่ยวและศิลปวัฒนธรรม
 - 2.1 ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - 2.2 กำหนดให้เป็นเมืองแห่งความรู้ทั้งด้านศิลปวิทยาการ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - 2.3 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม
 - 3.1 ก่อสร้างปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและการสื่อสาร
 - 3.2 จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะแสงสว่างอย่างทั่วถึง
 - 3.3 จัดระบบจราจร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมขนส่ง
 - 3.4 สนับสนุนให้มีระบบประปา
 - 3.5 ส่งเสริมการพัฒนาเมืองและปรับปรุงผังเมืองรวม
4. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 4.1 อนุรักษ์ปลูกจิตสำนึกของเยาวชน ประชาชน ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 4.2 จัดระบบการกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสีย
 - 4.3 ส่งเสริมกิจกรรมเมืองน่าอยู่
5. ด้านเศรษฐกิจ
 - 5.1 ส่งเสริมเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 5.2 ส่งเสริมการผลิตและใช้สินค้าชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 5.3 ส่งเสริมและพัฒนากิจการตลาดและสถานที่จำหน่ายสินค้า
6. ด้านการบริหารจัดการ
 - 6.1 บริหารกิจการเทศบาลตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
 - 6.2 พัฒนาบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 - 6.3 ส่งเสริมความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรเอกชน
 - 6.4 ส่งเสริมและพัฒนารายได้ของเทศบาล
 - 6.5 ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม และค่า IOC

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรณนามาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

แบบสอบถาม

เรื่อง

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้
เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

1. แบบสอบถามเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ และจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัย ต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปลายปิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะปลายเปิด ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนได้ไค้ เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอเจริญพรผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

พระมหาพิชัยศิษย์ วิชโย (สันตยานนท์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

สำหรับผู้วิจัย

เลขที่แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี 2. 30-45 ปี
 3. 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา
 3. ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

1. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป 2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
 3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

5. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. 5,000 - 10,000 บาท
 3. 10,001 บาทขึ้นไป

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของกองทัคนคร. นนท.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้โค้ง เทศบาลเมือง
ท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับการปฏิบัติของท่านให้
ครบสมบูรณ์ทุกข้อ

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ด้านความมีระเบียบวินัย						
1. มีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกันในชุมชน						☐
2. ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย กฎ กติการะเบียบที่สังคมวางไว้						☐
3. ตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติ ทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคม						☐
4. มีการเคารพในสิทธิโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น ทั้งกาย วาจา และความคิด						☐
5. มีการประพฤติดี มีมารยาทงาม ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่สังคม						☐
ด้านความรับผิดชอบ						
6. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน						☐
7. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม						☐
8. มีความยึดมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติ						☐
9. มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และมีความละเอียดรอบคอบ						☐

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
10. รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี โดยไม่ละเมิดสิทธิ และหน้าที่ของผู้อื่น						☐
ด้านความเสียสละ						
11. มีความเสียสละต่อส่วนรวมและยึดมั่นผลประโยชน์ของประเทศชาติ						☐
12. มีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอ						☐
13. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละต่อผู้อื่น						☐
14. เมื่อเห็นผู้อื่นเป็นทุกข์หรือได้รับความลำบากจะช่วยเสมอ						☐
15. มีการช่วยเหลือเกื้อกูล อุคหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชน						☐
ด้านความกตัญญูกตเวที						
16. มีการเลี้ยงดูพ่อ-แม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของลูกๆทุกคน						☐
17. รู้คุณของผู้อื่น หรือสิ่งอื่นที่กระทำประโยชน์แล้วแก่ตนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม						☐
18. ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริต						☐
19. ตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง						☐
20. รู้จักประกาศและตอบแทนพระคุณของผู้ที่มีอุปการคุณแก่ตน						☐
ด้านความขยันหมั่นเพียร						
21. ทำงานอย่างแข็งขัน ไม่ปล่อยปละละเลย						☐

การดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
22. มีความบากบั่น กล้าแข็ง และมีความพยายามจนกว่างานจะสำเร็จ						☐
23. มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพสุจริตด้วยความตั้งใจจริง						☐
24. มีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม						☐
25. มีความพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี						☐

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้คั้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	1. ด้านความมีระเบียบวินัย
2. ด้านความรับผิดชอบ	2. ด้านความรับผิดชอบ
3. ด้านความเสียสละ	3. ด้านความเสียสละ
4. ด้านความกตัญญูกตเวที	4. ด้านความกตัญญูกตเวที

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลัก
จริยธรรมของประชาชนในชุมชนใต้คั้ง เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. ด้านความมีระเบียบวินัย	1. ด้านความมีระเบียบวินัย
2. ด้านความรับผิดชอบ	2. ด้านความรับผิดชอบ
3. ด้านความเสียสละ	3. ด้านความเสียสละ
4. ด้านความกตัญญูกตเวที	4. ด้านความกตัญญูกตเวที

การหาค่า IOC ของแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			$\sum R$	ค่า IOC
		+1	0	-1		
	ด้านความมีระเบียบวินัย					
1.	มีวินัยในระเบียบมาตรฐานและถือปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างร่วมกันในชุมชน	3	0	0	3	1
2.	ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย กฎกติกา ระเบียบที่สังคมวางไว้	3	0	0	3	1
3.	ตระหนักรู้และเข้าใจในระเบียบที่พึงปฏิบัติทั้งระเบียบต่อตนเองและระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคม	2	1	0	2	0.66
4.	มีการเคารพในสิทธิโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และความคิด	3	0	0	3	1
5.	มีการประพฤติดี มีมารยาทงาม ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่สังคม	3	0	0	3	1
	ด้านความรับผิดชอบ					
6.	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน	3	0	0	3	1
7.	มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม	3	0	0	3	1
8.	มีความยึดมั่นต่อส่วนรวมและผลประโยชน์ของประเทศชาติ	3	0	0	3	1
9.	มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และมีความละเอียดรอบคอบ	3	0	0	3	1
10.	รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี โดยไม่ละเมิดสิทธิ และหน้าที่ของผู้อื่น	3	0	0	3	1
	ด้านความเสียสละ					
11.	มีความเสียสละต่อส่วนรวมและยึดมั่นผลประโยชน์ของประเทศชาติ	3	0	0	3	1
12.	มีความเสียสละอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอ	3	0	0	3	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			$\sum R$	ค่า IOC
		+1	0	-1		
13.	มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละต่อผู้อื่น	3	0	0	3	1
14.	เมื่อเห็นผู้อื่นเป็นทุกข์หรือได้รับความลำบากจะช่วยเสมอ	3	0	0	3	1
15.	มีการช่วยเหลือเกื้อกูล อุดหนุนในทางที่เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	3	0	0	3	1
	ด้านความกตัญญูคุณงามความดี					
16.	มีการเลี้ยงดูพ่อ-แม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของลูกๆ ทุกคน	3	0	0	3	1
17.	รู้คุณของผู้อื่น หรือสิ่งอื่นที่กระทำประโยชน์แล้วแก่ตนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม	3	0	0	3	1
18.	ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความจงรักภักดีต่อชาติสูงสุด	3	0	0	3	1
19.	ตระหนักในพระคุณและหมั่นตอบแทนพระคุณของผู้มีพระคุณต่อตนเอง	3	0	0	3	1
20.	รู้จักประกาศและตอบแทนพระคุณของผู้ที่มีอุปการคุณแก่ตน	3	0	0	3	1
	ด้านความขยันหมั่นเพียร					
21.	ทำงานอย่างแข็งขัน ไม่ปล่อยปละละเลย	3	0	0	3	1
22.	มีความบากบั่น กล้าแข็ง และมีความพยายามจนกว่างานจะสำเร็จ	3	0	0	3	1
23.	มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพสุจริตด้วยความตั้งใจจริง	3	0	0	3	1
24.	มีความรัก ความตั้งใจร่วมกันทำงานด้วยความสุจริตและเป็นประโยชน์ต่อสังคม	3	0	0	3	1
25.	มีความพยายามในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี	3	0	0	3	1

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ข้อคำถามมีจำนวน 25 ข้อ โดยแบ่งค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 จำนวน 24 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.66 จำนวน 1 ข้อ รวมได้ค่า IOC เท่ากับ 0.9864

หมายเหตุ

- ให้ + 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- ให้ - 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ชื่อ - สกุล : พระมหาพิชัยศิขรินทร์ วิชโย (สันตยานนท์)
วัน เดือน ปีเกิด : 22 ตุลาคม 2515
สถานที่เกิด : 44 หมู่ที่ 12 ตำบลพนม อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน : วัดเกาะธรรมประทีป ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษา : น.ธ.เอก, ป.ธ.6, พุทธศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2539-ปัจจุบัน : ครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม
: กรรมการตรวจข้อสอบธรรมสนามหลวง
: ครูสอนประจำโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา
พ.ศ. 2552-ปัจจุบัน : ครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกบาลี

ตั้งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหนังสือสมุด นมร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ